

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 1 februarie 2008 (28.03)
(OR. en)**

5588/08

**Dosar interinstituțional:
2006/0142(COD)**

LIMITE

**VISA 19
CODEC 79
COMIX 54**

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Grupul de lucru pentru vize
Nr. prop. Csie.:	[...] 11752/[...]1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 + ADD 2 (en)
Subiect:	[...] Proiect de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui cod comunitar al vizelor

În anexă se pune la dispoziția delegațiilor [...] textul articolelor de la 1 la 49 și al anexelor de la I la XIII din proiectul de regulament, astfel cum a rezultat din discuțiile din cadrul Grupului de lucru pentru vize/Comitetului mixt¹.

¹ Rezultatul discuțiilor din cadrul Grupului de lucru pentru vize/Comitetului mixt cu privire la articolele de mai sus și la anexe este prevăzut în documentele 13611/06, 15660/1/06, 6060/2/07 + COR 1 + COR 2, 8245/07, 9502/07, 11831/1/07 + COR 1, 12666/07, 15303/07 și 16127/07.

**REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
privind instituirea unui cod comunitar al vizelor**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 62 alineatul (2) literele (a) și (b) punctul (ii),

având în vedere propunerea Comisiei¹,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat²,

Întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 61 din tratat, crearea unui spațiu în care persoanele pot circula liber trebuie să fie însoțită de măsuri privind controalele la frontiera externă, azilul și imigrația.
- (2) În conformitate cu articolul 62 alineatul (2) din tratat, măsurile privind trecerea frontierelor externe ale statelor membre trebuie să instituie norme în materie de vize pentru șederi prevăzute pe perioade de maximum 3 luni, de exemplu procedurile și condițiile de eliberare a vizelor de către statele membre.

¹ JO C,, p. .

² JO C,, p. .

- (3) În ceea ce privește politica vizelor, stabilirea unui „corpus comun” de acte legislative, în special prin consolidarea și dezvoltarea acquis-ului (dispozițiile pertinente din Convenția pentru aplicarea Acordului Schengen din 14 iunie 1985¹ și Instrucțiunile consulare comune²), constituie unul dintre elementele fundamentale ale „dezvoltării în continuare a politicii comune în materie de vize ca parte a unui sistem multistratificat destinat să faciliteze călătoriile legitime și să combată imigrația clandestină printr-o mai mare armonizare a legislațiilor naționale și a practicilor de procesare a cererilor de viză la reprezentanțele consulare locale,” astfel cum sunt acestea definite în Programul de la Haga: consolidarea libertății, a securității și a justiției în Uniunea Europeană³.
- (4) În scopul eliberării vizelor, statele membre trebuie să fie reprezentate în toate țările terțe ai căror resortisanți intră sub incidența obligativității vizei. Acestea pot hotărî ca cererile de viză depuse de resortisanți ai unor anumite țări terțe sau cererile având ca obiect un anumit tip de viză să fie adresate direct unui oficiu consular sau misiunii diplomatice a statului care constituie destinația principală a solicitantului.
- (5) Cooperarea consulară locală este indispensabilă pentru o aplicare armonizată a politicii comune de vize și pentru evaluarea corectă a riscului de imigrare clandestină. Date fiind situațiile diferite existente la nivel local, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statele membre din diferite zone trebuie să-și coordoneze aplicarea practică a anumitor dispoziții legislative cu caracter special, deoarece aplicarea diferită a acestora poate da naștere nu numai fenomenului de „visa shopping” (depunerea cererilor în statul cel mai liberal), ci poate conduce și la un tratament diferit al solicitanților de viză.
- (6) Pentru combaterea imigrației ilegale, este necesar să se elaboreze norme de tranzitare a zonelor internaționale din aeroporturi. Astfel, resortisanții provenind din țări terțe înscrise pe o listă comună vor trebui să dețină vize de tranzit aeroportuar, eliminând totodată posibilitatea ca statele membre să solicite o viză de acest tip și de la resortisanții altor țări terțe.

¹ JO L 230, 22.9.2000, p. 19.

² JO C 326, 22.12.2005.

³ JO C 53, 3.3.2005.

- (7) Atunci când un stat membru găzduiește Jocurile Olimpice și Paraolimpice, trebuie stabilit un sistem special care să faciliteze eliberarea de vize pentru membrele familiei olimpice.
- (8) Unele acorduri bilaterale, încheiate de Comunitate cu țări terțe în scopul facilitării procesării cererilor de viză de scurtă ședere pot prevedea derogări de la dispozițiile prezentului regulament.
- (9) Primirea solicitanților trebuie să se desfășoare în condiții care să respecte demnitatea umană. Cererile de viză se procesează în mod profesional, respectuos și proporțional cu obiectivele urmărite.
- (10) Statele membre trebuie să asigure că serviciile oferite publicului sunt de o calitate rezonabilă și respectă bunele practici administrative. În acest scop, ele trebuie să distribuie personal calificat și în număr corespunzător și să aloce resurse suficiente.
- (11) Introducerea datelor biometrice de identificare reprezintă un pas important către utilizarea de noi elemente care să stabilească o legătură mai sigură între titularul vizei și pașaport, prevenindu-se astfel fenomenul declinării de falsă identitate. În consecință, prezentarea în persoană a solicitanților de viză, cel puțin la depunerea primei cereri, se impune ca o cerință de bază pentru eliberarea acestora cu înregistrarea datelor biometrice de identificare în sistemul de informare asupra vizelor (VIS); persoanele care solicită viză pentru prima dată nu o vor putea face prin intermediari comerciali, cum sunt agențiile de voiaj.

- (12) Pentru primirea cererilor de viză și luarea datelor biometrice, este necesar să se introducă noi opțiuni de organizare a oficiilor consulare, cum ar fi co-locățiunea, înființarea unor centre comune de primire și externalizarea. În acest scop, se impune stabilirea unui cadru legal corespunzător, în special în ceea ce privește protecția datelor. Aceste forme de cooperare consulară și externalizare trebuie să fie stabilite în strictă conformitate cu principiile generale de eliberare a vizelor, cu respectarea cerințelor impuse de Directiva 95/46/CE din 24 octombrie 1995 a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește procesarea datelor personale și libera circulație a acestor date.
- (13) Solicitanții trebuie să se prezinte personal, pentru înregistrarea inițială a datelor biometrice de identificare. În scopul facilitării procedurii, la depunerea cererilor ulterioare se va putea proceda la copierea datelor biometrice de la prima depunere, în limitele unui interval de 48 de luni, ținând cont de durata perioadei de retenție specificate în VIS. După acest termen, datele biometrice de identificare trebuie luate din nou.
- (14) Datele statistice constituie un mijloc important de monitorizare a fluxurilor migratoare și pot servi ca instrument eficient de gestionare. În consecință, aceste date trebuie elaborate regulat, într-un format comun.
- (15) Se impune instituirea unei proceduri care să-i permită Comisiei să adapteze unele norme practice specifice care reglementează eliberarea vizelor de scurtă ședere. În astfel de cazuri, măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament trebuie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurii pentru exercitarea competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei¹.

¹ JO L 184, 17.9.1999, p. 23.

- (16) Pentru a asigura aplicarea armonizată a regulamentului la nivel operativ, trebuie elaborate instrucțiuni referitoare la practica și procedurile de urmat de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre la procesarea cererilor de viză.
- (17) Deoarece Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind Sistemul de Informații privind Vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (denumit în continuare: „Regulamentul VIS”) se bazează pe legislația actuală, acesta trebuie modificat astfel încât să se ia în considerație modificările aduse normelor cu relevanță pentru VIS.
- (18) În ceea ce privește obiectivele acțiunii propuse, trebuie reamintit că, în conformitate cu articolul 62 alineatele (1) și alineatul (2) litera (b) din TCE, Comunitatea dispune de puterea, ba chiar are obligația, de a adopta măsuri privind normele care reglementează vizele de ședere pe perioade de maximum trei luni. În conformitate cu principiul proporționalității, definit la articolul 5 din tratat, prezentul regulament nu trece dincolo de ceea ce este necesar pentru atingerea respectivelor obiective.
- (19) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute, în special, de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (20) Prin derogare de la articolul 299 din tratat, prezentul regulament se aplică exclusiv la teritoriile situate în Europa ale Franței și Olandei, deoarece teritoriile de peste mări nu fac parte din spațiul fără frontiere interne.
- (21) Condițiile referitoare la intrarea pe teritoriul statelor membre sau eliberarea vizelor nu aduc atingere normelor actuale care reglementează recunoașterea valabilității documentelor de călătorie.

- (22) Pentru a permite autorităților statelor membre să pregătească transpunerea în practică a prezentului regulament, acesta urmează să fie aplicat numai după șase luni de la data intrării sale în vigoare, excepție făcând articolele 46 (Comitologia) și 47 (Notificări).
- (23) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, care, prin urmare, nu este obligatoriu pentru aceasta și nu i se aplică. Dat fiind că prezentul regulament legiferează pe baza acquis-ului Schengen în temeiul dispozițiilor prevăzute de partea a treia titlul IV din Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca trebuie, în conformitate cu articolul 5 din respectivul protocol, să decidă în termen de șase luni de la data la care Consiliul adoptă prezentul regulament, dacă îl transpune sau nu în legislația sa internă.
- (24) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a acquis-ului Schengen în sensul acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene, Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen¹, care intră în sfera de aplicare a articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite norme de aplicare a respectivului acord².
- (25) Este necesar să se ajungă la o înțelegere care să le permită reprezentanților Islandei și ai Norvegiei să se asocieze lucrărilor comitetelor care asistă Comisia în exercitarea competențelor sale de punere în aplicare, astfel cum urmează să se întâmple în conformitate cu prezentul regulament. Un astfel de aranjament este prevăzut în schimbul de scrisori dintre Comunitate și Islanda și Norvegia³, anexat la acordul menționat mai sus. Comisia a supus Consiliului un proiect de recomandare în vederea negocierii acestui aranjament.

¹ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

² JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

³ JO L 176, 10.7.1999, p. 53.

- (26) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul acordului semnat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la transpunerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹, care intră în sfera vizată la articolul 4 alineatul (1) din Decizia 2004/860/CE a Consiliului² privind semnarea în numele Uniunii Europene, semnarea în numele Comunității Europene și aplicarea provizorie a unor dispoziții ale respectivului acord³.
- (27) Prezentul regulament dezvoltă dispozițiile acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu este parte, în conformitate cu decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind cererea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a fi parte în unele dispoziții din acquis-ul Schengen⁴. În consecință, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, care nu este obligatoriu pentru acesta și nu i se aplică.
- (28) Prezentul regulament dezvoltă dispozițiile acquis-ului Schengen la care Irlanda nu este parte, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind cererea Irlandei de a fi parte în unele dispoziții din acquis-ul Schengen⁵. În consecință, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, care nu este obligatoriu pentru aceasta și nu i se aplică.
- (29) Cu excepția articolului 22, prezentul regulament legiferează pe baza acquis-ul Schengen sau se raportează la acesta în alt mod, în sensul articolului 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

[...]

¹ Documentul 13054/04 al Consiliului, accesibil la http://consilium.europa.eu/cms3_fo/showPage.asp?lang=en&id=549&mode=g

² JO L 370, 17.12.2004, p. 78.

³ JO L 368, 15.12.2004, p. 26 și JO L 370, 17.12.2004, p. 78.

⁴ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

⁵ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

TITLUL I Dispoziții generale

Articolul 1¹

Obiectiv și domeniu de aplicare

1. Prezentul regulament stabilește norme pentru procesarea cererilor de viză de ședere pe teritoriul statelor membre cu o durată de maximum trei luni în cadrul unei perioade oarecare de șase luni.
2. Prezentele norme se aplică tuturor resortisanților provenind din țări terțe care, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001² al Consiliului, trebuie să dețină o viză la trecerea frontierelor, fără ca prin aceasta să se aducă vreo atingere
 - (a) dreptului de liberă circulație de care se bucură resortisanții unor țări terțe din familia căroră fac parte cetățeni ai Uniunii,³
 - (b) drepturilor echivalente de care se bucură resortisanții din unele țări terțe care, în temeiul acordurilor dintre Comunitate și statele sale membre, pe de o parte, și respectivele țări terțe, pe de altă parte, se bucură de drepturi de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii și ale membrilor familiilor lor.
3. De asemenea, prezentul regulament stabilește o listă⁴ de țări terțe ai căror resortisanți au nevoie de vize de tranzit aeroportuar, precum și norme de procesare a cererilor de viză pentru tranzitarea zonelor internaționale de tranzit din aeroporturile statelor membre.

¹ **SE:** rezervă de examinare.

² JO L 81, 21.3.2001, p. 1.

³ **COM** a evidențiat faptul că literele (a) și (b) privesc numai drepturile deja existente ale acestor categorii de persoane și nu creează unele noi. COM dorește să clarifice textul dacă acest lucru va fi necesar.

⁴ **FR** a sugerat următoarea formulare a prezentului alineat deoarece respectiva delegație nu a fost de acord cu introducerea unei singure liste a țărilor terțe ai căror resortisanți au nevoie de vize de tranzit aeroportuar:

"3. De asemenea, prezentul regulament stabilește listele de țări terțe ai căror resortisanți au nevoie de vize de tranzit aeroportuar, precum și norme de procesare a cererilor de viză pentru tranzitarea zonele internaționale de tranzit din aeroporturile statelor membre."

Articolul 2¹

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului 17 alineatul (1) din tratat;
- (2) o „viză” înseamnă o autorizație emisă de un stat membru în scopul:
 - (c) intrării² în vederea efectuării unei șederi într-unul sau mai multe state membre, pe o durată de maximum trei luni în total³,
 - (d) intrării, în vederea tranzitării teritoriului statului sau statelor membre sau
 - (e) deplasării prin zonele de tranzit internațional din aeroporturile unui stat membru.
- (3) O „viză uniformă” înseamnă o viză valabilă pentru întregul teritoriu al statelor membre și este fie:
 - (a) o „viză de scurtă ședere” (viză de tip „C”), care îi conferă titularului dreptul la o ședere de maximum trei luni pe durata unei perioade de șase luni oarecare, calculată cu începere de la data primei intrări pe teritoriile statelor membre⁴;
fie

¹ **SE:** rezervă de examinare.

² Răspunzând întrebărilor **AT** și **PT** care au dorit includerea faptului că simpla posesie a unei vize nu conferă în mod automat dreptul de intrare, **COM** a reamintit că respectivul principiu reprezintă un drept care decurge din viza emisă și nu trebuie să fie prevăzut de definiție. Principiul intră sub incidența articolului 24 din proiectul de cod al vizelor.

³ Răspunzând unei întrebări din partea **AT**, care a dorit adăugarea unei trimiteri la viza multianuală, **COM** a arătat că definiția în cauză a fost preluată din Regulamentul 539/2001. **HU** a dorit să adauge o trimitere la viza cu dublă intrare.

⁴ **HU** a remarcat că ar trebui să existe o trimitere la numărul de intrări de același tip ca și în cadrul definiției vizei de tranzit. **COM** va reflecta asupra acestui aspect.

- (b) o „viză de tranzit”¹ (viză de tip „B”), care îi conferă titularului ce călătorește dintr-o țară terță în altă țară terță să străbată teritoriile statelor membre o dată, de două ori sau, în mod excepțional, de mai multe ori, fiecare perioadă de tranzitare fiind de maximum cinci zile;
- (4) „viză cu valabilitate teritorială limitată” (viză tip „LTV-B” sau „LTV C”) înseamnă o viză de scurtă ședere², care îi conferă titularului dreptul de a sta sau a tranzita teritoriul statului membru emitent sau teritoriile mai multor state membre³.
- (5) „viză de tranzit aeroportuar” (viză tip „A”) înseamnă o viză necesară străbaterii zonelor de tranzit internațional din aeroporturile statelor membre de către resortisanții anumitor țări terțe, prin derogare de la principiile de liberă tranzitare stabilite în anexa 9 la Convenția Internațională de la Chicago privind Aviația Civilă.
- (6) „document de călătorie recunoscut” înseamnă un document de călătorie emis de o țară terță pe care resortisanții acesteia, atunci când trec frontierele externe, trebuie să-l dețină, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001 și care este recunoscut de statele membre în scopul aplicării vizelor⁴;
- (7) „autocolantul de viză” este formatul tipizat de viză, astfel cum este definit de Regulamentul (CE) nr. 1683/95 și constituie forma fizică a vizei, astfel cum este definită la alineatele (3), (4) și (5).
- (8) „fila separate pentru aplicarea vizei” este formatul tipizat pentru formularele destinate aplicării vizelor eliberate de statele membre persoanelor care dețin documente de călătorie nerecunoscute de acestea în sensul Regulamentului (CE) nr. 333/2002⁵ ¹. [...]

¹ **FR**, susținută de **AT**, a fost de părere că distincția între viza de tip „B” și cea de tip „C” este artificială și a arătat că în practică aceasta complică lucrurile în mod inutil. **FR** a arătat că după introducerea taxei de procesare forfetare nu a existat nicio justificare pentru menținerea distincției. **COM** ar fi deschisă unei argumentări convingătoare în favoarea eliminării vizei de tip „B”, dar a fost surprinsă de faptul că respectivul subiect a fost abordat acum, având în vedere problemele descrise de cele două delegații.

² **SK** a sugerat următoarea formulare a prezentului alineat:
 "(4) „viză cu valabilitate teritorială limitată” (viză tip „LTV-B” sau „LTV C”) înseamnă o viză de scurtă ședere **și tranzit**, care îi conferă titularului dreptul de a sta sau a tranzita teritoriul statului membru emitent sau teritoriile mai multor state membre.”

³ **COM** a confirmat faptul că, chiar dacă o viză cu valabilitate teritorială limitată (LTV) a fost emisă pe baza absenței recunoașterii de către un stat membru a documentului de călătorie al unui solicitant, viza cu valabilitate teritorială limitată emisă - deși permite titularului să călătorească în cele 14 state membre, nu reprezintă o viză „uniformă” în sensul definiției din articolul 2 alineatul (3).

⁴ **COM** a recunoscut că prezenta definiție nu acoperă documentele de călătorie emise de exemplu de organizațiile internaționale și va reflecta asupra unei formulări mai bune. **HU** a sugerat că dacă definiția s-ar menține în text, ar trebui făcută o trimitere la diferitele organizații etc. care emit documente de călătorie precum și la alți „titulari” ai respectivelor documente decât cei „naționali”.

⁵ **HU** a arătat că definiția ar trebui de asemenea să facă trimitere la utilizarea filei separate în

situația în care pașaportul solicitantului nu mai conține pagini libere pentru aplicarea vizei. **COM** a arătat că acest aspect practic era cunoscut, dar că definiția a trebuit să se mențină conformă cu titlul regulamentului.

- ¹ **HU** a sugerat adăugarea următoarei definiții „consulat”: „misiune diplomatică sau oficiu consular care are dreptul să emită vize uniforme” pentru a se evita utilizarea formulării extinse în cadrul întregului text.

TITLUL II: Primirea și procesarea cererilor de viză

Capitolul I

Autoritățile care participă la procesarea cererilor de viză

Articolul 3

Autorități competente să prelucreze cererile de viză

1. Fără a aduce atingere articolului 37, cererile de viză pot fi procesate exclusiv de misiunile diplomatice sau de oficiile consulare¹ ale statelor membre.

¹ **BE** a dorit adăugarea unei trimeri la autoritățile centrale deoarece și acestea sunt implicate și sunt responsabile cu prelungirea vizelor pe teritoriul Schengen. **NO, SE, NL, AT, DK și LT** au susținut această sugestie, în timp ce **FR** a arătat că trebuie făcută o diferență între prelungirea vizelor persoanelor care se află deja pe teritoriul Schengen și emiterea vizelor de intrare. **EE** s-a întrebat dacă termenul „procesare” nu este unul prea general. **PL** a avertizat în privința confuziei dintre noțiunea de „autorități centrale” și cea de „autorități competente”. **FR** a reamintit faptul că DOM-TOM nu aparțin teritoriului Schengen și că în acele zone prefecturile sunt responsabile cu emiterea vizelor. **COM** a convenit că ar trebui adăugată o dispoziție care să acopere această situație, dar a sugerat că un astfel de text ar fi mai potrivit în cadrul Titlului V „Dispoziții finale”. **COM** și-a menținut poziția conform căreia misiunile diplomatice și oficiile consulare sunt responsabile de procesarea cererilor de viză și a atras atenția delegațiilor asupra articolelor care se refereau în mod specific la situațiile în care autoritățile centrale erau implicate în procesare: articolele 6, 8, 9 și 28. În text, ar putea fi adăugată o trimitere orizontală la aceste dispoziții. Potrivit COM, proiectul de regulament conține o singură excepție de la principiul prevăzut la articolul 3 alineatul (1), și anume articolul 37 („externalizarea”). **BE, DK, SE și NO** nu au considerat că o astfel de trimitere orizontală ar acoperi toate situațiile. **IT** nu a fost favorabilă unei astfel de mențiuni și a fost de părere că actuala formulare este una adecvată deoarece misiunile diplomatice și oficiile consulare sunt cele care procesează cererile de viză, deși acest lucru se face cu consultarea autorităților centrale pe tot parcursul procesului. **FR** a considerat că ar fi utilă introducerea unei distincții clare între diferitele părți ale activității de procesare a cererilor de viză: depunerea, procesarea propriu-zisă și emiterea. **AT** a arătat că autoritățile austriece nu pot prelunge vize în Austria. În cazul în care se face o astfel de solicitare, o examinare completă a cererii se face de la zero. **COM** a făcut referire la acquis-ul Schengen existent cu privire la vize, care este aplicabil tuturor statelor membre ce pun în aplicare respectivul acquis și a reamintit delegațiilor că Codul vizelor este direct aplicabil în statele membre.

2. Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), în cazuri excepționale, vizele de scurtă ședere și vizele de tranzit pot fi eliberate la frontieră, de către autoritățile însărcinate cu verificarea persoanelor [...]¹.

Articolul 4

Competența „teritorială”

1. Resortisanții țărilor terțe solicită vize de la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale statelor membre din țara² de reședință^{3 4}.

¹ **DK, PL, BE, SE, LT, NL** și **AT** s-au întrebat dacă trimiterea la navigatori este necesară. **Președinția** a sugerat eliminarea respectivei trimeri. **COM** ar putea accepta acest lucru. **NL** ar putea accepta o astfel de eliminare, dar nu a fost de acord ca emiterea vizelor pentru navigatori la frontieră să reprezinte o excepție: **NL** a sugerat includerea în proiectul de cod a unui text care să exprime acest lucru „vizele de ședere de scurtă durată și de tranzit pot fi emise pentru marinari la frontieră”.

² **CZ** a sugerat adăugarea termenului „legal” pentru a se garanta faptul că numai persoanele care au reședința legală pot solicita viză.

³ **HU** a sugerat introducerea sintagmei „sau de origine” și a următoarelor:
„Consulatul care se găsește în țara de origine a solicitantului trebui să consulte (prin e-mail, fax) consulatul țării de reședință al solicitantului, dacă un astfel de consulat există.”

SI și **AT** au susținut prima parte a propunerii.

COM a arătat că sintagma „țară de reședință” a fost aleasă în mod deliberat, deoarece are o semnificație contrară celei de „țară de origine” atât din punct de vedere juridic cât și practic.

⁴ **LT** a menționat faptul că nu toate statele Schengen sunt prezente în toate țările terțe și, ca urmare, solicitanții ar putea fi obligați să ceară viză într-o altă țară decât cea de reședință, deoarece o misiune diplomatică sau un oficiu consular pot avea jurisdicție asupra câtorva țări, iar textul ar trebui să ia în considerare și astfel de situații. **COM** va reflecta asupra modalității de a exprima acest lucru.

2. Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), resortisanții țărilor terțe aflați legal într-o țară terță, alta decât țara lor de reședință, pot depune cereri de viză în țara terță în care se află. Solicitanții trebuie să justifice¹ depunerea cererii în țara respectivă, iar în legătură cu intenția lor de a se întoarce² în țara de reședință nu trebuie să existe îndoieli. În astfel de cazuri pot fi³ consultate misiunea diplomatică sau oficiul consular din țara de reședință a solicitanților, sau autoritățile centrale ale statului membru emitent.

Articolul 5

Statul membru responsabil de procesarea unei cereri de viză

1. Misiunea diplomatică sau oficiul consular răspunzător pentru procesarea unei cereri de viză de scurtă ședere este:
- (a) misiunea diplomatică sau oficiul consular al statului membru pe teritoriul căruia se află⁴ destinația unică sau principală⁵ a vizitatorului, sau
 - (b) dacă statul membru în care se află destinația principală nu poate fi stabilit, misiunea diplomatică sau oficiul consular al statului membru a cărei frontieră externă urmează să fie traversată de solicitant pentru a intra pe teritoriul statelor membre.

¹ **IT** s-a întrebat la ce se referă „să justifice” și a arătat că cerința este inutilă, deoarece solicitantul va trebui să aibă întotdeauna un motiv întemeiat pentru a solicita o viză.

² **NL** s-a întrebat dacă este adecvat să se facă referire la „îndoieli cu privire la ... intenția de a se întoarce în țara de reședință”, deoarece nu există o listă care să cuprindă motivele în temeiul cărora s-ar putea refuza viza.

³ **BE** și **DE** au considerat că această cerință trebuie să fie obligatorie. **COM** a reamintit că regulile actuale impun o astfel de consultare în situația în care există îndoieli. **IT** a considerat că respectivul alineat este redundant, deoarece descrie practicile actuale. **COM** a reamintit faptul că proiectul de regulament prevede drepturi și obligații pentru cei care solicită vize, iar regulile trebuie să fie clare.

⁴ „În situația în care statul membru responsabil de procesarea cererii nu are un consulat în țara de reședință a solicitantului, aceasta poate solicita viza la orice consulat al statului membru respectiv.”

⁵ **AT** și **DE** nu au considerat că această definiție este satisfăcătoare. **COM** a arătat că textul Instrucțiunilor consulare comune (ICC) reprezintă numai o orientare practică, dar dacă statele membre doresc adăugarea unora dintre elemente, COM ar fi deschisă la sugestii. **BE** a dorit menținerea redactării Părții II secțiunea 1.1, literele (a) și (b), evidențiind faptul că o asemenea mențiune ar trebui introdusă în instrumentul juridic în loc să fie inclusă în „Instrucțiuni” separate. O astfel de adăugare ar clarifica din punct de vedere juridic misiunea cărui stat membru este responsabilă cu examinarea cererii de viză în cauză.

Atunci când se depune o cerere de viză cu intrări multiple, aceasta se procesează de către statul membru care constituie destinația obișnuită¹ a solicitantului. Astfel de vize se emit numai în țara de reședință a solicitanților².

2. Misiunea diplomatică sau oficiul consular răspunzător pentru procesarea unei cereri de viză de tranzit de scurtă durată este:
 - (a) în caz de tranzitare a unui singur stat membru, misiunea diplomatică sau oficiul consular al respectivului stat membru, sau
 - (b) în caz de tranzitare a mai multor state membre, misiunea diplomatică sau oficiul consular al statului membru a cărei frontieră externă urmează să fie trecută de solicitant pentru a-și începe tranzitul.
3. Misiunea diplomatică sau oficiul consular răspunzător pentru procesarea unei cereri de viză³ de tranzit aeroportuar este:
 - (a) în caz de tranzitare a unui singur aeroport, misiunea diplomatică sau oficiul consular al statului membru pe al căror teritoriu se află aeroportul tranzitat; sau
 - (b) în caz de tranzitare a două sau a mai multor aeroporturi, misiunea diplomatică sau oficiul consular al statului membru pe al cărui teritoriu se află⁴ primul aeroport tranzitat.

¹ **IT** și **PT** au considerat că această formulare este problematică. **NL** a sugerat că formularea ar putea fi schimbată cu cea de „destinație principală”. **COM** a reamintit că a doilea alineat al articolului 5 nu intră sub incidența actualului acquis și motivul pentru care s-a adăugat o trimitere la „destinația obișnuită” a fost pentru a se da o semnificație concretă noțiunii de destinație principală în cazul solicitării unei vize cu intrări multiple.

² **NL** a dorit eliminarea sintagmei „numai în țara de reședință a solicitantului, deoarece oamenii de afaceri care călătoresc sunt adesea obligați să solicite viza în afara țării lor de reședință. **COM** și-a menținut poziția conform căreia misiunea diplomatică din țara de reședință a solicitantului este întotdeauna cea mai potrivită pentru examinarea cererii și a considerat că oamenii de afaceri care călătoresc își planifică deplasările cu mai mult timp înainte. Cu toate acestea, dacă este nevoie să se solicite viză în altă țară decât cea de reședință a solicitantului, se aplică articolul 4 alineatul (2). **SI** și **HU**: rezervă de examinare. **BE** și **DE** au dorit menținerea textului, **DE** adăugând că este nevoie de mai multă flexibilitate în privința vizelor de afaceri cu intrări multiple. **FR** a sugerat adăugarea următoarei sintagme: „cu excepția situației în care se aplică circumstanțe speciale”

³ Cf.: comentariului **FR** din introducere, pagina 2

⁴ **BE** și **FR** au dat exemple pentru a arăta cum această formulare ar putea crea probleme de interpretare și au dorit clarificarea textului. **COM** va reflecta la aceste aspecte practice dar a trimis delegațiile la definiția „zborului intern” astfel cum apare în „Codul frontierelor Schengen” [articolul 2 alineatul (3)].

Articolul 6

Competența în ceea ce privește eliberarea vizelor pentru resortisanții unor țări aflați legal pe teritoriul unui stat membru

Resortisanții unor țări terțe aflați legal pe teritoriul unui stat membru, fără a deține un permis de ședere eliberat de statul respectiv care să le permită să călătorească fără a deține o viză în conformitate cu dispozițiile articolului 5 alineatul (1) litera (b) și articolului 34 alineatul (1) litera (a) din Codul frontierei Schengen și care au motive întemeiate să se deplaseze într-un alt stat membru, solicită vize la misiunea diplomatică sau la oficiul consular al statului membru de destinație.

Articolul 7

Acorduri de reprezentare

1. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 5, misiunea diplomatică sau oficiul consular al unui stat membru poate consimți să reprezinte un alt stat membru în ceea ce privește procesarea cererilor de viză de scurtă ședere, de viză de tranzit sau de viză de tranzit aeroportuar. Acordul specifică durata, dacă aceasta este limitată, și procedurile de încetare a reprezentării, precum și condițiile de punere la dispoziție a unui local, a personalului și de eventuală participare financiară a statului membru reprezentat.

Astfel de acorduri bilaterale pot stipula că cererile de viză prezentate de resortisanții unei anumite categorii de țări terțe trebuie transmise de statul membru reprezentant autorităților statului membru reprezentat, pentru consultare prealabilă, în conformitate cu prevederile articolului 9 alineatul (3).

- [2. De asemenea, un stat membru poate reprezenta unul sau mai multe alte state membre numai pentru primirea cererilor de viză și luarea datelor de identificare biometrice. Primirea și transmiterea dosarelor și a datelor la oficiul consular reprezentat se efectuează cu respectarea normelor relevante de protecție a datelor și de siguranță.]¹

¹ Prezentul alineat nu a fost analizat deoarece face parte din propunerea separată de modificare a ICC, aflată în curs de examinare.

3. Statul membru reprezentat informează Comisia cu privire la noile acorduri de reprezentare sau la încetarea unor astfel de acorduri cu cel puțin trei luni¹ înainte ca acestea să intre în vigoare sau să înceteze.
4. Concomitent², statul membru reprezentant informează atât misiunile diplomatice și oficiile consulare ale celorlaltor state membre, cât și delegația locală a Comisiei Europene cu privire la acordurile de reprezentare încheiate și cu data intrării lor în vigoare³.
5. [...] ⁴ Misiunea diplomatică sau oficiul consular al statului reprezentant se conformează tuturor normelor de procesare a cererilor de viză de ședere pe termen scurt, de viză de tranzit sau de viză de tranzit aeroportuar⁵ instituite de prezentul regulament, cu respectarea termenelor de eliberare specificate la articolul 20 alineatul (1).

¹ **PT** a considerat că această dispoziție este problematică, deoarece o astfel de reprezentare poate fi necesară în situații de urgență. **FR, AT, IT, BE, DK și NL** au dorit eliminarea trimiterii la 3 luni. **COM** a evidențiat faptul că este importantă creșterea transparenței politicii privind vizele și că este important ca solicitanții să știe unde să ceară viza [perioada de trei luni corespunde termenului stabilit pentru solicitarea unei vize (cf articolului 10 alineatul (1)], și, mai mult decât atât, experiența a demonstrat că, adeseori, statele membre notifică în legătură cu acordurile de reprezentare la câteva luni după ce acestea au intrat în vigoare. În privința notificării privind „reprezentarea temporară”, **COM** nu se opune reformulării textului, dar se întreabă dacă acest lucru este necesar având în vedere faptul că reprezentarea ad-hoc pare să fie foarte rară. Deoarece evenimentele sportive importante se planifică cu mult timp înainte, notificarea cu privire la reprezentarea temporară legată de astfel de evenimente ar putea fi făcută cu respectarea termenului propus în text.

² **COM** a arătat că un termen mai vag a fost ales pentru ca statul membru reprezentant să informeze alte misiuni diplomatice la nivel local.

³ Președinția a sugerat adăugarea sintagmei: „și cu data încetării acestora”, pentru ca dispoziția în cauză să fie paralelă cu dispoziția cuprinsă la alineatul (3). **COM** a aprobat adăugarea acestei sintagme.

⁴ **BE** a considerat că această teză este redundantă și a sugerat eliminarea acesteia. **COM** ar putea accepta acest lucru.

⁵ Răspunzând unei întrebări din partea **HU**, **COM** a arătat că, datorită naturii specifice a acestora, nu pare adecvat ca respectivul tip de vize să fie emis prin reprezentare.

6. În cazul în care misiunea diplomatică sau oficiul consular al statului membru reprezentant intenționează să respingă o cerere, întregul dosar [se transmite la autoritățile centrale]¹ ale statului reprezentat, pentru ca acestea să ia decizia finală asupra cererii până la termenul stabilit la articolul 20 alineatul (1).
7. În cazul în care misiunea diplomatică sau oficiul consular al statului membru reprezentant decide să coopereze cu intermediari comerciali sau să externalizeze o parte din activitatea de acordare a vizelor², procedurile includ și cererile procesate în baza acordurilor de reprezentare. Totuși, autoritățile centrale ale statului membru reprezentat sunt informate în prealabil³, în mod corespunzător.

¹ O serie de delegații (NL, AT, PT) și-au exprimat îngrijorarea cu privire la implicațiile acestei dispoziții. FI a sugerat înlocuirea textului cuprins în paranteze pătrate cu următorul: „se trimite la cea mai apropiată ambasadă regională”. Astfel, obligația de motivare a refuzului (cf. articolului 23) revine statului membru reprezentat, ceea ce ar face ca eventualele proceduri privind căile de atac să fie mai simple. SE și SI au susținut această sugestie. BE a considerat că respectiva sugestie este bună, dar a menținut rezerva de examinare. EE a susținut sugestia Finlandei, dar a arătat că aceasta ar trebui să fie numai o opțiune deoarece nu ar fi logic ca toate informațiile respective să fie transmise odată ce ar fi stocate în VIS.

DK și LT au preferat propunerea de origine.

IT s-a întrebat de ce acest lucru ar fi necesar, deoarece statul membru reprezentant ar trebui să își asume adoptarea tuturor deciziilor privind cererile.

FR a reamintit faptul că problema privind „refuzurile în cazul reprezentării” apare în caz de conflict, întrucât căile de atac intră sub incidența legilor naționale etc. Cu toate acestea, o dată cu introducerea taxei de procesare care trebuie plătită în momentul introducerii cererii, au apărut probleme suplimentare. FR ar putea accepta să nu fie transmise autorităților centrale dosare prea voluminoase și a sugerat ca acest lucru să fie considerat o opțiune pentru a menține cât mai multe soluții posibil.

COM a susținut în continuare că aceasta reprezintă o problemă juridică și nu una privind încrederea atunci când este vorba de decizii negative privind cererile de viză și a făcut referire la situații nesatisfăcătoare existente în practică în cazul în care solicitanții nu sunt refuzați în mod formal, ci sunt sfătuiți să contacteze cea mai apropiată misiune a statului membru reprezentat, care este situată foarte departe. În consecință, COM a menținut textul, recunoscând faptul că transferul dosarelor va fi facilitat prin VIS. COM a atras atenția delegațiilor asupra articolului 19 alineatul (1) care a introdus noțiunea de „inadmisibilitate” a cererilor, arătând că aceasta ar putea reprezenta un element care să reducă problemele legate de reprezentare.

² NL s-a întrebat care este diferența dintre cooperarea cu intermediarii comerciali și externalizare.

³ COM a informat delegațiile că acest alineat a fost adăugat datorită experienței practice din New Delhi („TM 2004”), dar a sugerat examinarea acestuia după analizarea propunerii separate de modificare a ICC.

IT nu a putut accepta ca statul membru reprezentat să aibă dreptul să se exprime cu privire la modul în care statul membru reprezentant își organizează oficiile consulare, reamintind că sistemul reprezentării se bazează pe muncă voluntară. AT a susținut acest punct de vedere.

Articolul 8

Consultarea prealabilă a autorităților centrale din statele membre

1. Statele membre pot cere misiunilor lor diplomatice sau oficiilor lor consulare să consulte¹ autoritățile centrale înainte de a elibera vize unor resortisanți din anumite țări terțe sau unor categorii specifice de astfel de resortisanți.

Țările terțe cu privire la ai căror resortisanți sau categorii specifice de resortisanți este necesară o astfel de consultare sunt stabilite în anexa I.

2. Consultarea nu afectează termenul² stabilit pentru examinarea cererilor de viză specificat la articolul 20 alineatul (1)³.
3. Dacă un stat membru reprezintă un alt stat membru în conformitate cu articolul 7 alineatul (1), consultarea prevăzută la alineatul (1) este solicitată de autoritățile centrale ale statului membru reprezentant.

¹ **PL** a sugerat ca, în momentul în care emit o viză, autoritățile de control de la frontieră să nu fie obligate să întreprindă o astfel de consultare. **COM** a sugerat ca această chestiune să fie discutată în legătură cu articolul 32, dacă acest lucru este necesar.

² **IT** a considerat că respectiva formulare este prea vagă și a sugerat următorul text: „în cadrul termenului stabilit în...”

³ **HU** și **DE** au considerat că acesta nu acordă timp suficient pentru efectuarea verificărilor necesare. **COM** s-a referit la memorandumul explicativ (documentul 11752/1/06, paginile 8-9).

Articolul 9¹

Consultarea prealabilă și informarea autorităților centrale ale celorlaltor state membre

1. Un stat membru poate solicita autorităților centrale ale celorlaltor state membre să consulte autoritățile sale centrale înainte de a elibera vize resortisanților anumitor țări sau anumitor categorii de astfel de resortisanți.

Țările terțe cu privire la ai căror resortisanți sau categorii specifice de resortisanți este necesară o astfel de consultare sunt stabilite în anexa II².

¹ Text alternativ prezentat de HU după reuniunea din 14-15.11.2006:

HU sugerează că forma „simplificată” de consultare astfel cum este propusă la alineatul (3) devine practică generală și sugerează reformularea primelor trei alineate din articolul 9, prin schimbarea ordinii alineatelor după cum urmează:

"1. Un stat membru poate cere ca autoritățile sale centrale să fie informate cu privire la vizele eliberate de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale altor state membre resortisanților anumitor țări terțe sau anumitor categorii de astfel de resortisanți.

Țările terțe cu privire la ai căror resortisanți sau categorii specifice de resortisanți este necesară o astfel de informare sunt stabilite în anexa II.

2. Un stat membru poate în plus solicita autorităților centrale ale celorlalte state membre să consulte autoritățile sale centrale înainte de a elibera vize resortisanților anumitor țări sau anumitor categorii de astfel de resortisanți.

Țările terțe cu privire la ai căror resortisanți sau categorii specifice de resortisanți este necesară o astfel de consultare sunt marcate prin () în Anexa II.*

3. Autoritățile centrale consultate răspund în termen de trei zile lucrătoare de la primirea cererii. Lipsa unui răspuns din partea autorităților consultate până la epuizarea acestui termen se consideră drept o autorizare acordată autorităților centrale care au solicitat consultarea de a le permite misiunii diplomatice sau oficiului consular să elibereze viza."

² COM a reamintit faptul că în prezent respectivele liste nu sunt disponibile pentru public, dar a propus ca acestea să fie publicate din rațiuni de transparență și din cauza faptului că o astfel de dezvăluire ar putea determina ca statele membre să devină mai precaute în legătură cu adăugarea de noi state terțe pentru care este necesară consultarea.

FR, NL și IT nu au fost favorabile ideii de a face aceste informații disponibile pentru public din cauza posibilelor repercusiuni politice negative. COM a arătat că un compromis final ar putea presupune păstrarea secretului cu privire la statul care a solicitat consultarea prealabilă, dar publicarea listei țărilor terțe care intră sub incidența unei astfel de consultări. Cu toate acestea, dispoziția respectivă ar trebui de asemenea analizată în lumina introducerii obligației de motivare a refuzului.

2. Autoritățile centrale consultate răspund în termen de trei¹ zile lucrătoare² de la primirea cererii. Lipsa unui răspuns din partea autorităților consultate până la epuizarea acestui termen se consideră drept o autorizare acordată autorităților centrale care au solicitat consultarea de a le permite misiunii diplomatice sau oficiului consular să elibereze viza.³
3. Un stat membru poate cere ca autoritățile sale centrale să fie informate doar cu privire la vizele eliberate de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale altor state membre resortisanților anumitor țări terțe sau anumitor categorii de astfel de resortisanți.
Țările terțe pentru ai căror resortisanți este necesară o astfel de informare sunt marcate cu (*) în anexa II⁴.
4. Consultările și informările prelabile se efectuează în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul VIS nr. ...⁵

¹ **BE** și **IT** au considerat că termenul respectiv este prea scurt, alte delegații au sugerat diferite termene: 5 zile lucrătoare (**NL**), 7 zile lucrătoare (**SK, PL**). **FR** s-a întrebat de ce nu pot fi păstrate actualele termene.

COM a reamintit faptul că prezentul sistem nu funcționează bine și că s-a afirmat în mai multe ocazii că numai în extrem de puține cazuri s-a obținut un răspuns din partea statului membru consultat. În plus, încercările anterioare de schimbare a sistemului au demonstrat că în multe cazuri statele membre doresc numai să fie informate și, ca urmare, s-a introdus distincția dintre „consultare” și „informare”. **Președinția** a reamintit faptul că uneori prelungirea termenelor de emitere creează probleme politice.

² O serie de delegații s-a întrebat ce înseamnă 3 zile lucrătoare.
Serviciul juridic al Consiliului a făcut trimitere la legislația comunitară existentă în domeniul termenelor, cele două elemente de bază ale acesteia fiind faptul că ziua din care termenul începe să curgă nu se numără și faptul că un termen nu începe niciodată să curgă într-o zi de sărbătoare, ci este amânat pentru prima zi lucrătoare de după aceasta. (cf. Regulamentului (EEC, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului din 3 iunie 1971 privind stabilirea regulilor care se aplică termenelor, datelor și expirării termenelor, JO L 038, 15/2/1980, p. 35).

³ **DK**: rezervă de examinare.

⁴ **IT** și **ES** au susținut această dispoziție.

⁵ **COM** a informat delegațiile că ideea de bază este de a desfășura consultările prin intermediul VIS și, în situația în care proiectul de regulament este adoptat înainte ca sistemul VIS să devină operațional, ar putea fi necesară introducerea unei perioade de tranziție.

5. Dacă un stat membru reprezintă un alt stat membru în conformitate cu articolul 7 alineatul (1), consultarea prevăzută la alineatul (1) și/sau consultarea prevăzută la alineatul (3) sunt solicitate de autoritățile centrale ale statului membru reprezentant¹.

¹ **PL** a sugerat că această dispoziție să devină mai flexibilă prin adăugarea următoarelor: „cu excepția cazului în care s-a convenit altfel între statul membru reprezentant și cel reprezentat”. **COM** va reflecta la aceasta.

[...]
Capitolul II
Cererea

Articolul 10

Modalități practice de depunere a cererii

1. Cererile se depun cu cel mult trei luni înainte de data prevăzută de plecare^{1 2}.
2. Pentru depunerea cererilor, solicitanților³ li se poate impune să obțină o programare.
Respectiva programare poate fi stabilită direct cu misiunea diplomatică sau oficiul consular ori, dacă este cazul, printr-un intermediar. Programarea trebuie⁴ să se facă în termen de două săptămâni⁵.

¹ **FR** a propus următoarea adăugare: „sau înainte de data la care expiră o viză cu intrări multiple cu valabilitate îndelungată.”.

² **AT** a considerat că formularea următoare ar fi mai adecvată pentru alineatul (1): „Vizele se emit cu cel mult trei luni înainte de data prevăzută de plecare”

³ **NL** a dorit să înlocuiască această noțiune cu „străinilor supuși obligației de a deține viză”, dar **COM** a considerat că definiția prevăzută la articolul 2 alineatul (1) este suficientă.

⁴ **HU** a dorit înlocuirea noțiunii respective cu „ar trebui”.

⁵ O serie de delegații (**AT, IT, BE, ES, LT, BG, PL**) au considerat că termenul respectiv este prea scurt, mai ales pentru perioadele de vârf. **AT** a arătat că acest tip de dispoziție ar trebui inclus în instrucțiunile privind aplicarea codului. În continuarea comentariilor generale privind conținutul codului și instrucțiunile practice (a se vedea introducerea), **COM** a evidențiat faptul că durata termenului ar putea fi revizuită, dar că un termen prestabilit nu poate fi considerat ca fiind un simplu detaliu practic. **COM** a reamintit delegațiilor că statele membre sunt obligate să instituie proceduri decente și un tratament echitabil al solicitanților.

BE a considerat că introducerea unui termen prestabilit impune stabilirea consecințelor care decurg din nerespectarea respectivului termen. **BE** a sugerat formularea textului după cum urmează: „într-un termen rezonabil” și definirea ulterioară a duratei termenului în cadrul instrucțiunilor.

FR și **IT** au susținut această propunere având în vedere situațiile/țările terțe/circumstanțele foarte diferite în care se emit vizele, aceasta însemnând că un termen prestabilit nu ar putea fi niciodată aplicat în întreaga lume.

- 3.¹ În cazuri motivate în mod corespunzător sau în cazuri de urgență justificate, solicitanților li se permite să-și depună cererile fără programare prealabilă sau cu acordarea unei programări pe loc².
4. Dacă informațiile furnizate în susținerea cererii sunt incomplete, solicitanților li se comunică ce documente mai trebuie să depună³. Solicitanții sunt invitați să depună de urgență⁴ informațiile/documentația suplimentară, fiind informați că cererea lor urmează să fie declarată inadmisibilă în termen de o lună⁵ calendaristică de la data formulării invitației în lipsa informațiilor/documentației suplimentare⁶.

¹ **LU** a considerat că această dispoziție ar putea fi transferată în cadrul viitoarelor instrucțiuni. Explicând legătura dintre alineatele (2) și (3), **COM** a arătat că scopul a fost de a se permite statelor membre să coopereze cu un furnizor de servicii externe pentru primirea solicitărilor, păstrând în același timp posibilitatea ca solicitanții să depună cererea direct la consulat. **EE** a considerat că formularea alineatelor (2) și (3) este prea neclară. **COM** a reamintit că - astfel cum a fost menționat de către o serie de delegații - aceasta reprezintă practica actuală, iar Comisia a transpus pur și simplu respectiva practică într-o regulă generală.

² **FR** și **NL** s-au întrebat care sunt implicațiile unui astfel de termen.

³ **COM** va examina propunerea **HU** și **LV** de a concepe o un formular de cerere uniform pentru documentele suplimentare.

⁴ **DK** și **LV** s-au întrebat care sunt implicațiile unui astfel de termen.

⁵ **SE**, **IT** și **LV** au considerat că două săptămâni reprezintă un termen mai potrivit pentru a evita stocarea în cadrul consulatelor a unui mare număr de dosare incomplete, în timp ce **BE** și **LU** au considerat că o lună reprezintă un termen mai potrivit. **COM** și-a menținut poziția în conformitate cu care un termen universal valabil este necesar.

⁶ **NL** a considerat că trebuie făcută o diferență între documentele esențiale (de ex. pașaport) și documente suplimentare și a formulat o rezervă de examinare cu privire la acest alineat. **COM** a dorit să examineze ideea unei astfel de distincții în legătură cu articolul 12. **NO** a formulat o rezervă deoarece în conformitate cu legislația națională norvegiană toate deciziile adoptate în legătură cu cererile de viză, inclusiv declararea „inadmisibilă” a acestora [articolul 9 alineatul (1),] trebuie motivate și pot fi supuse unor căi de atac.

[...]

Articolul 11 ¹*

Înregistrarea datelor biometrice

1. Statele membre vor lua datele biometrice de identificare, care includ imaginea feței și amprentele celor zece degete ale solicitantului, în conformitate cu garanțiile stipulate în Convenția Europeană pentru Protecția Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și în Convenția Organizației Națiunilor Unite privind Drepturile Copilului.

La depunerea primei cereri de viză, fiecărui solicitant i se cere să se prezinte personal. Cu aceea ocazie sunt luate următoarele date biometrice de identificare:

- (a) o fotografie, scanată sau făcută în momentul depunerii cererii și
- (b) zece amprente digitale luate în plan și digitalizate.

2. Pentru cererile ulterioare, datele biometrice de identificare se copiază de la prima cerere, cu condiția ca ultima înregistrare să nu fie mai veche de 48 de luni. După acest termen, orice nouă cerere este considerată drept „cerere inițială”.

[...]

* Acest articol nu a fost analizat, deoarece face parte din proiectul de regulament de modificare a ICC (13610/2/06).

- ¹ **FR** s-a întrebat dacă ordinea acțiunilor prevăzute la articolul 10 este logică: Alineatele de la (1) la (3) privesc „accesul la ghișee”, în timp ce alineatul (4) se referă la „anumite aspecte ale examinării”. **FR** a sugerat că, dacă se introduce conceptul de „dosar complet”, trebuie stabilită o listă exhaustivă a documentelor suplimentare necesare pentru a avea o definiție clară a „condițiilor de admisibilitate”. **HU** a împărtășit acest punct de vedere. **COM** a sugerat ca posibila mutare a articolului 10 alineatul (4) în cadrul altui articol să fie discutată cu ocazia analizei articolelor 12 și 19. **COM** a atras atenția delegațiilor asupra faptului că articolul 12 stabilește lista criteriilor de admisibilitate (documentele necesare) care sunt apoi prezentate pe rând la articolele de la 13 la 15. Cu toate acestea, **COM** va examina propunerea franceză. **AT** a considerat că formularea „declarat inadmisibil” nu este destul de precisă. În prezent, o viză poate fi emisă sau o cerere poate fi refuzată în temeiul unor motive de fond sau formale. **CZ** a fost de acord cu **FR** și **AT**.

3. Condițiile tehnice pe care trebuie să le satisfacă fotografiile și amprentele digitale sunt în conformitate cu normele internaționale specificate în documentul ICAO nr. 9303 partea I (pașapoarte), ediția a 6-a¹.
4. Datele biometrice de identificare sunt luate de un personal calificat și autorizat în acest sens din cadrul misiunii diplomatice sau al oficiului consular sau, sub supravegherea acestora, de prestatorul de servicii extern menționat la articolul 37 litera (c).

Datele se introduc în sistemul de informații asupra vizelor (VIS) exclusiv de un personal consular autorizat, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1), articolul (5) și articolul 6 alineatele (5) și (6) din Regulamentul VIS.

5. Următorii solicitanți sunt exceptați de la obligativitatea luării amprentelor digitale:
- (a) copiii cu vârsta mai mică de 6 ani;
 - (b) Persoanele ale căror amprente digitale nu pot fi luate. Dacă este însă posibilă luarea unui număr mai mic de amprente digitale, se procedează la amprentarea numărului respectiv de degete.

Statele membre pot introduce excepții de la obligativitatea luării datelor de identificare biometrice pentru titularii de pașapoarte diplomatice, pașapoarte de serviciu/oficiale și pașapoarte speciale.

În fiecare dintre aceste cazuri, în VIS se introduce mențiunea „nu este cazul”.

6. Pentru fiecare amplasament, statele membre își dotează oficiul consular cu echipament de luare a datelor biometrice de identificare sau, fără a aduce atingere opțiunilor de reprezentare prevăzute la articolul 7, hotărăște să facă uz de una dintre formele de cooperare descrise la articolul 37.

¹ Cerințele tehnice sunt aceleași ca pentru pașapoartele eliberate de statele membre resortisanților lor în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2252/2004.

[...]

Articolul 12

Depunerea cererilor de viză¹

- 1². Atunci când depune o cerere de viză, solicitantul:
- (f) completează formularul de cerere în modul indicat la articolul 13;
 - (g) prezintă un document de călătorie valabil, a cărui dată de expirare depășește³ cu cel puțin trei luni data anticipată de părăsire a teritoriului statelor membre și care conține una⁴ sau mai multe pagini libere pentru aplicarea vizei⁵;
 - (h) furnizează documente în susținerea cererii, în conformitate cu articolul 14 și anexa IV⁶, care să dovedească scopul și durata călătoriei;

¹ **DE** a arătat că principiul general al necesității unui interviu personal cu fiecare solicitant (precum și exonerările posibile) ar trebui prevăzute în regulament în mod explicit.

DE a arătat de asemenea că restructurarea articolelor 12, 14, 15, 18 și 23 a fost solicitată pentru a introduce o distincție clară între a) cerințele de fond (materiale), b) cerințele procedurale și c) dreptul legal la o cale de atac. **EE, NL, FR** și **AT** au susținut punctele prezentate de **DE**, **FR** adăugând că prezentarea unei cereri completate, a unui document de călătorie valabil și plata taxei administrative ar trebui să fie condițiile de bază pentru „admisibilitate”. A doua parte a documentelor doveditoare ar trebui să probeze îndeplinirea condițiilor de intrare prevăzute în cadrul Codului frontierei Schengen; mijloace de întreținere; asigurare medicală de călătorie adecvată; mijloace de repatriere; situația socio-economică în țara de reședință.

COM a atras atenția delegațiilor asupra articolului 11 (care urmează să fie luat în considerare după obținerea unui acord cu privire la modificarea ICC) care conține explicația cu privire la prezentarea personală (cu ocazia primei cereri).

² **FR** a considerat că este ciudat că acest alineat prevede un număr de cerințe și documente doveditoare fără a indica care sunt acestea. **COM** va reexamina acest alineat, dar în principiu respectivele elemente reprezintă „condițiile de admisibilitate”.

³ **DK** a sugerat adăugarea sintagmei „în principiu” deoarece alte termene se pot aplica. **COM** a reamintit că termenul de trei luni reprezintă perioada de validitate aplicată în legislația curentă, dar dacă statele membre solicită perioade mai îndelungate în practică, acest lucru poate fi luat în considerare.

⁴ **FR** a considerat că cel puțin două pagini trebuie să fie libere pentru a permite aplicarea autocolantului și a ștampilelor (cele din urmă la frontieră).

⁵ **LT** a preferat versiunea actuală a acestei dispoziții din cadrul ICC, considerând că această formulare este prea restrictivă.

⁶ **COM** a evidențiat că această structură este identică cu cea prevăzută în cadrul Codului frontierei Schengen.

- (i) face dovada că deține mijloace suficiente de subzistență, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Codul frontierelor Schengen¹;
- (j) permite să-i fie luate datele biometrice, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2);
- (k) achită taxa de procesare, în conformitate cu prevederile articolului 16.

2. Dacă este cazul, solicitanții fac dovada că dețin o asigurare medicală de călătorie corespunzătoare, în conformitate cu dispozițiile articolului 15². Prin acorduri de cooperare consulară la nivel local, misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale statelor membre pot conveni ca această dovadă să fie prezentată numai la eliberarea vizei³.

¹ **NL** a considerat că trimiterea la Codul frontierelor Schengen ar trebui eliminată deoarece situația de la frontieră este diferită față de situația în care o persoană solicită viza la un oficiu consular. **DK** a sprijinit această sugestie, adăugând că nu ar trebui să fie obligatoriu pentru toți solicitanții să dovedească că dețin suficiente mijloace de întreținere, de exemplu oamenii de afaceri de bună credință. Răspunzând unui comentariu al **BE**, **Președinția** a reamintit delegațiilor că precedentă anexă 7 la ICC a fost abrogată de Codul frontierelor Schengen, iar mijloacele de întreținere necesare pentru a intra în spațiul Schengen sunt prevăzute în prezent la articolul 5 alineatul (1) din respectivul regulament.

COM a reamintit delegațiilor că dovada unor mijloace suficiente de întreținere reprezintă una din condițiile de intrare și, ca urmare, de obținere a unei vize.

² **FR**, susținută de **AT**, a dorit să fie permise excepțiile de la această cerință și a preferat formularea existentă în ICC (partea V, 1.4, alineatul al nouălea, pagina 30 (12357/1/05)).

COM a evidențiat că condițiile de intrare, condițiile pentru obținerea unei vize și condițiile de circulație în interiorul spațiului Schengen sunt identice, în timp ce modalitățile prin care se dovedește că persoana în cauză deține suficiente mijloace de întreținere sunt diferite. **LU** a fost de acord cu aceasta și a atras atenția delegațiilor asupra faptului că și solicitanților de bună credință ar putea să li se ceară la frontieră să prezinte dovada unor mijloace suficiente de întreținere, de asemenea în conformitate cu articolul 41 din proiectul de regulament.

COM a arătat că articolul 12 alineatul (2) și articolul 15 se bazează pe Liniile directoare revizuite elaborate în 2005 și actualizate în 2006 după introducerea asigurării medicale de călătorie (9654/06 VISA 137 COMIX 482), dar că va fi deschisă modificării respectivului text.

³ **EE** și **LV** au considerat că asigurarea medicală de călătorie ar trebui să facă parte din documentele doveditoare și să fie prezentată o dată cu cererea și nu în momentul emiterii vizei. **BE** și **FR** au susținut acest punct de vedere, arătând că prezentarea asigurării medicale de călătorie doar în momentul emiterii vizei creează probleme autorităților consulare. **NO** a considerat că este dificil să se ceară solicitantului să plătească o asigurare înainte ca acesta să știe dacă i se va acorda viza și a sugerat adăugarea sintagmei „anterior confirmării”.

3. Dacă este cazul, în pașaportul solicitanților se aplică o ștampilă în modul descris la articolul 17¹.

Articolul 13

Formularul de cerere

1. Persoanele care solicită viză completează și semnează formularul² prevăzut în anexa III. Însoțitorii trecuți în documentul de călătorie al solicitantului completează formulare de cerere separate.
2. Misiunile diplomatice sau oficiile consulare pun gratuit la dispoziția solicitanților formulare de cerere, care vor fi larg disponibile și ușor accesibile atât pe suport de hârtie, cât și în formă electronică.
3. Formularul este disponibil în următoarele limbi^{3 4}:
 - (a) limba(le) oficial(ă) a (ale) statului membru pentru care se solicită viză;
 - (b) limba(le) oficial(e) a (ale) țării gazdă;
 - (c) limba(ile) oficială(e) a (ale) țării gazdă și limba(ile) oficială(e) a (ale) statului membru pentru care se solicită viză.

¹ **IT** și **AT** au arătat că acest lucru nu este necesar atâta timp cât toate informațiile vor fi stocate în VIS. **COM** a atras atenția delegațiilor asupra articolului 17 alineatul (5), potrivit căruia respectiva dispoziție va fi abrogată odată cu transmiterea datelor către VIS.

² **AT** și **FR** au considerat că următoarea formulare este mai adecvată: „solicitantul prezintă un formular completat și semnat” și că ar trebui adăugată o dispoziție care să indice că în cazul minorilor acest lucru trebuie făcut de autoritatea parentală. **COM** a considerat că este necesară diferențierea între completare, semnare și categoria solicitantului. **IT** a considerat că formularul trebuie semnat în prezența personalului consular. **COM** a arătat că aceasta ar reprezenta soluția ideală, dar s-a întrebat cum ar putea acest lucru să funcționeze în practică în condițiile în care formularele sunt înmânate prin agenții de voiaj etc.

³ **NL** și **CZ** au sugerat eliminarea paragrafelor (b) și (c).

⁴ **COM** a evidențiat faptul că este important să nu se confunde formularul și completarea acestuia și că ceea ce ar putea părea o simplă chestiune procedurală (disponibilitatea formularului în diferite limbi relevante) este problematică, după cum se poate observa din numeroasele plângeri primite de către Comisie de la persoanele care solicită viză.

În afară de limbile menționate la primul paragraf, formularul poate fi pus la dispoziție și într-o altă limbă oficială a Uniunii Europene.

Dacă formularul este disponibil numai în limbile oficiale ale statului membru pentru care se solicită viză, separat se pune la dispoziția solicitanților de viză o traducere a formularului de cerere în limba/ile oficială/e a (ale) țării gazdă.

În cadrul acordurilor de cooperare consulară la nivel local, se efectuează o traducere a formularului de cerere în limba(ile) oficială(e) a (ale) țării gazdă¹.

4. Solicitanții sunt informați cu privire la limba(ile) pe care o (le) pot utiliza la completarea formularului de cerere.¹

¹ HU a considerat că aceste dispoziții ar putea fi prevăzute în cadrul instrucțiunilor practice.

Documente doveditoare

1. Solicitanții de viză prezintă¹ următoarele documente:

- (a) documente care indică scopul² călătoriei³;
- (b) documente privind cazarea⁴;

¹ **SE** și **IT** au dorit înlocuirea noțiunii respective cu „poate prezenta” sau „ar trebui să prezinte”. **FR** a susținut această propunere, arătând că solicitanții de bună credință (de exemplu oamenii de afaceri) ar trebui scutiți de prezentarea tuturor documentelor. Aceasta ar permite de asemenea personalului consular să se ocupe de solicitanții care prezintă mai multe probleme. **FR** a preferat formularea folosită în cadrul ICC. **COM** a reamintit că toți solicitanții sunt obligați să prezinte respectivele documente. Persoanelor de bună credință li s-ar putea acorda în acest caz viză cu intrări multiple cu valabilitate îndelungată. Însă în situația în care persoanele în cauză solicită viză cu altă ocazie, vor trebui să facă din nou dovada „statutului” lor de bună credință.

² **FR** a arătat că acesta ar trebui tradus ca „motiv de călătorie”

³ Răspunzând unei întrebări din partea **ES**, **COM** a atras atenția delegațiilor asupra articolului 18 alineatul (6) din care se poate deduce faptul că persoanele care solicită o viză aeroportuară de tranzit nu trebuie să facă, pentru motive evidente, dovada călătoriei/șederii. **COM** ar putea accepta adăugarea sintagmei „fără a se aduce atingere articolului 18 alineatul (6)”. **ES** a sugerat reformularea rubricii (1): „Persoane care solicită o viză uniformă”.

⁴ **LV** sprijină introducerea unui formular nou armonizat care să constituie dovada că solicitantul este beneficiarul unei invitații, al unui angajament de luare în întreținere și de găzduire, având în vedere că o astfel de măsură va contribui la punerea în aplicare mai uniformă a politicii comune privind vizele. Cu toate acestea, în actuala formulare proiectul de regulament prevede posibilitatea de a utiliza respectivul formular numai pe suport de hârtie. Deși recunoaște utilitatea respectivei posibilități (mai ales în cazurile în care suportul de hârtie este singurul suport care poate fi utilizat, de exemplu în cazul „reprezentării”), **LV** consideră că restricția privind suportul formularului contravine obiectivului unei procesări mai eficiente a cererilor pentru viză. Făcând referire la practicile naționale letone actuale, Letonia consideră că statelor membre trebuie să li se permită utilizarea formularului în cauză și în format electronic. Procesarea și stocarea electronică a invitațiilor prezintă avantaje substanțiale în comparație cu invitațiile pe suport de hârtie, deoarece procedura electronică simplifică și accelerează procedurile administrative aflate în legătură cu depunerea și aprobarea invitațiilor. Procesarea electronică a invitației ușurează atât implicarea persoanei invitate în procesul de emitere a vizei, cât și activitatea reprezentanțelor diplomatice și consulare. Această procedură garantează faptul că persoana invitată trebuie să se prezinte în fața autorității responsabile o singură dată (principiul „ghișeului unic”) și nu trebuie să prezinte o invitație confirmată reprezentanței responsabile. În același timp, angajații reprezentanței diplomatice și consulare care au acces direct la baza de date pot verifica stadiul invitației mai rapid și mai ușor. Mai mult, procesarea și stocarea electronică a invitațiilor reduce riscul falsificării și al utilizării abuzive și oferă posibilitatea, după caz, verificării invitațiilor anterioare prezentate de același invitat, utilizarea formularului electronic al invitației făcând astfel ca procesul de aprobare al invitațiilor să fie mai simplu și mai sigur, asigurând în același timp o examinare rapidă și eficientă a cererilor de viză și un control adecvat al imigrației ilegale.

- (c) documente care indică mijloacele financiare disponibile pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere¹;
- (d) documente care dovedesc intenția solicitanților de a se întoarce în țara de proveniență².

3

Formularul care constituie dovada că solicitantul este beneficiarul unei invitații, al unui angajament de luare în întreținere și de cazare figurează în anexa V⁴.

2. În anexa IV figurează o listă neexhaustivă a documentelor doveditoare pe care misiunile diplomatice sau oficiile consulare le pot cere solicitanților de viză spre a verifica îndeplinirea condițiilor stabilite la articolul 12 alineatul (1) literele (c) și (d).
3. În cadrul cooperării consulare locale, se procedează la evaluarea necesității de a completa și armoniza la nivel teritorial listele de documente doveditoare din anexa IV, astfel încât să se țină seama de circumstanțele locale.

¹ **NL** a considerat că mijloacele financiare ar trebui să acopere și cheltuielile de călătorie. Conform **COM**, mijloacele de subzistență acoperă atât cheltuielile de călătorie cât și pe cele de ședere. Aceasta ar putea fi formulată explicit, dar ar trebui menținută coerența cu Codul frontierei Schengen.

² **FR** a propus următoarea formulare: „documente care permit evaluarea intenției solicitanților de a se întoarce în țara de proveniență.” **COM** ar putea accepta acest lucru.

³ **FR** a dorit să adauge „(e) dovada asigurării medicale de călătorie”. **COM** nu a sprijinit această propunere, evidențiind faptul că prezentarea unei dovezi a asigurării medicale de călătorie nu poate fi considerată ca prezentare a unui document doveditor, ci mai degrabă ca o condiție care trebuie îndeplinită înainte de emiterea vizei.

FI s-a întrebat dacă fotografia nu ar trebui menționată undeva. **COM** a arătat că fotografia trebuie atașată formularului de cerere și ca urmare nu este necesară menționarea acesteia în mod specific.

⁴ **DK** și **NO** au dorit să continue să utilizeze formulare naționale. **COM** a arătat că scopul introducerii unui formular armonizat este tocmai evitarea faptului ca toată lumea să folosească formulare diferite.

[...]

Articolul 15

Asigurarea medicală de călătorie

1. Solicitanții de viză de scurtă ședere și de viză de tranzit¹ trebuie să facă dovada că dețin o asigurare valabilă corespunzătoare de călătorie care acoperă toate cheltuielile pe care le-ar putea ocaziona repatrierea lor pe motive medicale, tratamentele medicale de urgență și/sau spitalizarea de urgență².
Fără a se aduce atingere articolului 12 alineatul (2), ultima teză, dovada asigurării de călătorie se prezintă la depunerea cererii³.
2. Solicitanții de viză cu intrări multiple⁴ și valabilitate îndelungată trebuie să demonstreze că se află în posesia unei asigurări medicale de călătorie corespunzătoare, care acoperă perioada primei vizite prevăzute.

În afară de aceasta, respectivii solicitanți semnează o declarație, inserată în cuprinsul formularului de cerere, prin care afirmă că au luat la cunoștință că, pentru următoarele șederi, trebuie să dețină o asigurare medicală de călătorie.

¹ **BE** a considerat că este exagerat să se insiste pe acest aspect pentru persoanele care solicită o viză de tranzit (cu valabilitate de 1-5 zile) și a arătat că având în vedere acest lucru este și mai illogic ca persoanele care solicită viză la frontieră să fie scutite de obligația a deține o asigurare medicală de călătorie

[paragraful (5)] **COM** nu va insista cu privire la menținerea respectivei cerințe pentru persoanele care solicită o viză de tranzit.

Răspunzând unei întrebări din partea **FR**, **COM** a confirmat faptul că vizele de tranzit aeroportuare nu intră în respectiva categorie.

² **FR** a dorit să adauge o trimitere la „*ajutorul social*”. **COM** s-a întrebat ce fel de cheltuieli ar intra în această categorie.

³ **BE** a considerat că din motive practice dovada asigurării medicale de călătorie ar trebui făcută în momentul prezentării cererii, adăugând că dacă dovada este făcută numai în momentul când solicitantul ridică viza întreg obiectivul asigurării medicale de călătorie este subminat. **ES** și **LV** au sprijinit aceste puncte de vedere, adăugând că o practică armonizată va preveni fenomenul de „visa shopping”.

NO, **DK** și **PT** au preferat menținerea celor două opțiuni.

⁴ Răspunzând unei întrebări din partea **SI**, **COM** a arătat că important este aspectul privind intrările multiple și nu durata șederii sau a valabilității vizei.

3. Asigurarea trebuie să fie valabilă pe întregul teritoriu al statelor membre și să acopere integral perioada de ședere sau de tranzit a persoanei în cauză. Acoperirea minimă este de 30 000 EUR

Atunci când se eliberează o viză cu valabilitate teritorială limitată sau o viză de tranzit, acoperirea asigurării se poate limita la statul(ele) membru(e) în cauză¹.

4. În principiu, solicitanții se asigură în țara de reședință. Dacă aceasta nu este cu putință, ei trebuie să încerce să contracteze o asigurare în orice altă țară.

Semnatarul/a formularului prevăzut în anexa V poate contracta o asigurare pentru solicitant, în care caz se aplică condițiile stipulate la alineatul (3)².

5. Titularii de pașapoarte diplomatice³, marinarii⁴ care intră sub incidența Convențiilor ILO nr. 108 și 185, precum și resortisanții din țări terțe care solicită viză la frontieră⁵ sunt exceptați de obligația de a deține o asigurare de călătorie valabilă corespunzătoare⁶.

6. Necesitatea de a acorda și alte exonerări se evaluează în cadrul cooperării consulare la nivel local⁷.

¹ **HU** a sugerat eliminarea trimiterii la „tranzit”. **COM** a arătat că acest tip de viză a fost adăugat datorită duratei maxime a unei astfel de vize, care implica faptul că titularul poate să călătorească numai printr-un număr limitat de state Schengen.

² **NL** a sugerat ca faptul că asigurarea trebuie să fie contractată pe numele persoanei care călătorește să fie formulat explicit. **COM** ar putea accepta o astfel de modificare.

³ Răspunzând unei întrebări din partea **IT**, **COM** a arătat că această exonerare generală privește o categorie clar definită de persoane, contrar cazului titularilor de pașapoarte de serviciu.

⁴ **FR** a dorit eliminarea trimiterii la navigatori deoarece asigurarea prevăzută de convenția ILO acoperă alte aspecte decât asigurarea medicală de călătorie. **COM** a sugerat **FR** să prezinte un text alternativ.

⁵ Răspunzând unei întrebări din partea **LU**, **COM** a reamintit că numai în mod excepțional (în majoritatea cazurilor din motive de urgență) se pot solicita vize la frontieră, și ca urmare această exonerare este justificată. Mai mult, în cele mai mult cazuri ar fi imposibil să se obțină o asigurare la frontieră.

⁶ **HU** a sugerat adăugarea unei trimiteri la membrii familiei unui cetățean UE. **COM** a reamintit că toate dispozițiile privind membrii familiei cetățenilor UE intră sub incidența Directivei 2004/38.

⁷ **FR** nu a susținut această dispoziție.

7. Obligativitatea încheierii unei asigurări se consideră îndeplinită în cazul în care este de presupus că situația profesională a solicitanților este de natură să le ofere acestora un nivel corespunzător¹ de acoperire asigurativă. Această derogare poate fi acordată unor categorii profesionale speciale care beneficiază de acoperirea unei asigurări medicale de călătorie prin însăși natura activității lor.
8. Posibilitatea încheierii, într-un teritoriu dat, a unei asigurări medicale de călătorie corespunzătoare se evaluează în cadrul cooperării consulare la nivel local.
9. Atunci când procedează la evaluarea asigurărilor ¹, misiunile diplomatice sau oficiile consulare stabilesc dacă indemnizațiile plătite de compania de asigurări pot fi obținute² în statele membre³.
10. În cazul anulării obligativității de a deține o asigurare medicală de călătorie, autoritățile competente înscriu la rubrica „observații” a autocolantului de viză următorul cod: „N-INS”.

¹ **BE** a sugerat adăugarea în cadrul instrucțiunilor practice, care urmează să fie redactate mai târziu, a unor orientări privind evaluarea „nivelului corespunzător”. **COM** va examina o formulare mai adecvată și mai „juridică”.

² Răspunzând unui comentariu din partea **FR** și referindu-se la o rezervă formulată de **FR** în legătură cu alineatul (6), **COM** a arătat că scopul alineatelor (6) și (8) a fost de a permite „cooperării consulare la nivel local” să convină asupra unor soluții alternative.

³ **BE** a reamintit că anterior a existat de asemenea o trimitere la Elveția și Liechtenstein.

Articolul 16

Taxa de procesare¹

1. La depunerea cererii de viză, solicitanții achită o taxă² de 60 EUR, corespunzătoare costurilor administrative pe care le implică procesarea acesteia. Taxa se încasează în EURO sau în moneda națională a țării terțe³ în care se depune cererea și nu este rambursabilă.

¹ NL a sugerat că, având în vedere aspectele privind taxele încasate pentru „serviciile externalizate”, ar trebui elaborată o definiție mai precisă a ceea ce intră exact sub incidența „procesării”.

COM a arătat că acest aspect va fi abordat în amănunt în momentul în care proiectul separat de propunere de modificare a ICC va fi reanalizat. În ceea ce privește serviciile Comisiei, „procesarea” acoperă toate aspectele de la primirea solicitării până la hotărârea finală cu privire la solicitare, adăugând că aceasta corespunde studiului de fezabilitate realizat de FR cu privire la creșterea recentă a taxei de procesare. FR a reamintit că rezultatul studiului de fezabilitate a fost creșterea cheltuielilor administrative la 60 EUR.

Recunoscând faptul că actualul *acquis Schengen* nu prevede o definiție precisă a „procesării”, COM a subliniat că „cheltuielile administrative” care privesc procesarea cererilor de viză ar trebui să acopere toate activitățile legate de respectiva procesare, indiferent dacă o parte din aceste activități au fost îndeplinite de furnizori externi de servicii.

² NL a sugerat de asemenea ca reprezentanța consulară să hotărască ce monedă urmează să fie utilizată. COM ar putea accepta o astfel de adăugare dacă delegațiile o consideră relevantă.

³ HU, susținută de AT și DE, a sugerat adăugarea sintagmelor „moneda utilizată în mod curent în țara terță în cauză” și „dolari americani”, întrucât nu va fi posibil ca solicitanții să plătească în EUR în întreaga lume. COM va examina adăugarea dolarului american, reamintind că respectiva trimitere fusese eliminată în momentul introducerii ratei fixe în 2003.

BG a sugerat că s-ar putea conveni în cadrul cooperării consulare la nivel local ce monedă să fie utilizată de reprezentanțele consulare dintr-o anumită locație. COM va examina această propunere. Reamintind situația din Luanda semnalată de IT în cadrul reuniunilor anterioare (a se vedea documentul 6110/07 VISA 50 COMIX 150, pagina 9), IT a pledat ferm în favoarea folosirii EUR ca monedă de referință (nu ca monedă care să fie folosită pentru plata propriu-zisă) și a folosirii ratei de schimb a BCE. COM ar putea accepta această propunere.

2. Solicitanților li se eliberează chitanțe pentru taxele plătite ¹. Acestea menționează că taxa de procesare nu este rambursabilă².
3. În cazul în care taxa de procesare se percepe în moneda națională a țării în care se depune cererea, misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale statelor membre aplică cursul de schimb de referință al EURO stabilit de Banca Centrală Europeană³. În cadrul cooperării consulare la nivel local se iau măsuri care să asigure că toate statele membre își adaptează valoarea taxei de procesare în moneda națională în același timp.
4. Solicitanții de viză aparținând uneia dintre următoarele categorii se exceptează de la plata taxei de procesare:
- (a) copiii cu vârsta mai mică de 6 ani;
 - (b) elevii, studenții, absolvenții care urmează cursuri postuniversitare și profesorii însoțitori care efectuează călătorii de studiu sau în scop educativ; și
 - (c) cercetătorii resortisanți din țări terțe care călătoresc în interiorul Comunității în scopul efectuării de cercetări cu caracter științific, în conformitate cu definițiile din Recomandarea nr. 2005/7617CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 septembrie 2005.⁴

¹ **AT** a considerat că această precizare este inutilă, iar, potrivit **HU**, chitanța ar trebui eliberată numai la cerere.

² **LV**, susținută de **NL**, **FI** și **BG** a sugerat adăugarea acestei informații în cadrul formularului de cerere, deoarece solicitanții care plătesc taxa de procesare prin transfer bancar nu vor primi chitanța descrisă în acest alineat. **ES** a preferat păstrarea propunerii Comisiei. **COM** a arătat că obiectivul principal este informarea solicitantului și, ca urmare, adăugarea acestei informații în cadrul formularului de cerere ar putea fi o idee mai bună.

³ **PT, BE, FR, IT, NL, SI** și **AT**: rezervă de examinare. Potrivit delegațiilor în cauză, această dispoziție va crea probleme pentru serviciile naționale de contabilitate respective. **NL** s-a întrebat cât de des este modificată rata de schimb. **COM** va verifica acest aspect. **HU** a reamintit faptul că EUR nu a fost încă introdus în toate statele membre și a sugerat adăugarea următoarelor: „sau rata de schimb aplicată de banca centrală respectivă.” **IT** a sprijinit aceasta și a sugerat modificarea alineatelor (1), (2) și (3) astfel încât acestea să devină mai lizibile. **COM** nu a fost favorabilă propunerii **HU**, temându-se că ar putea crea alte probleme.

⁴ **EE** și **LV** au sugerat adăugarea unei scutiri generale pentru titularii de pașapoarte diplomatice [un nou alineat (d)]. **HU** a sugerat adăugarea în cadrul instrucțiunilor practice, care urmează să fie redactate mai târziu, a unei trimiteri la posibile scutiri de la achitarea taxei de procesare pentru titularii de pașapoarte diplomatice. **COM** se va conforma dorinței delegațiilor în materie, dar a reamintit că în conformitate cu alineatul (5) statele membre pot scuti orice solicitant individual de la achitarea taxei de procesare.

5. În cazuri particulare, se poate renunța la perceperea taxei sau valoarea acesteia poate fi redusă, în conformitate cu legislația națională, dacă o astfel de măsură servește la promovarea unor interese de ordin cultural, din domeniul politicii externe, al politicii de dezvoltare, ori promovării altor domenii de interes public vital sau din motive umanitare.
6. Până la 1 ianuarie 2008, resortisanții anumitor țări terțe pentru care Consiliul a mandatat Comisia să negocieze un acord de facilitare a vizelor până la 1 ianuarie 2007 vor achita o taxă de procesare de 35 EUR ¹.
7. În cazul în care titularul unei vize cu valabilitate teritorială limitată eliberată în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) paragraful al treilea trebuie să se deplaseze, în limitele perioadei de valabilitate a vizei, într-un stat membru care nu este inclus în valabilitatea teritorială a acesteia, pentru procesarea celei de a doua cereri de viză nu se percepe nicio taxă. ²

[...]

¹ **NL, EE și HU** au solicitat adăugarea și a unei trimiteri la acordurile de facilitare a vizelor deja încheiate. Răspunzând unei întrebări din partea **PL, COM** a arătat că acordurile aflate în curs de negociere vor intra sub incidența dispoziției dacă, până la datele indicate, au fost deja inițiate și semnate, chiar dacă nu au intrat încă în vigoare.

² **AT, DE, FR și EL:** rezervă de examinare. **COM** a arătat că dacă unui solicitant i se eliberează o viză cu valabilitate teritorială limitată ca rezultat al unei alerte SIS, aceasta poate fi considerată răspunderea individuală a persoanei în cauză. Pe de altă parte, dacă unei persoane i se eliberează o viză cu valabilitate teritorială limitată deoarece un anume stat membru nu recunoaște documentul de călătorie pe care aceasta îl deține, respectiva persoană nu poate influența situația în niciun fel. Potrivit Comisiei, prin urmare - în acest caz - este nejustificat ca persoana respectivă să solicite din nou viza (și să plătească o a doua taxă de procesare) deoarece motivele au depășit sfera controlului acesteia.

8. În cazul în care solicitantul depune fără justificare cererea de viză cu trei zile sau mai puțin înainte de data prevăzută de plecare, taxa se dublează¹.

Articolul 17

Ștampila care indică depunerea unei cereri

1. Pentru a evita depunerea simultană a mai multor cereri, misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale statelor membre la care se depune o cerere aplică în documentul de călătorie al solicitantului o ștampilă care indică faptul că a fost depusă o astfel de cerere de viză. Misiunile diplomatice sau oficiile consulare aplică această ștampilă pe prima pagină liberă a documentului de călătorie, pe care nu sunt înscrise mențiuni sau aplicate ștampile, în momentul primirii cererii.²
2. Ștampila nu produce efecte juridice în ceea ce privește cererile ulterioare.
3. Ștampila este conformă cu modelul din anexa VI și se aplică în conformitate cu această anexă.

¹ **FR** a considerat că ceea ce ar putea părea ca un serviciu suplimentar în favoarea solicitantului s-ar putea adăuga complexității diverselor taxe aplicate și ar putea avea efecte negative asupra calității examinării cererii și chiar ar putea da impresia că viza ar putea fi obținută dacă se plătește o taxă dublă. **PT, LV, IT, BE:** rezervă de examinare.

NL a preferat eliminarea acestei dispoziții. **SE** s-a întrebat ce înseamnă „fără justificare”.

Deși a recunoscut că strângerea taxelor a devenit destul de complicată din cauza acordurilor de facilitare a vizelor, **ES** a preferat menținerea acestei dispoziții pentru a preveni presiunea asupra personalului consular din cauza cererilor depuse în ultimul moment. **HU** s-a arătat favorabilă menținerii acestei dispoziții, dar a specificat că examinarea accelerată nu presupune emiterea automată a vizei.

COM nu va insista asupra acestei dispoziții al cărei obiectiv este de a compensa eforturile suplimentare ale personalului consular. **COM** s-a întrebat dacă examinarea accelerată a cererilor presupune efectiv costuri suplimentare. **PL** a fost de părere că - având în vedere și folosirea răspândită pe scară largă a furnizorilor externi de servicii care încasează taxe suplimentare pentru serviciile pe care le oferă - o astfel de taxă pentru examinare accelerată se va dovedi o chestiune sensibilă din punct de vedere politic. **ES** a evidențiat că solicitanții nu au fost niciodată obligați să își prezinte cererile printr-un furnizor de servicii, dar dacă aceștia aleg să facă acest lucru atunci vor trebui să plătească pentru respectivele servicii.

² **HU** a arătat că ștampila are un scop numai în situația în care o viză nu a fost încă emisă sau când solicitantul trebuie să utilizeze pașaportul în timpul examinării cererii. **COM** a reamintit numeroasele exemple de nesiguranță printre solicitanți și autoritățile țărilor terțe cu privire la valoare efectivă a respectivei ștampile. Ca urmare, folosirea sistematică a ștampilei va împiedica apariția unor interpretări greșite care vor apărea în cazul aplicării ștampilei pe pașaport numai în caz de refuz. **IT** și-a exprimat îndoieli cu privire la utilitatea acestei dispoziții.

4. Pașapoartele diplomatice nu se ștampilează. În cadrul cooperării consulare la nivel local poate fi convenită o abordare armonizată a posibilității de a exonera de această obligație și alte categorii specifice de persoane¹.
5. Dispozițiile prezentului articol încetează să se mai aplice misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale statelor membre de la data transmiterii informațiilor referitoare la vize la VIS².

¹ **FR** nu a susținut astfel de scutiri.

² **FR** a propus următoarea formulare: "... „...începând cu data la care VIS devine complet operațional.” **COM** a reamintit faptul că VIS va fi pus în aplicare la nivel regional, iar continuarea utilizării „ștampilei de cerere” în situația în care un stat membru a început să transmită date către VIS va părea arhaică.

[...]

Capitolul III

Examinarea și procesarea cererilor de viză

Articolul 18

Examinarea cererilor

1. Atunci când se procedează la examinarea cererilor de viză și a documentelor doveditoare, o atenție deosebită se acordă riscului de imigrație ilegală și siguranței statelor membre, precum și intenției solicitanților de a se întoarce¹.

¹ Răspunzând unor întrebări din partea **BE** și a **NL**, care au considerat că trimiterile la „riscul imigrației ilegale” și la „intenția de a se întoarce” se suprapun, **reprezentantul Comisiei (COM)** a subliniat faptul că evaluarea intenției solicitantului de a se întoarce reprezintă o modalitate de evaluare a riscului imigrației ilegale și, ca urmare, ambele formulări ar trebui păstrate, cu toate că teza ar putea fi reformulată după cum urmează: „... „...și, **în special**, intenției solicitantului de a se întoarce.”. **HU** a sugerat adăugarea ambilor termeni în cadrul articolului 23 alineatul (1).

2. În cazul în care există vreo¹ îndoială cu privire la scopul șederii solicitanților sau la intenția acestora de a se întoarce, ori cu privire la documentația depusă, solicitanții pot fi invitați la sediul misiunii diplomatice sau al oficiului consular pentru a furniza informații suplimentare în cadrul unui interviu².

¹ **IT** a considerat că această formulare este prea vagă. În situația în care un solicitant este chemat pentru un al doilea interviu trebuie să existe motive întemeiate și serioase de îndoială. **FR**, sprijinită de **DE** și **SI**, a sugerat eliminarea termenului „vreo” și înlocuirea lui „poate fi” cu „este”. **DE** s-a întrebat dacă interviul menționat la această dispoziție privește numai un interviu „mai amănunțit” după prezentarea cererii. Principiul prezentării în persoană cu ocazia prezentării cererii la misiunea diplomatică sau la oficiul consular trebuie să rămână obligatorie, cu excepția cazului în care solicitantul intră sub incidența unei exonerări (de ex. solicitant de bună credință).

² **NL** și **BE**, susținute de **LV**, au sugerat adăugarea unei trimiteri la „îndoiala cu privire la identitate”, caz în care solicitantul ar trebui chemat pentru un alt interviu, **BE** adăugând că ar fi mai logic să se combine alineatele (2) și (7) și să se elimine trimiterea la emiterea sau neemiterea vizei din cadrul alineatului (7). **BE** a sugerat următoarea formulare alternativă a alineatului (2): „Persoanelor care solicită viză li se poate cere de la început să furnizeze documente doveditoare suplimentare sau pot fi invitate mai târziu pentru un interviu...” **IT** a împărtășit punctul de vedere al **BE**, arătând că actuala formulare creează impresia că prezentarea cererii este diferită de momentul interviului, ceea ce nu ar trebui să se întâmple. Solicitanții ar putea fi chemați pentru un al doilea interviu.

Referindu-se la articolul 37 litera (b) (parte a propunerii de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Instrucțiunilor consulare comune adresate oficiilor diplomatice și consulare în legătură cu introducerea biometriei, inclusiv a dispozițiilor privind organizarea primirii și a prelucrării cererilor de viză), **HU** s-a întrebat dacă personalul centrelor comune de procesare a cererilor de viză (CCPC) va avea dreptul de a efectua interviuri și a sugerat înlocuirea „misiunilor diplomatice sau a oficiilor consulare prin „autorități competente”. **FR** a sprijinit această propunere iar **COM** o va examina.

COM a atras atenția delegațiilor asupra unei serii de contradicții care ar trebui avute în vedere în legătură cu „prezentarea personală” - „interviu” - „colectarea datelor biometrice”:

- în realitate, un număr mare de persoane sunt scutite de la prezentarea personală;
- în conformitate cu proiectul de regulament menționat anterior, toți solicitanții trebuie să prezinte personal prima cerere, dar sunt scutiți de prezentări ulterioare în decurs de 48 de luni.
- în viitor, este posibil ca un mare număr de persoane să fie considerate persoane de bună credință care nu vor trebui să se prezinte personal pentru a solicita o viză.

Din aceste cauze, **COM** consideră că utilizarea unei formulări prea precise ar fi prea delicată.

3. VIS este consultat în legătură cu fiecare cerere de viză în parte, în conformitate cu articolele 5 și 13 din Regulamentul VIS¹.
4. Cererile de viză sunt examinate cu scopul de a se stabili dacă solicitantul îndeplinește condițiile de intrare specificate la articolul 5 alineatul (1) din Codul frontierelor Schengen, precum și de a verifica:
- (a) valabilitatea și autenticitatea documentelor de călătorie prezentate de solicitanți²;
 - (b) dacă persoana în cauză nu constituie un pericol pentru ordinea publică, siguranța internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale vreunui dintre statele membre, prin consultarea SIS și a bazelor de date naționale³;

¹ DE a sugerat următoarea formulare alternativă:

„**Ca regulă**, VIS este consultat în legătură cu fiecare cerere de viză în parte, în conformitate cu articolele 5 și 13 din Regulamentul VIS. **În cazuri excepționale bine întemeiate (probleme tehnice) viza poate fi emisă fără consultarea prealabilă a VIS dacă procesul de consultare de consultare eșuat este relansat și dus la bun sfârșit de îndată ce acest lucru este posibil, fără nicio întârziere cauzată de neglijența autorității responsabile. În astfel de cazuri, viza emisă are valabilitate teritorială limitată.**”

COM va examina această propunere în legătură cu articolul 21 alineatul (1).

² HU a sugerat ca în cadrul instrucțiunilor suplimentare să se descrie modul în care trebuie procedat dacă se descoperă un document fals sau contrafăcut: modalitatea de informare a autorităților centrale/locale, a reprezentanțelor altor state membre, etc.

³ BE, NL și FR doresc menținerea separată a acestor două criterii, cum este cazul în prezent în cadrul ICC și al Codului frontierelor Schengen. FR a sugerat adăugarea următoarelor „..., **în special** prin consultarea SIS și...”.

Cu toate că aceste criterii sunt separate în cadrul Codului frontierelor Schengen [articolul 5 alineatul (1) literele (c) și (d)], COM a preferat propunerea FR.

PT s-a întrebat dacă ar trebui făcută o trimitere la posibila legătură de familie a solicitantului cu un cetățean UE, dar COM a considerat că nu este locul adecvat pentru aceasta. **Președinția** a reamintit delegațiilor că în formularul de cerere se indică dacă solicitantul este membru al familiei unui cetățean UE.

- (c) locurile de plecare și de destinație ale resortisantului în cauză al unei țări terțe și scopul șederii prevăzute, prin verificarea documentelor doveditoare menționate la articolul 14 și în anexa IV;
- (d) dacă este cazul, vizele uniforme eliberate anterior existente în documentul de călătorie al resortisantului în cauză al unei țări terțe, pentru a stabili dacă acesta nu a depășit durata maximă autorizată de ședere pe teritoriul statelor membre¹;
- (e) dacă solicitanții dispun de mijloace suficiente de întreținere în raport cu durata și scopul șederii propuse, pentru întoarcerea în țara de proveniență sau pentru tranzit către o țară terță [în care este sigur că urmează să fie primiți]², sau dacă sunt în măsură să dobândească astfel de mijloace în mod legal. În cadrul acestei verificări se ține cont de plafoanele de referință³ menționate la articolul 5 alineatul (3) din Codul frontierei Schengen, precum și de dovada de cazare sau de luare în întreținere, specificate în formularul din anexa V.
- (f) dacă este cazul, posesia unei asigurări medicale de călătorie⁴ corespunzătoare^{5 6}.

¹ **COM** nu a fost favorabilă propunerii **HU** de a se adăuga verificări ale ștampilelor de intrare și de ieșire, dar a considerat că astfel de informații practice pot fi introduse în cadrul instrucțiunilor (în conformitate cu articolul 45).

² **NL** a dorit înlocuirea acestei teze cu „în care le este garantat accesul”. **Președinția** a reamintit delegațiilor că formularea curentă corespunde Codului frontierei Schengen, articolul 5 alineatul (3).

³ **EE** a considerat că ar trebui adăugată o trimitere în legătură cu aranjamentele privind cazarea pentru toți solicitanții. **COM** a arătat că verificarea cazării se face numai în temeiul anexei V, în timp ce prezentul alineat privește o verificare cu caracter mai general privind mijloacele de întreținere (în conformitate, de asemenea, cu articolul 14 alineatul (1) și cu anexa IV).

⁴ **FR** a făcut trimitere la comentariile făcute în legătură cu anexa V din Codul vizelor (6060/2/07, pagina 27). **COM** a reamintit faptul că articolul 16 alineatul (1) acoperă cheltuielile privind repatrierea.

⁵ **PT** și-a menținut poziția conform căreia dovada asigurării medicale de călătorie trebuie prezentată numai în momentul emiterii vizei.

⁶ **NL** s-a întrebat dacă nu ar trebui făcută o trimitere specifică în cadrul alineatului (4) la verificarea intenției solicitantului de a se întoarce. **DE** a sprijinit această propunere. **COM** a considerat că o astfel de adăugare ar fi inutilă având în vedere trimiterea generală din cadrul alineatului (1). **COM** nu a fost favorabilă mutării alineatului (4) în cadrul articolului 20 deoarece aceasta ar avea efecte negative asupra coerenței proiectului de regulament.

5. În cazul în care solicitantul este un resortisant al uneia dintre țările terțe incluse pe listele din anexa II, autoritățile centrale ale statelor membre în cauză trebuie să fie consultate în conformitate cu articolul 14 alineatele (1) și (2) din Regulamentul VIS.
6. În cazul resortisanților unor țări terțe care solicită vize de tranzit aeroportuar se efectuează exclusiv¹ verificările menționate la alineatul (4) literele (a), (b) și (d). În astfel de cazuri se verifică scopul tranzitului².
7. Dacă există îndoieli cu privire la autenticitatea documentelor prezentate sau la veridicitatea datelor pe care le cuprind, la încrederea ce poate fi acordată declarațiilor făcute în cursul interviului, la scopul șederii solicitantului ori la intenția sa de a se întoarce, misiunea diplomatică sau oficiul consular³ nu eliberează viza^{4 5}.

[...]

¹ **COM** ar putea accepta eliminarea termenului „exclusiv”, la sugestia mai multor delegații.

² **BE** s-a întrebat de ce literele (a) și (d) ar trebui verificate pentru persoanele care solicită vize de tranzit aeroportuare, din moment ce obiectivul principal este verificarea itinerariului și a relevanței tranzitului. **COM** va reflecta asupra acestui comentariu.

³ **PL** a sugerat înlocuirea sintagmei „misiunea diplomatică sau oficiul consular” cu cea de „autorități competente” pentru a acoperi situațiile în care se solicită viză la frontieră. **COM** va examina această propunere.

⁴ **LT, IS** și **HU** au sugerat adăugarea unei trimiteri la motivele de refuz prevăzute la articolul 23 alineatul (1).

PL și **AT** au sugerat eliminarea alineatului (7) și adăugarea acestuia la articolul 23 alineatul (1), în timp ce **PT** a preferat menținerea acestuia în cadrul articolului 18 cu o ușoară modificare a textului: „Dacă există **în continuare** îndoieli...”, și având în vedere faptul că articolul 23 alineatul (1) privește situații în care există siguranță cu privire la motivele de refuz a cererii.

IT și **SE** au arătat că „îndoiala” nu reprezintă un motiv suficient pentru un refuz. **Reprezentantul Serviciului juridic al Consiliului** a sprijinit propunerea **PL**. **COM** va examina modificarea textului pentru a asigura claritate juridică.

⁵ Făcând trimitere la anexa 12, partea 1, **DE** a sugerat includerea, fie în cadrul acestui articol, fie în cadrul unui articol separat sau al dispozițiilor finale, a unei trimiteri la verificarea de către misiunile diplomatice și a oficiilor consulare a cererilor navigatorilor.

1. În cazul în care solicitanții nu furnizează informațiile suplimentare cerute în conformitate cu articolul 10 alineatul (4) în termen de o lună calendaristică⁶ de la data la care au fost invitați să depună informații/documente suplimentare, cererea se declară inadmisibilă.

¹ **NL:** rezervă de examinare

² **COM** a reamintit faptul că în cadrul proiectului de cod s-a introdus un sistem întreg privind refuzul, motivarea refuzului și dreptul la exercitarea unei căi de atac. Procedurile de punere în aplicare a acestor cerințe ar trebui elaborate la nivel național (în conformitate cu articolul 23). Noțiunea de inadmisibilitate a fost introdusă în vederea armonizării practicii curente a statelor membre care fac adesea în statistici diferența între viză „refuzată” (după examinarea cererii) și viză „respinsă” (cererea nu a fost acceptată).

³ A se vedea de asemenea documentul 6060/2/07, paginile 2 și 5.

⁴ **AT** a sprijinit principiul, dar a exprimat temerea că aceasta ar crea probleme de natură juridică, printre altele în legătură cu taxa de procesare. **IT** a adăugat că dacă solicitantul a plătit taxa de procesare, cererea ar trebui examinată.

BE nu a fost favorabilă acestui articol, arătând că o cerere poate fi respinsă numai dacă solicitantul refuză să furnizeze date biometrice (în viitor) sau dacă documentul de călătorie nu este valid. Dacă se păstrează noțiunea de inadmisibilitate, atunci ar trebui modificată formularea, indicându-se că dacă solicitantul nu prezintă anumite documente, autoritățile consulare își rezervă dreptul de a nu examina cererea.

⁵ **HU** a sugerat schimbarea titlului cu următorul: „Procedura care trebuie urmată în cazul în care documentația este incompletă”.

⁶ **IT** a considerat că această perioadă este prea lungă. **SI** s-a întrebat cum ar trebui interpretat termenul de o lună. **PT** a arătat că uneori o lună nu reprezintă un termen suficient de lung pentru ca solicitantul să obțină anumite documente. **COM** a reamintit că în contextul cererilor pentru vize de scurtă ședere documentația doveditoare este mai ușor de obținut decât în cazul cererilor pentru vize de lungă ședere.

O serie de delegații s-au arătat favorabile introducerii noțiunii de inadmisibilitate, dar cererea ar trebui respinsă în momentul prezentării (**FR, PL**), în timp ce **HU** a sugerat că stabilirea unui termen-limită ar trebui lăsată la discreția consulatului. **ES** a sugerat zece zile iar **LU** două săptămâni. **SE** s-a arătat favorabilă oricărei dintre propuneri.

COM nu s-a arătat favorabilă respingerii cererilor la ghișeu însoțită de o explicație oferită solicitantului în legătură cu documentele care lipsesc (propunerea **NL**), întrucât acest lucru ar putea da naștere fenomenului de „visa shopping”.

IS a arătat că în conformitate cu legislația națională toate actele administrative, cum ar fi declararea unei cereri ca fiind inadmisibilă, trebuie să fie motivate. **BE** a arătat că dispoziții similare există și în legislația belgiană.

COM a atras atenția delegațiilor asupra faptului că o declarație de inadmisibilitate nu va avea implicații negative pentru persoana în cauză, cum est cazul de exemplu pentru respingerea unei cereri neîntemeiate de azil. **COM** a adăugat că această dispoziție trebuie privită de asemenea în contextul reprezentării: în mod curent, cererile nu sunt respinse pentru că un stat membru nu poate respinge (refuza) în numele altuia.

2. În cazurile menționate la alineatul (1), misiunea diplomatică sau oficiul consular înlocuiește informațiile referitoare la stadiul în care se află procedura în VIS în modul indicat la articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul VIS.
3. Dacă cererea i-a fost declarată inadmisibilă, solicitantul nu are drept la nicio cale de atac¹.

¹ **Serviciul juridic al Consiliului** a arătat că această dispoziție este inacceptabilă, făcând trimitere la principiul general și recunoscut al dreptului de exercitare a unei căi de atac, prevăzut de legislația administrativă națională și de dreptul comunitar. Cu toate acestea, Serviciul juridic al Consiliului a considerat adecvată separarea cazului de refuz formal al unei cereri și cel de inadmisibilitate a unei cereri.

[...]

Articolul 20

Decizii cu privire la cererile de viză

1. Misiunile diplomatice și oficiile consulare¹ ale statelor membre adoptă decizii cu privire la cererile de viză în termen de 10² 3 zile lucrătoare de la data depunerii cererii sau de la data completării dosarului. În anumite cazuri, această perioadă poate fi prelungită până la maximum 30⁴ de zile, în special atunci când se impune o examinare mai detaliată a cererii, inclusiv în situația menționată la articolul 7 alineatul (6).⁵

[...]

- ¹ **NL** a reamintit faptul că autoritățile centrale sunt de asemenea implicate în procesul de adoptare a deciziilor, adăugând că noțiunea de „autorități competente în domeniul vizelor” utilizată în proiectul de regulament VIS ar putea fi mai potrivită. **DK, SE și NO** au făcut trimitere la comentariile făcute în legătură cu articolul 3 (documentul 15560/1/06, pagina 3).
- ² **FR** a introdus o rezervă cu privire la termenele de 10 și 30 de zile prevăzute la acest alineat, considerând că ar trebui evaluată mai întâi punerea în aplicare a acestor termene, preluate din acordul de facilitare a vizelor cu Rusia. **AT** a susținut acest punct de vedere. Pentru stabilirea unor termene realiste, **BE** a sugerat ca acestea să fie stabilite în conformitate cu procedurile în cauză (interviu/„consultare 5B”/reprezentare etc), adăugând că ar fi mai potrivit dacă termenul ar începe să curgă (posibil de la data la care cererea este completă). **SI și ES** au sprijinit punctul de vedere al Belgiei. **COM** va examina această propunere. **NL** a sugerat înlocuirea trimiterii la un număr specific de zile cu sintagma „un termen rezonabil”. **SK, HU, DK, SE și NO** au considerat că aceste termene sunt prea scurte. **HU** a sugerat eliminarea sintagmei „în anumite cazuri”.
- ³ Făcând trimitere la articolul 9 alineatul (2), **PL** a considerat că acest termen este prea lung.
- ⁴ În conformitate cu **PL**, ar trebui să fie posibilă prelungirea acestui termen până la 30 de zile.
- ⁵ **COM** a luat notă de reținerea generală exprimată de delegații cu privire la armonizarea termenelor, dar a evidențiat faptul că este imposibilă elaborarea unui Cod al vizelor fără să se facă trimitere la acest aspect esențial al procesării vizelor, întrucât diferențe foarte mari privind timpul de emitere pot conduce la fenomenul de „visa shopping”. **COM** a reamintit delegațiilor că termenele de răspuns la consultarea prealabilă s-au scurtat (în conformitate cu articolul 9) și s-a propus un sistem de „informare” mai degrabă decât de consultare. **Președinția** s-a întrebat care ar fi consecința nerespectării termenelor prestabilite.

2. Misiunile diplomatice sau oficiile consulare hotărăsc asupra perioadei de valabilitate a vizei și a duratei autorizate de ședere pe baza tuturor informațiilor de care dispun referitoare la scopul și durata șederii sau tranzitului prevăzut, ținând cont de situația specifică a fiecărui solicitant. În cazul vizelor de tranzit și de tranzit aeroportuar cu o singură intrare, „perioada de grație”¹ suplimentară acordată este de șapte zile, iar pentru vizele „C” cu o singură² intrare de 15 zile.

¹ **CZ** și **NL** nu au fost favorabile ideii de a se acorda în mod sistematic o „perioadă de grație” de un număr fix de zile, dar au sugerat adăugarea sintagmei „care poate fi de maxim șapte/cincisprezece zile” sau a sintagmei „în principiu”. **FR** a considerat că o singură „perioadă de grație” de 15 zile ar trebui menținută ca recomandare.

Răspunzând unui comentariu din partea **HU** și a **EE**, **reprezentantul Comisiei (COM)** a arătat că valabilitatea pașaportului este irelevantă în acest context. **COM** a reamintit de asemenea că formularea și durata perioadelor au fost preluate din exemplele existente prevăzute în anexa 13 din ICC, dar **COM** va examina ideea indicării în mod explicit a faptului că „perioada de grație” privește valabilitatea vizei și nu durata șederii, iar durata unei astfel de perioade ar trebui evaluată de la caz la caz.

² Răspunzând unui comentariu al **FR**, **COM** a arătat că această dispoziție privește numai vizele „cu o singură intrare” deoarece factorii care justifică o perioadă de grație de un anumit număr de zile pentru astfel de vize nu au relevanță pentru vizele cu două sau mai multe intrări de-a lungul unei perioade de un an. **FR** a sugerat atunci eliminarea trimiterii la „o singură intrare” pentru a păstra un principiu general care permite o „perioadă de grație”.

3. Vizele cu intrări multiple¹, care dau dreptul titularului la mai multe intrări, la trei luni de ședere sau la mai multe tranzite pe semestru, se eliberează cu o valabilitate de maximum 5 ani².

Atunci când se iau decizii cu privire la eliberarea unor astfel de vize, următoarele criterii sunt deosebit de relevante:

- (a) necesitatea solicitantului de a călători frecvent și/sau regulat, dată fiind situația sa profesională sau familială, ca în cazul oamenilor de afaceri, al funcționarilor care au contacte oficiale regulate cu statele membre și cu instituțiile comunitare, al membrilor familiilor unor cetățeni ai Uniunii, al membrilor familiilor unor resortisanți ai unor țări terțe cu reședința în statele membre, al marinarilor,^{3 4 5}

¹ **FR** a atras atenția delegațiilor asupra specificațiilor tehnice ale rețelei VISION care permit emiterea de vize numai pentru perioade de 1 - 2 - 3 etc. ani, dar nu pentru perioade de o jumătate de an sau de un an și jumătate de exemplu. Aceasta poate crea probleme în privința solicitanților care dețin pașapoarte (emise de anumite țări terțe) care beneficiază de o perioadă de validitate foarte scurtă. **FR** a reamintit că diferențierea între vizele de tip „C1” - „C2” - „C3” etc. se justifică numai datorită taxelor diferite percepute, dar că de la introducerea ratei forfetare menținerea diferențierii nu se mai justifică.

PT a arătat că specificațiile tehnice pot fi modificate, dar că acest lucru ar trebui examinat cu atenție deoarece o astfel de modificare ar avea numeroase implicații la nivel tehnic, posibil și în privința punerii în aplicare tehnice a VIS.

² **DE** a preferat menținerea formulării din ICC (Partea V, Secțiunea 2.1) evidențiind faptul că o viză cu intrări multiple având o perioadă de valabilitate mai mare de un an ar trebui emisă numai în cazuri excepționale și numai dacă o viză anterioară cu o perioadă de validitate de un an a fost utilizată în mod corect. **IT** nu a fost de acord cu această interpretare. Nici **COM** nu a putut accepta propunerea **DE**.

A se vedea de asemenea comentariile **NO** în legătură cu anexa X, punctul 4.

³ **FR** a arătat că un text juridic nu ar trebui să conțină astfel de exemple. **COM** a arătat că o simplă descriere a regulilor nu ar fi fost suficientă dacă se iau în considerare practicile urmate în mod curent. Exemplele prevăzute la alineatul (3) litera (a) urmează să fie dezvoltate în cadrul Instrucțiunilor.

⁴ A fost atrasă atenția delegațiilor asupra concluziilor elaborate de Grupul de lucru pentru vize în iunie 2003: **Proceduri privind emiterea vizelor pentru marinarii care debarcă de pe navă** (15803/02 FRONT 148 VISA 187 COMIX 721, 6579/03 FRONT 16 VISA 33 COMIX 114: „Președinția a arătat că Partea I, 2.1.2 din Instrucțiunile Consulare Comune privește vizele de tranzit fără a menționa o perioadă de valabilitate maximă pentru astfel de vize, prevăzând numeroase exemple de vize de tranzit în anexa 13 la ICC. În urma dezbaterilor, Președinția a ajuns la concluzia că o viză de tranzit cu dublă intrare având o perioadă de validitate de maximum un an ar putea fi emisă pentru un marinar în cazul în care autoritatea competentă este satisfăcută de documentele prezentate de acesta pentru a dovedi existența unui contract cu o companie maritimă (astfel de contracte au în mod normal o durată de 9-12 luni). Aceasta ar putea contribui la evitarea problemelor practice existente în documentele sus-menționate. Președinția a adăugat că ar fi de preferat ca, la un moment dat, să se clarifice părțile relevante din cadrul ICC pentru a se introduce un limbaj specific privind perioada de valabilitate maximă a vizelor de tranzit, precum și exemple suplimentare de posibile vize de tranzit.”

⁵ **DE** și **PL** au sugerat adăugarea unei conjuncții „și” între paragrafele (a) și (b). **COM** va examina acest aspect.

- (b) integritatea și gradul de încredere care poate fi acordat solicitantului, în particular utilizarea în respectul legii a vizelor Schengen¹ acordate anterior, starea sa economică în țara de origine² și dorința sa sinceră de a se întoarce acolo.

3

4. De îndată ce a fost adoptată o decizie de eliberare a unei vize, misiunile diplomatice și oficiile consulare⁴ ale statelor membre introduc în VIS datele specificate la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul VIS.

¹ **LT** a sugerat și o trimitere la vizele naționale (inclusiv la vizele de scurtă ședere emise de statele membre care nu pun încă în aplicare pe deplin acquis-ul Schengen). **COM** a reamintit ca VIS nu va conține informații nici despre vizele de scurtă ședere emise de „statele care nu sunt membre”, nici despre vizele naționale.

PL a sugerat eliminarea trimiterii la „Schengen” pentru a se acoperi toate tipurile de viză. Deși a recunoscut că în practică deținerea, de exemplu, a unei vize canadiene este luată uneori în considerare în momentul examinării unei cereri, **COM** nu a fost favorabilă ideii de a include o trimitere la utilizarea corectă a vizelor emise de țări care nu fac parte din spațiul Schengen, deoarece pe de o parte orice utilizare corectă de acest fel nu poate fi verificată, iar pe de altă parte temeiul juridic pentru emiterea vizelor în statele care nu fac parte din spațiul Schengen este necunoscut.

HU a atras atenția delegațiilor asupra formulării conținutului alineatului (3), arătând că utilizarea vizelor Schengen reprezintă doar un element care trebuie luat în considerare, fără a le exclude pe celelalte. Cu toate acestea, **HU** a sugerat următoarea formulare pentru a se răspunde dorințelor tuturor: „utilizarea în respectul legilor a vizelor emise de statele Schengen...”.

² **FR** s-a întrebat ce înseamnă „țară de origine” și intenție „sinceră” de se întoarce.

COM a arătat că țara de origine poate fi și țara de reședință în cazul în care solicitantul nu locuiește în țara sa de origine. Acest aspect ar putea fi specificat în cadrul Instrucțiunilor.

³ **FR** a sugerat adăugarea unui paragraf (c) care să facă trimitere la validitatea pașaportului, deși există deja o astfel de trimitere la articolul 12 alineatul (1) litera (b).

⁴ **NO** și **SE** au făcut trimitere la comentariile făcute anterior cu privire la articolul (3) (documentul 15560/1/06, pagina 3) și au sugerat adăugarea (sau înlocuirea sintagmei „misiuni diplomatice și oficii consulare” cu) sintagmei „autorități competente” sau „autorități competente în domeniul vizelor”. **COM** a arătat că formularea va fi pusă în acord cu cea utilizată de Regulamentul VIS.

Viza cu valabilitate teritorială limitată

1. Vizele cu valabilitate teritorială limitată se eliberează în mod excepțional, în următoarele cazuri¹:
- (a) atunci când o misiune diplomatică sau un oficiu consular consideră că este necesar ca, din motive de ordin umanitar, de interes național sau datorită anumitor obligații internaționale, să acorde o derogare de la obligativitatea îndeplinirii condițiilor specificate în articolul 5 alineatul (1) din Codul frontierei Schengen;
 - (b) atunci când o misiune diplomatică sau un oficiu consular consideră că este necesar ca, din motive de ordin umanitar, de interes național sau datorită anumitor obligații internaționale, să elibereze o viză, chiar dacă, în cadrul procedurii de consultare prealabilă, statul membru² consultat a formulat obiecțiuni, sau chiar dacă, din rațiuni legate de urgență (motive umanitare, de interes național sau obligații internaționale), nu s-a procedat la o consultare prealabilă³;
 - (c) atunci când, din motive de urgență, dovedite de solicitant, o misiune diplomatică sau un oficiu consular eliberează o nouă viză de ședere în cursul aceluiași semestru, unui solicitant care, pe durata respectivelor șase luni⁴, a făcut deja uz de o viză permițându-i o ședere de trei luni.

5

¹ **BE**, sprijinită de **NL**, a arătat că ar trebui păstrată trimiterea la vizele cu valabilitate teritorială limitată pentru Benelux, astfel cum se prevede în ICC. **COM** a considerat că, având în vedere regulile generale Schengen, nu mai este necesară păstrarea dispozițiilor particulare de acest tip, adăugând că acest aspect ar putea fi mai degrabă unul politic, decât unul tehnic. **BE** a reamintit contextul istoric al cooperării, adăugând că Convenția Benelux este încă în vigoare.

² **DE** a sugerat că în astfel de cazuri statul membru consultat (care s-a opus emiterii unei vize uniforme) ar trebui să fie informat într-un termen rezonabil înainte de emiterea vizei.

³ **BE** a sugerat împărțirea acestui paragraf în două părți, deoarece se face trimitere la două criterii diferite pentru emiterea vizelor cu valabilitate teritorială limitată. **COM** va examina acest aspect. **AT** a sugerat să se indice faptul că în cazuri specifice astfel de vize cu valabilitate teritorială limitată ar putea fi valabile nu doar în statul membru de emitere. **COM** și-a exprimat temerea că o astfel de dispoziție ar modifica complet ideea de viză cu valabilitate teritorială limitată și ar crea „vize tradiționale cu valabilitate teritorială limitată” sau „vize cu valabilitate teritorială limitată acordate la cerere”. Nici **FR** și **EL** nu a fost favorabile propunerii **AT**.

⁴ **NL** a sugerat ca acest mod de calcul să fie clarificat în cadrul Instrucțiunilor.

⁵ **DE** a sugerat adăugarea unei trimiteri la situația în care s-a emis o viză cu valabilitate teritorială limitată deoarece consultarea VIS a fost imposibilă.

În cazurile menționate la primul paragraf, viza eliberată este valabilă exclusiv pentru teritoriul statului membru emitent¹.

În cazul în care solicitantul deține un document de călătorie care nu este recunoscut de unul sau mai multe, dar nu de toate statele membre, se eliberează o viză valabilă pentru teritoriile statelor membre în care documentul de călătorie este recunoscut. În cazul în care statul membru emitent nu recunoaște documentul de călătorie al solicitantului, viza eliberată este valabilă exclusiv pentru statul membru în cauză².

2. Autoritățile centrale din statele membre a căror misiune diplomatică sau oficiu consular a eliberat vize cu valabilitate teritorială limitată în cazurile descrise la literele (a) și (b) din primul paragraf al alineatului (1) transmit de îndată³ informațiile relevante autorităților centrale din celelalte state membre.

¹ **BE** și **NL** au considerat că paragraful (c) ar trebui de asemenea să intre sub incidența prezentului alineat.

² **HU**, sprijinită de **FR**, a sugerat o trimitere la o filă separată pentru aplicarea vizei (Regulamentul 333/2002)

³ **FR** s-a întrebat cum ar putea fi realizat acest lucru. **Președinția** a sugerat ca acest aspect să fie specificat în cadrul Instrucțiunilor. **IT** a considerat că transmiterea respectivelor informații nu are mare relevanță. **COM** a evidențiat că proiectul de propunere a fost modificat pentru a se adapta realității: cerința existentă de a informa alte state membre în legătură cu toate cazurile de emisie a vizelor cu valabilitate teritorială limitată a fost simplificată și s-au păstrat numai cazurile care privesc solicitanți cu o situație „sensibilă”, iar obligația de informare există numai pentru nivelul central. La final, **COM** a atras atenția delegațiilor asupra articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul VIS („*Procedura prevăzută la alineatul (2) se poate, de asemenea, aplica în cazul transmiterii de informații cu privire la eliberarea vizelor cu valabilitate teritorială limitată și al altor mesaje referitoare la cooperarea consulară, precum și...*”)

COM nu a fost favorabilă ideii de se adăuga o trimitere la litera (c), potrivit sugestiei DE, deoarece astfel de cazuri ar putea fi considerate ce fiind „sensibile”.

SI s-a întrebat care este procentajul de vize cu valabilitate teritorială limitată emise. **COM** a indicat delegațiilor că cifrele precise pot fi găsite în statisticile recent publicate, dar a arătat că în prezent Franța, Grecia, Italia și Germania emit cel mai mare număr de vize cu valabilitate teritorială limitată.

Președinția a atras atenția delegațiilor asupra conținutului articolului 12, care prevede că vizele cu valabilitate teritorială limitată se emit numai în mod excepțional.

Vizele de tranzit aeroportuar

1. Atunci când străbat zonele de tranzit internațional ale unor aeroporturi aflate pe teritoriile statelor membre, resortisanții țărilor terțe incluse pe lista¹ care figurează în Anexa VII² trebuie să dispună de o viză de tranzit aeroportuar.
2. Următoarele categorii de persoane sunt exceptate de la obligativitatea deținerii unei vize de tranzit aeroportuar, în conformitate cu alineatul (1):
 - (a) titularii unei vize de tranzit sau a unei vize uniforme de ședere de scurtă durată³, eliberată de un stat membru⁴,
 - (b) resortisanții unor țări terțe care dețin permise de ședere eliberate de Andorra, Japonia, Canada, Monaco, San Marino sau Statele Unite ale Americii, care îi garantează titularului un drept de întoarcere absolut⁵ și care sunt menționate în Anexa VIII⁶;

¹ **COM** a reamintit dezbaterea inițială cu privire la acest aspect (documentul 13611/06, pagina 2). În numele Beneluxului, **BE** a sugerat păstrarea a două liste separate, astfel încât statele membre să acționeze rapid în cazul unui flux masiv de imigranți. **CZ**, **FR** și **PL** au susținut această propunere.

COM a reamintit că există deja o posibilitate de reacție rapidă în conformitate cu articolul 64 alineatul (2) din tratat, care prevede că în situații de urgență se pot adopta „măsurile provizorii”, respectivul mecanism putând răspunde temerilor exprimate de delegații.

HU a formulat o rezervă de examinare privind articolul 22 și anexa VII.

² Prevăzută la pagina 15 a prezentului document.

³ **FR** a sugerat adăugarea precizării că viza deținută trebuie să fie încă valabilă. **COM** ar putea accepta acest lucru.

⁴ **HU** a sugerat adăugarea unei trimiteri la vizele de lungă ședere și la permisele de ședere emise de statele membre. **COM** a reamintit că persoanele care dețin un permis de ședere nu au nevoie de viza de tranzit aeroportuar, dar va examina o astfel de trimitere pentru mai multă claritate.

⁵ **IT** a dorit să adauge o trimitere la Vatican.

⁶ Prevăzută la pagina 114 a prezentului document.

- (c) membrii familiilor cetățenilor Uniunii¹;
- (d) titularii de pașapoarte diplomatice²;
- (e) echipajelor de zbor alcătuite din resortisanți ai unei părți contractante în Convenția de la Chicago privind Aviația Civilă Internațională³.

¹ **FR** a sugerat adăugarea ideii conform căreia persoana în cauză ar trebui să fie în posesia documentelor care dovedesc respectiva legătură de familie. **COM** nu a fost favorabilă adăugării propunerii respective, deoarece articolul 1 alineatul (2) face o trimitere generală la categoria respectivă de persoane, iar dacă se adaugă o „explicație” în acest punct, ar trebui ca acest lucru să se facă de fiecare dată când privilegiile specifice, care derivă din alte acte legislative, se aplică respectivei categorii de persoane. Mai mult, gărzile de frontieră ar putea obține informații cu privire ca respectivele cazuri din Manualul practic al Codului frontierelor Schengen.

² Reamintind îngrijorările exprimate de statele membre în legătură cu eliberarea arbitrară de pașapoarte de serviciu de către anumite țări terțe, **COM** a arătat că a preferat să introducă o exonerare generală pentru titularii de pașapoarte diplomatice. **DE**, **FR** și **BE** nu au fost favorabile extinderii exonerării generale pentru titularii altor tipuri de pașaport.

³ **FR** a sugerat adăugarea sintagmei „atunci când sunt de serviciu”, dar, întrucât formularea nu pare să fi cauzat probleme de utilizare abuzivă până în prezent, **COM** a preferat menținerea textului ca atare.

Respingerea cererilor de viză²

1. Fără a se aduce atingere articolului 21 alineatul (1), cererea de viză se respinge³ dacă solicitantul:
 - (a) prezintă un document de călătorie fals, contrafăcut sau falsificat⁴;
 - (b) nu dovedește că dispune de suficiente mijloace de întreținere pentru întreaga durată a șederii și pentru întoarcerea în țara de origine sau de proveniență, sau că este în măsură să dobândească astfel de mijloace în mod legal⁵;

¹ Ca introducere, **COM** a reamintit distincția dintre refuzul unei vize - după examinarea cererii - și inadmisibilitate (articolul 19) și faptul că respectivul articol se referă numai la refuz. **COM** a reamintit încă o dată că Regulamentul VIS (articolul 12) se bazează pe acquis-ul existent și, după adoptarea Codului vizelor, Regulamentul VIS va fi modificat pentru a ține seama de modificările acquis-ului.

² **FI** și **EE** au formulat o rezervă generală cu privire la prezentul articol.

³ **NL, FR, PL** și **IT** au sugerat adăugarea sintagmei „în principiu” **EE** a sugerat împărțirea articolului în două părți, una care să privească motivele pentru care o viză „se refuză” și a doua, motivele pentru care o viză „poate” fi refuzată.

COM și-a exprimat surprinderea cu privire la aceste comentarii, deoarece această dorință de a introduce o anumită flexibilitate pare să indice faptul că statele membre doresc să emită vize uniforme persoanelor care nu îndeplinesc condițiile de intrare prevăzute în Codul frontierelor Schengen, adăugând că paragrafele (a) - (g) corespund articolului 5 alineatul (1) și din acest motiv **COM** nu poate accepta introducerea unei astfel de flexibilități.

LV, susținută de **NL**, a sugerat ca motivele de refuz să fie legate de dispozițiile articolului 18 alineatul (1). **LV** a considerat de asemenea că ar trebui făcută o trimitere la riscul imigrării ilegale, la contactul cu țara de origine și la intenția de a se întoarce. Ar trebui de asemenea adăugată o trimitere specifică la articolul 18 alineatul (7). **COM** a reamintit faptul că menținerea în cadrul Regulamentului VIS a unei trimiteri la „riscul imigrației ilegale” a reprezentat unul din cele mai sensibile aspecte în negocierile cu Parlamentul European cu privire la respectivul regulament.

⁴ **NL** a sugerat adăugarea noțiunii de „nevalabil”. **AT**, susținută de **IT**, a sugerat adăugarea sintagmei „sau alte documente false/contrafăcute sau falsificate”

FR a reamintit problema generală privind listele de condiții: sunt prea restrictive și niciodată complete cu adevărat. În cazul documentului de călătorie, solicitantul ar putea de asemenea să fie refuzat dacă documentul nu este într-o condiție bună, dacă s-au operat schimbări asupra lui, dacă rubricile sunt ilizibile etc. **FR** a sugerat, prin urmare, adăugarea sintagmei „în special”. **COM** a reamintit faptul că lista respectivă se referă la motivele de refuz a intrării prevăzute în Codul frontierelor Schengen și a sugerat elaborarea unui tabel pentru a ilustra delegațiilor paralelismul în cauză.

⁵ **LU** a sugerat evidențierea aspectului privind „angajamentul de luare în întreținere”.

- (c) nu furnizează dovezi suficiente pentru a justifica scopul și durata șederii;
- (d) nu dovedește că deține o asigurare medicală de călătorie corespunzătoare, dacă este cazul;
- (e) în cursul unei perioade de 6 luni, a petrecut deja trei luni pe teritoriul statelor membre;
- (f) face obiectul unei semnalări, în SIS sau într-o evidență națională, emisă în scopul de a i se refuza intrarea;
- (g) este considerat drept o amenințare pentru ordinea publică, siguranța internă, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale Uniunii Europene sau ale statelor membre ale acesteia.

2. Decizia în care sunt indicate motivele exacte^{1 2} de respingere se comunică cu ajutorul formularului tipizat care figurează în anexa IX³. Același formular se folosește și în cazul refuzului de a elibera o viză la frontieră.

- ¹ **PL**, susținută de **LV**, a sugerat eliminarea acestui cuvânt.
LV, PL, BE și **FR** au introdus o rezervă specifică cu privire la acest alineat. **FR** a adăugat că motivarea sistematică a tuturor refuzurilor ar reprezenta o sarcină prea dificilă, mai ales dacă ar conduce la un conflict juridic (care să intre sub incidența competenței naționale). **IT** a împărtășit acest punct de vedere, arătând că autoritățile italiene nu motivează refuzurile cererilor de viză de scurtă ședere în scop turistic sau de afaceri.
ES nu poate accepta introducerea motivării sistematice a refuzului cererilor de vize de scurtă ședere.
HU a considerat că motivele ar trebui furnizate numai la cererea solicitantului refuzat.
DK ar putea accepta principiul refuzului sistematic, dar preferă să continue utilizarea formularului național.
EE a arătat că un efect negativ secundar al introducerii motivării sistematice și a dreptului la [...] exercitarea unei căi de atac împotriva refuzului ar putea fi pierderea controlului asupra emiterii de vize, deoarece personalul consular ar putea prefera să emită vize în loc să refuze, pentru a evita proceduri greoaie. Ca urmare, **EE** a sugerat ca formularul să aibă un caracter informativ.
- ² **COM** a reamintit că aceste dispoziții și formularul sunt conforme cu Codul frontierelor Schengen și cu Model uniform de formular pentru refuzul intrării la frontieră prevăzut în anexa V, Partea B din Codul frontierelor Schengen. **COM** a adăugat că introducerea obligației de motivare a refuzului și a dreptului la exercitarea unei căi de atac reprezintă aspecte fundamentale pentru Comisie. **COM** a arătat că temerea exprimată de delegații în legătură cu numărul de litigii în instanță este exagerată, adăugând că este puțin probabil ca un solicitant care a fost refuzat din cauza faptului că pașaportul său nu era valabil să atace decizia de refuz în instanță. Referindu-se la politica comună privind vizele, **COM** a arătat că statele membre nu pot menține o competență discreționară în privința dreptului la exercitarea unei căi de atac. **FR** a considerat că ar trebui făcută o distincție între aspectele care intră sub incidența legislației comunitare și aspectele care intră sub incidența competenței naționale, de ex. căile de atac litigioase, și, ca urmare, **FR** a sugerat păstrarea alineatului (2) și eliminarea alineatului (3). **PL** și **IT** au susținut această sugestie.
- ³ Deoarece autoritățile norvegiene sunt obligate să motiveze toate refuzurile în conformitate cu un formular național, **NO** ar prefera ca formularul prevăzut în anexa X să stabilească numai o serie de standarde minime în privința motivelor care trebuie furnizate. **NL** a susținut propunerea de adăugare a mai multor motive. **COM** nu se opune adăugării mai multor rubrici în cadrul formularului standard în funcție de rezultatul dezbaterilor cu privire la articolul 23, dar a reamintit delegațiilor că trimiterea la legislația națională nu va fi valabilă după intrarea în vigoare a prezentului regulament, deoarece regulamentul se aplică direct în toate statele membre.

3. Solicitanții cărora li se refuză eliberarea unei vize au drept de exercitare a unei căi de atac¹. Căile de atac sunt reglementate de legislația națională². Solicitanților li se înmânează indicații scrise referitoare la punctele de contact în măsură să le ofere informații cu privire la persoanele abilitate să-i reprezinte în conformitate cu legislația națională³.
4. În cazurile menționate la articolul 7 alineatul (6), misiunea diplomatică sau oficiul consular al statului reprezentant informează solicitantul cu privire la decizia luată de statul membru reprezentat.
5. Refuzul nu produce consecințe asupra cererilor de viză ulterioare, care se evaluează în funcție de specificitatea lor⁴.

¹ **COM** a arătat că această dispoziție reprezintă o inovație importantă și a subliniat că dreptul la exercitarea unei căi de atac privește numai cazurile de refuz, nu și pe cele de inadmisibilitate. **EE** a introdus o rezervă deoarece legislația națională estoniană nu prevede dreptul de exercitare a unei căi de atac pentru solicitanții cărora li se refuză eliberarea unei vize. **HU, CZ, LV, AT** și **SK** au introdus o rezervă de fond cu privire la acest alineat, **HU** exprimând temerea că această dispoziție ar crea o sarcină prea dificilă pentru personalul consular care ar trebui mai degrabă să se concentreze pe examinarea cererilor de viză.

DE a introdus de asemenea o rezervă de examinare cu privire la acest alineat, deoarece legislația națională permite exercitarea unei căi de atac numai în cazuri specifice. **DE** a considerat că ceea ce figurează în penultima rubrică a formularului standard (anexa IX) reprezintă o informație suficientă pentru solicitanți.

² **PT** a sugerat eliminarea celei de-a treia teze a prezentului alineat. **FR, PL, LU, IT, PT, NL, ES, SE, SI** și **EL** au susținut această propunere. **COM** a arătat că aceasta ar putea fi reformulată deoarece scopul nu este de a furniza o listă detaliată de avocați, ci de a furniza informații generale, astfel cum se prevede în cadrul Codului frontierelor Schengen. **HU** a sugerat următoarea formulare a primei teze: „Solicitanții cărora li se refuză eliberarea unei vize au drept de exercitare a unei căi de atac în conformitate cu legislația națională.”.

BE a fost favorabilă menținerii textului astfel cum a fost propus de Comisie, considerând că teama delegațiilor conform cărora solicitanții cărora li se va refuza eliberarea unei vize vor ataca în număr mare respectiva decizie este exagerată. Majoritatea solicitanților cărora li se refuză eliberarea vizei fac o nouă cerere. **EL** împărtășește acest punct de vedere, arătând că legea greacă prevede dreptul solicitanților cărora li s-a refuzat eliberarea unei vize la exercitarea unei căi de atac.

Răspunzând unui comentariu din partea **NL**, **COM** a arătat că nimic nu împiedică statele membre să mențină un sistem dublu de căi de atac (de ex. o procedură administrativă și una judiciară).

Obiectivul acestei dispoziții este de a consacra dreptul de exercitare a unei căi de atac.

³ **SE** a introdus o rezervă specifică cu privire la acest alineat și a considerat că ar trebui examinat în conformitate cu „hotărârea Curții de Justiție în cauza C-503/03 din 31 ianuarie 2006”. **PL** a susținut această cerere.

⁴ **NL, HU, AT** și **FR** nu au fost favorabile acestei formulări, iar **NL** a sugerat că un astfel de text ar putea fi adăugat în Instrucțiuni. **COM** dorește să reformuleze textul, dar a evidențiat că este important să se menționeze acest lucru în mod explicit în textul juridic, având în vedere de asemenea negocierile anterioare cu Parlamentul European pe marginea Regulamentului VIS, în cadrul cărora PE a pus un accent deosebit pe acest principiu.

*Articolul 24***Drepturile care decurg din eliberarea unei vize**

Simpla posesie a unei vize de ședere de scurtă durată sau a unei vize de tranzit nu conferă un drept de intrare irevocabil.

*Articolul 25***Completarea autocolantului de viză**

1. Atunci când completează autocolantul de viză, misiunile diplomatice sau oficiile consulare² ale statelor membre înscriu mențiunile obligatorii specificate în Anexa X și completează zona lizibilă la mașină în modul indicat în documentul ICAO 9303, partea 1, ediția a 6-a (iunie 2006).
2. În secțiunea „observații” a autocolantului de viză, statele membre pot adăuga rubrici naționale, fără a dubla în acest fel rubricile obligatorii menționate în anexa X.
3. Toate mențiunile înscrise pe autocolantul de viză trebuie să fie imprimare. Autocolantele de viză pot fi completate manual numai în caz de forță majoră tehnică.³

¹ **COM** a arătat că ar trebui adăugată o trimitere la articolul 12 din Regulamentul VIS.
„Datele privind vizele refuzate se introduc în VIS în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul VIS.”

² **NL** a sugerat adăugarea noțiunii de „autorități competente în domeniul vizelor”. Comentând o propunere a **Președinției, COM** a subliniat că sintagma „misiunile diplomatice și oficiile consulare” nu poate fi înlocuită cu cea de „autorități competente în domeniul vizelor” în întregul text.

³ **EE** s-a întrebat dacă această dispoziție este încă relevantă având în vedere că autocolantele de viză trebuie emise cu o fotografie a titularului (în conformitate și cu anexa X, punctul 9). **AT** s-a întrebat dacă astfel de cazuri ar trebui notificate. **LU** a considerat că schimbul unor astfel de informații nu prezintă niciun fel de valoare adăugată.

Articolul 26

Anularea autocolantelor de viză completate

1. Nu¹ se pot face modificări manual pe autocolantele de viză² imprimate³.
2. Dacă pe un autocolant care nu a fost încă aplicat în pașaport se identifică o greșeală, autocolantul se distruge.
3. Dacă se constată o greșeală după ce autocolantul a fost aplicat în pașaport, autocolantul se anulează barându-l cu o cruce de culoare roșie⁴, după care se aplică un alt autocolant.
4. Dacă se constată o greșeală după introducerea datelor relevante în VIS, în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul VIS, aceasta se corectează în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul VIS.

[...]

Articolul 27

Aplicarea autocolantelor de viză

1. Autocolantele de viză cuprinzând datele indicate la articolul 25 și în anexa X se aplică pe prima pagină din pașaport pe care nu apar mențiuni sau ștampile, altele decât ștampila care indică faptul că s-a depus o cerere de viză.

Autocolantul se aliniază și se aplică la marginea paginii documentului de călătorie. Zona lizibilă la mașină a autocolantului se aliniază cu marginea paginii.

¹ HU a sugerat adăugarea mențiunii „suplimentare”.

² HU a sugerat mutarea acestui alineat în cadrul articolului 25. NL s-a întrebat cum poate această dispoziție să fie corespunzătoare cu articolul 31 alineatul (1).

³ EL a sugerat înlocuirea mențiunii de „imprimate” cu cea de „complete”

⁴ NL s-a întrebat de ce a fost introdusă această dispoziție. HU a sugerat adăugarea următoarei indicații pentru astfel de cazuri, pentru a evita probleme pentru titular la frontieră sau în momentul în care se solicită o nouă viză: „anulat fără a se cauza prejudicii”.

2. ^{1 2}Ștampila misiunii diplomatice sau a oficiului consular³ emitent se aplică în spațiul „OBSERVAȚII,” astfel încât să depășească autocolantul și să treacă pe pagina documentului de călătorie.

Ștampila poate fi aplicată în interiorul acestui spațiu, cu scopul de a-l face inutilizabil, numai în cazul⁴ în care zona scanată optic nu trebuie completată. Mărimea și inscripționarea ștampilei, precum și tușul folosit se stabilesc în conformitate cu reglementările naționale ale statelor membre.

3. ⁵Pentru a evita refolosirea autocolantului aplicat pe un formular tipizat, ștampila misiunii diplomatice sau a oficiului consular se aplică în dreapta, o parte aflându-se pe autocolant și cealaltă pe formular, astfel încât să nu împiedice citirea mențiunilor și a observațiilor și nici să nu pătrundă în zona lizibilă la mașină, dacă aceasta este completată.
4. În cazul în care statul membru care a eliberat viza nu recunoaște documentul de călătorie al solicitantului, pentru aplicarea vizei se utilizează fila separată⁶.
5. Vizele individuale eliberate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) însoțitorilor înscriși în documentul de călătorie al solicitantului se aplică în respectivul document de călătorie. În cazul în care documentul de călătorie în care sunt înscriși însoțitorii nu este recunoscut de statul membru, vizele individuale se aplică pe fila separată prevăzută în acest scop.

¹ **HU** a fost favorabilă includerii tuturor acestor specificații tehnice în cadrul textului juridic. **COM** a fost de acord, dar dorește păstrarea specificațiilor detaliate în cadrul acestui text pentru siguranță juridică, și anume pentru a se asigura că oficiile consulare/consulatele procesează în același fel.

² **AT** a introdus o rezervă pentru alineatele (2) și (3) în privința chestiunii valorii adăugate a unei ștampile.

³ **PL** și **FR** au sugerat înlocuirea sintagmei „misiunii diplomatice sau a oficiului consular” cu cea de „autorității administrative”, propunere cu care **COM** a fost de acord, reamintind că acest aspect este unul orizontal care apare în întregul text.

⁴ **NL** a considerat că formularea este prea complicată și a întrebat ce înseamnă exact „...în cazul...”.

⁵ **PT** a sugerat inversarea alineatelor (3) și (4) și înlocuirea noțiunii de „model uniform” cu cea de „filă separată”. **COM** va reflecta asupra acestor două comentarii.

⁶ **COM** va verifica dacă este necesară o trimitere la articolul 10 alineatul (1) litera (j), cum a sugerat **SI**.

Capitolul IV

Modificarea perioadei de valabilitate a vizelor eliberate

Articolul 28¹

Prelungirea

1. La cererea titularului de viză, perioada de valabilitate și/sau durata de ședere acordată prin eliberarea unei vize de tranzit sau de ședere se prelungește² dacă acesta este în măsură să facă dovada unei situații de forță majoră, a unor rațiuni de ordin umanitar, ori a unor motive de ordin profesional și/sau personal întemeiate³.
2. Prelungirea unei vize, în conformitate cu alineatul (1), nu conduce, în niciun caz, la schimbarea tipului acesteia sau la depășirea duratei de ședere peste limita de trei luni (ședere de scurtă durată) sau de 10 zile (tranzit).
3. În lipsa unei decizii contrare adoptate de autoritatea administrativă care prelungește viza, valabilitatea teritorială a vizei prelungite rămâne neschimbată.
4. Autoritatea administrativă competentă să prelungească viza este aceea a statului membru pe al cărui teritoriu se află resortisantul unei țări terțe în momentul în care solicită prelungirea.

Statele membre comunică Comisiei denumirea autorităților competente să prelungească vize.

¹ **EL, AT și PT** au introdus o rezervă generală cu privire la acest articol. **EL** s-a întrebat ce se înțelege prin „situații de forță majoră sau rațiuni de ordin umanitar”. **FR** s-a întrebat de ce persoana care solicită prelungirea unei vize nu este obligată să facă dovada resurselor personale, în timp ce persoana care solicită viză trebuie să facă acest lucru. **BE** a introdus o rezervă de examinare. **SI** s-a întrebat dacă procedura respectivă se aplică în situația în care se solicită viză la frontieră. **COM** va examina acest aspect.

² **NL, SK, AT, PT, NO, IT și FR** au sugerat folosirea formulării „se poate prelungi” în loc de „se prelungește”.

³ **HU** a sugerat să se păstreze numai ultimele „motive”, să se elimine cele anterioare și a întrebat în ce formă trebuie făcută cererea (oral, scris). Mai mult, **HU** a sugerat adăugarea unei formulări care să acopere situația în care prelungirea s-ar putea aplica „ex officio”. **Președinția** a propus împărțirea paragrafului în două părți care să acopere două situații diferite:

- 1) prelungire pentru situații de forță majoră sau rațiuni de ordin umanitar
- 2) prelungire pentru motive de ordin profesional și/sau personal întemeiate, situație în care trebuie să se facă dovada condițiilor.

COM va examina aceste propuneri.

5. Pentru prelungirea unei vize se percepe o taxă de 30 EUR ¹.
6. Vizele uniforme se prelungesc prin aplicarea unei ștampile² conforme cu modelul specificat în anexa XI. Autoritatea competentă își aplică, și ea, ștampila.
7. Datele privind vizele prelunghite se introduc în VIS în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul VIS.

Articolul 29

Anularea

1. Vizele pot³ fi anulate:
 - (a) de către misiunea diplomatică sau oficiul consular emitent, pentru a împiedica intrarea titularului pe teritoriul statelor membre atunci când, după eliberarea vizei, se constată că acesta nu îndeplinește condițiile stabilite în acest scop;
 - (b) de către autoritățile de control la frontieră, în conformitate cu dispozițiile articolului 13 alineatul (1) și din anexa V, partea A, punctul 2 din Codul frontierelor Schengen.
2. Datele privind vizele anulate se introduc în VIS în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul VIS.
3. În cazul în care o viză este anulată în conformitate cu alineatul (1) litera (b) de către autoritățile de control la frontieră ale unui stat membru, altul decât statul membru emitent, statul membru emitent este informat despre anularea vizei sale.

¹ NL a sugerat ca stabilirea sumei să fie făcută printr-o anexă pentru a putea fi modificată ușor. COM a dorit menținerea acesteia în cadrul textului, ceea ce înseamnă că modificarea sumei se face printr-o procedură juridică.

² O serie de state membre au contestat soluția ștampilei și au preferat autocolantul pentru rațiuni de securitate. COM a arătat că soluția autocolantului presupune ca fiecare autoritate competentă să acorde prelungirea vizei să dispună de autocolante în alb.

³ PL și HU au sugerat înlocuirea formulării „pot fi anulate” cu „se anulează”.

[...]

Articolul 30

Revocarea vizelor

1. Vizele pot fi revocate în următoarele cazuri:
 - (a) la cererea titularului, de către misiunea diplomatică sau oficiul consular, în care caz pe autocolantul de viză se aplică o șampilă care indică faptul că viza a fost revocată la cererea titularului.
 - (b) de către autoritățile competente, după intrarea titularului pe teritoriul statelor membre, dacă acesta nu mai îndeplinește condițiile de intrare stabilite la articolul 5 alineatul (1) din Codul frontierelor Schengen¹.
2. Datele privind vizele revocate se introduc în VIS în conformitate cu articolul 11² din Regulamentul VIS.
3. În cazul în care o viză este revocată în conformitate cu alineatul (1) litera (b) de către autoritățile competente ale unui stat membru, altul decât statul membru emitent, statul membru emitent este informat despre revocarea vizei sale³.

¹ **COM** a fost de acord cu **NL** că este necesară o trimitere la șampilă, ca la litera (a).

² **COM** a arătat că trimiterea corectă este la articolul 13.

³ **COM** a evidențiat faptul că, deoarece VIS nu emite o alertă automată după introducerea informației, ar fi de preferat ca statul membru emitent să fie informat, dar ar putea fi de acord cu informarea acestei obligații dacă acest lucru este necesar.

Articolul 31

Reducerea duratei de ședere autorizată printr-o viză

1. Autoritățile de control la frontieră¹ pot decide să scurteze durata șederii autorizate printr-o viză² dacă se stabilește că titularul nu dispune de mijloace corespunzătoare de întreținere³ pentru o ședere cu durata prevăzută inițial⁴.
2. Datele privind scurtarea duratei șederii autorizate printr-o viză se introduc în VIS, în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul VIS.

Capitolul V

Vizele eliberate la frontierele externe

Articolul 32

Vizele eliberate la frontierele externe

1. Vizele de scurtă ședere sau vizele de tranzit se pot elibera la frontierele externe numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții⁵:
 - (g) solicitantul îndeplinește condițiile stabilite la articolul 5 alineatul (1) din Codul frontierelor Schengen;
 - (h) solicitantul nu a avut posibilitatea de a cere o viză în prealabil,

¹ EE a sugerat înlocuirea sintagmei „Autoritățile de control la frontieră” cu „Autoritățile care supraveghează imigrația”.

² NL, PL și DE au întrebat cum se procedează în practică în vederea înregistrării deciziei de reducere a duratei vizei.

³ LU și SI au evidențiat faptul că verificarea mijloacelor de întreținere ar fi dificilă pentru polițiștii de frontieră. COM a reamintit delegațiilor că verificarea în cauză era deja prevăzută în sistemul Schengen (SCH/Com-ex (93) 24) și că este de asemenea aplicabilă în conformitate cu Codul frontierelor Schengen. NO a informat că autoritățile sale ar putea retrage viza dacă nu se mai îndeplinesc condițiile.

⁴ La cererea mai multor delegații, COM va defini exact modul în care trebuie adoptată în practică decizia în legătură cu reducerea duratei vizei (viza care trebuie revocată, emiterea unui nou autocolant de viză...).

⁵ FR a sugerat adăugarea sintagmei „în cazuri excepționale”.

- (i) solicitantul prezintă documente care dovedesc existența unor motive neprevăzute și imperative de intrare¹ și
 - (j) întoarcerea solicitantului în țara sa de origine sau tranzitarea de către acesta a unor state altele decât statele membre care aplică integral acquis-ul Schengen este considerată certă.
2. Dacă viza este solicitată la frontiera externă, obligativitatea asigurării medicale de călătorie nu se aplică².
3. Vizele eliberate la frontiera externă pot fi, de la caz la caz:
- (a) vize de scurtă ședere, cu o singură intrare, care le conferă titularului dreptul la o ședere de cel mult 15 zile în toate statele membre sau
 - (b) vize de tranzit cu o singură intrare, care le conferă titularului dreptul la un tranzit cu durata de cel mult 5 zile, valabilă pentru toate statele membre.
4. În cazul în care condițiile formulate la articolul 5 alineatul (1) din Codul frontierelor Schengen nu sunt îndeplinite, autoritățile responsabile de eliberarea vizei la frontieră pot elibera o viză cu valabilitate limitată exclusiv la teritoriul statului membru emitent, în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) litera (a).

¹ **BE, NL, MT** au sugerat reunirea literelor (b) și (c).

² **EE, LU, FI, LV** au considerat că solicitantul ar trebui totuși să fie obligat să ofere dovada că deține o asigurare medicală de călătorie. **EE** a intenționat să trimită o propunere privind o nouă redactare.

5. În principiu, resortisanților unor țări terțe care se încadrează într-una dintre categoriile de persoane pentru care este necesară o consultare prealabilă, în conformitate cu articolul 9, nu li se eliberează vize la frontieră.

Cu toate acestea, în cazuri excepționale, acestor persoane li se pot elibera vize cu valabilitate limitată exclusiv la teritoriul statului membru emitent, în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) litera (b).

6. Dispozițiile privind motivarea și notificarea refuzurilor, precum și posibilitățile de exercitare a unei căi de atac¹ stabilite la articolul 23 și în anexa IX sunt aplicabile².

[...]

Articolul 33³

Vizele eliberate navigatorilor⁴ în tranzit la frontiera externă

1. Navigatorii cărora li se cere să dețină o viză⁵ la trecerea frontierelor externe ale statelor membre pot obține vize de tranzit la frontieră dacă:
- (e) îndeplinesc condițiile specificate la articolul 32 alineatul (1) și
 - (f) trec frontiera în cauză în scopul îmbarcării, reîmbarcării sau debarcării de pe un vas pe care urmează să lucreze sau pe care au lucrat ca navigatori⁶.

¹ **DE** a formulat o rezervă de examinare.

² **SE, FI, DE, AT, SK, PL, EE, LT** au formulat o rezervă de examinare. **FR** a sugerat eliminarea acestui alineat. **BE** și **NL** au evidențiat riscul unei duble aplicări a Codului frontierelor și al Codului vizelor în același domeniu de aplicare.

³ **EL** și [...] **CY** au formulat o rezervă.

⁴ **SK** a solicitat să se precizeze dacă ar trebui să se facă o distincție între marinari și navigatori.

⁵ **FI** și **DE** consideră că ar trebui prevăzută posibilitatea eliberării unor vize colective. **COM** nu se pronunță în favoarea menținerii acestui tip de vize.

⁶ **PT** a fost de părere că ar trebui lăsată deschisă posibilitatea ca statele membre să permită marinarilor debarcarea fără viză și a propus adăugarea următoarei formulări la sfârșitul acestei litere „... sau în scopul unei licențe de a coborî de pe navă.” **COM** a luat notă de propunere. **BE** a avertizat că propunerea PT ar putea constitui un exemplu de incompatibilitate între Convenția FAL și legea CE în ceea ce privește marinarii, care s-a aflat pe ordinea de zi a CSIFA/Comitetului mixt la 21 noiembrie 2007.

2. Înainte de a elibera o viză la frontieră unui navigator în tranzit, autoritățile naționale competente se conformează normelor stabilite în anexa XII partea 1 și se asigură că informațiile necesare privitoare la marinarul în cauză au fost schimbate prin intermediul unui formular pentru marinari în tranzit completat corespunzător, în conformitate cu anexa XII partea 2¹.
3. Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere articolului 32 alineatele (3), (4) și (5)².

¹ **NO** a solicitat să se precizeze dacă marinarii trebuie să dețină atât un număr de pașaport, cât și un carnet de marinar. **COM** a răspuns că anexa XII partea 2 a fost eliminată din Regulamentul (CE) nr. 415/2003 și că, din acel moment, statele membre aplică acest regulament fără probleme. **COM** este dispusă să modifice formularea dacă este necesar.

² La cererea BE și NL, **COM** a propus adăugarea unei trimiteri la articolul 32 alineatele (2) și (6).

TITLUL III: Gestiunea administrativă și organizarea

Articolul 34¹

Organizarea serviciului pentru vize

- 1². Statele membre sunt responsabile³ de organizarea serviciilor pentru vize din cadrul misiunilor diplomatice și al oficiilor consulare⁴.

Pentru a preveni orice scădere a gradului de vigilență și a nu expune personalul la presiuni exercitate la nivel local, pentru personalul care intră în contact direct cu solicitanții se instituie sisteme de rotație. Fără a aduce atingere calității serviciilor și competenței personalului, acesta trebuie supus rotației cel puțin o dată la șase luni⁵. O atenție deosebită se acordă adoptării unor scheme de lucru clare și repartizării/divizării precise a responsabilităților în ceea ce privește luarea deciziilor finale asupra cererilor de viză. Accesul la VIS și SIS, pentru consultare, ca și la alte informații cu caracter confidențial, se restrânge la un număr limitat de membri autorizați ai personalului permanent expatriat⁶. Pentru prevenirea accesului neautorizat la aceste baze de date se iau măsuri adecvate.

¹ SE a formulat o rezervă cu privire la întregul articol.

² NL a formulat o rezervă.

³ COM a propus schimbarea structurii, astfel încât formularea „Statele membre sunt responsabile de” să acopere toate dispozițiile prezentului articol.

⁴ NL și SI au propus înlocuirea „misiunilor diplomatice și al oficiilor consulare” cu „autoritățile competente în domeniul vizelor” în întregul text.

⁵ NL, BE, SE, SK, EE, PT, DK, NO, EL, FR, CY și FI au fost de părere că șase luni reprezintă o perioadă prea scurtă și au subliniat faptul că uneori rotația este imposibilă atunci când există o singură persoană. LV și IT au fost de acord cu principiul rotației, dar au subliniat nevoia de flexibilitate în aplicarea acestui principiu. LU a propus eliminarea primelor două teze ale prezentului paragraf. FR a sugerat eliminarea întregului paragraf.

⁶ NL, BE, SE, SK, DK și FI au propus înlocuirea formulării „membri autorizați ai personalului permanent expatriat” cu „personal autorizat”, la fel ca în Regulamentul VIS. LU a fost de părere că alegerea ar trebui să aparțină statelor membre implicate. LT a propus eliminarea termenului „expatriat”.

2. Păstrarea și utilizarea autocolantelor de viză sunt supuse unor măsuri riguroase de siguranță, pentru a se evita fraudele sau pierderea acestora¹. Se înregistrează atât autocolantele de viză eliberate, cât și cele anulate².
3. Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre arhivează copii pe hârtie ale cererilor de viză. Fiecare dosar în parte cuprinde formularul de cerere, copii ale documentelor doveditoare relevante, o evidență a verificărilor efectuate și o copie a vizei eliberate³, astfel încât personalul să poată reconstitui, la nevoie, contextul în care a fost luată decizia cu privire la cerere.
- Dosarele individuale se păstrează în arhivă timp de cinci ani, atât în cazurile în care s-a eliberat o viză, cât și în cele în care viza a fost refuzată⁴.

¹ **SK** și **FR** au propus eliminarea primei teze, întrucât consideră că aceasta este prea tehnică pentru a fi introdusă aici.

² **DE** a considerat că alineatul este prea tehnic pentru un text legislativ. Acesta ar trebui inclus în Manualul practic. În plus, **DE** a adăugat că lista cu autocolantele de viză și autocolantele însele ar trebui păstrate separat pentru a evita pierderea informațiilor despre numărul vizei, în caz de furt.

³ **NL, DE, DK, BE** și **LV** au fost de părere că o copie a vizei nu este necesară, deoarece aceasta este deja înregistrată în VIS.

⁴ **EE, HU** și **SE** nu au fost de acord cu cerințele cuprinse în acest alineat. **SE, DK, NO, BE, LV** și **PT** au solicitat să se menționeze numai „copii” în loc de „copii pe hârtie”. **SK** a acceptat propunerea Comisiei și a propus o anumită flexibilitate privind chestiunea copiilor electronice sau pe hârtie. În plus, **SK** este de părere că sfârșitul primului paragraf nu este necesar. **COM** a subliniat faptul că delegațiile și-au exprimat anterior opoziția față de păstrarea unei copii electronice, în cadrul discuțiilor privind Regulamentul VIS. **Președinția** a subliniat necesitatea păstrării formularului pe hârtie, deoarece acesta poartă semnătura solicitantului prin care acesta recunoaște faptul că informațiile furnizate în formular sunt corecte. **SE, NL, DK, BE, LV** și **CZ** au considerat că cinci ani reprezintă o perioadă prea lungă. **LT** a subliniat că ar trebui să se facă o distincție între deciziile negative privind cererile de vize (5 ani ar fi potrivit) și deciziile pozitive (ar trebui să se prevadă o perioadă mai scurtă). **FR** a formulat o rezervă de examinare cu privire la întregul alineat. **NL, DE** și **BE** au solicitat să se precizeze când începe calcularea perioadei: la data aprobării, la data înscrisă pe cerere...? **COM** a răspuns că aceasta ar trebui să înceapă la data luării deciziei. **HU** a precizat că ar trebui aliniată formularea privind vizele refuzate, anulate, revocate sau invalidate. **COM** a fost de acord să o rectifice. **BE** a formulat o rezervă de examinare cu privire la principiul păstrării documentelor în cazurile în care se eliberează viza.

Articolul 35¹

Resursele afectate procesării cererilor de viză și monitorizării misiunilor diplomatice și a oficiilor consulare

1. Statele membre alocă personalul corespunzător în număr suficient de mare pentru desfășurarea activității de procesare a cererilor de viză, astfel încât să se asigure că în misiunile diplomatice și oficiile consulare ale acestora cererile de viză sunt soluționate, iar solicitanții de viză sunt tratați în mod eficient și armonizat². Localurile trebuie să satisfacă anumite cerințe de ordin funcțional și să permită aplicarea unor măsuri adecvate de siguranță.
2. Autoritățile centrale ale statelor membre asigură pregătirea corespunzătoare a personalului expatriat și a angajaților locali, furnizându-le acestora informații exacte și aduse la zi cu privire la legislația națională și comunitară în materie.
3. Autoritățile centrale ale statelor membre asigură monitorizarea frecventă și adecvată a modului în care sunt procesate cererile de viză și iau măsuri corective atunci când se constată îndepărtări de la dispozițiile în materie.

¹ **FR** și **NL** au propus eliminarea întregului articol.

² **CZ** a subliniat faptul că ar trebui să se facă recomandări în privința numărului de lucrători care ar trebui angajați în raport cu nivelul dificultăților pe care personalul le-ar putea întâlni având în vedere nivelul imigrației ilegale din locul respectiv. **PL** a fost de părere că trebuie abordate volumul de muncă și remunerația acceptabile în ce privește consulatele confruntate cu un nivel ridicat al imigrației ilegale. **IT** a considerat că este prea dificil să se introducă acest tip de informații într-un document juridic. **BE** a făcut trimitere la considerentul 10 din propunerea de regulament și a afirmat că acesta este suficient pentru a aborda chestiunea. **COM** a accentuat importanța păstrării acestor dispoziții, în special a termenilor „în număr suficient de mare” pentru PE în raport cu nevoia de externalizare.

Articolul 36¹

Comportamentul personalului afectat procesării cererilor de viză

1. Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre asigură întâmpinarea cu amabilitate a solicitanților.
2. În exercitarea îndatoririlor sale, personalul consular respectă pe deplin demnitatea umană. Măsurile luate sunt pe măsura obiectivelor urmărite.
3. În exercitarea funcțiilor sale, personalul consular nu discriminează persoanele pe motive legate de sex, rasă sau origine etnică, religie ori credință, dizabilități, vârstă sau orientare sexuală.

Articolul 37

Forme de colaborare în materie de primire a cererilor de viză

Statele membre se pot angaja în următoarele forme de cooperare:

- (a) „posturi consulare comune”: personalul misiunilor diplomatice și al oficiilor consulare al unui sau mai multor state membre procesează cererile care le sunt adresate (inclusiv identificatorii biometrici) la sediul misiunii diplomatice sau al oficiului consular al unui alt stat membru, utilizând în comun echipamentul statului membru respectiv. Statele membre implicate convin asupra duratei și condițiilor de încetare a posturilor consulare comune, precum și asupra părții din taxa administrativă pe care urmează să o primească statul membru ale cărui misiune diplomatică sau oficiu consular sunt utilizate.

¹ **NL, FR, IT, EE și SK** au formulat o rezervă, susținând că acest lucru nu ar trebui inclus în partea dispozitivă, ci în considerente.

- (b) „centre comune de primire a cererilor (CCPC)” personalul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare a două sau mai multe state membre se comasează într-o singură clădire în vederea primirii cererilor de viză (inclusiv a identificatorilor biometrici) care le sunt adresate. Solicitanții sunt îndrumați spre statul membru responsabil de procesarea cererilor de viză. Statele membre convin asupra duratei și condițiilor de încetare a cooperării, precum și asupra repartizării costurilor între statele membre participante. Unul dintre statele membre este desemnat drept unic răspunzător în ceea ce privește contractele de logistică și relațiile diplomatice cu țara gazdă.
- (c) Cooperarea cu prestatorii externi de servicii: atunci când, din motive legate de condițiile locale existente într-un oficiu consular, nu este oportun ca localul acestuia să fie dotat cu echipament de luare/colectare a datelor biometrice de identificare, să fie organizat pentru co-locățiune sau ca centru comun de primire a cererilor, un stat membru sau mai multe state membre împreună pot colabora cu un prestator de servicii extern, în vederea primirii cererilor de viză (inclusiv datele biometrice de identificare). În astfel de cazuri, statul(ele) membru(e) implicat(e) este (sunt) răspunzător (oare) de respectarea normelor de protecție a datelor în cadrul procesului de soluționare a cererilor de viză.

Articolul 38

Cooperarea cu prestatorii externi de servicii:

1. Cooperarea cu prestatorii externi de servicii poate lua următoarele forme:
 - (a) prestatorul extern de servicii joacă rolul unui punct de informare care oferă informații generale privind cerințele impuse pentru solicitarea unei vize și administrează sistemul de programare; și/sau

(b) prestatorul extern de servicii oferă informații generale privind cerințele impuse pentru solicitarea unei vize, primește cererile, documentele doveditoare și datele biometrice de la solicitanții de viză și percepe taxa de procesare (în conformitate cu dispozițiile articolului 16), iar apoi transmite dosarele complete și datele la misiunea diplomatică sau oficiul consular al statului membru competent, în vederea procesării cererilor.

2. Statul(ele) membru(e) interesat(e) aleg(e) un prestator extern de servicii capabil să aplice toate măsurile de siguranță tehnice și organizatorice, precum și pe acelea impuse de statul(ele) membru(e) în vederea protejării datelor personale împotriva distrugerii accidentale sau ilicite, a alterării, a dezvăluirii sau a accesului neautorizat, în special în cazul în care procesarea implică transmiterea dosarelor și a datelor la oficiul consular, precum și împotriva oricăror forme de procesare ilicită.

Pentru alegerea prestatorilor externi de servicii, misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale statelor membre verifică solvabilitatea și reputația firmei (inclusiv licențele necesare, înmatricularea la registrul comerțului, statutul, contractele bancare), asigurându-se că nu există niciun conflict de interese.

3. Prestatorii externi de servicii nu au, în niciun caz, acces la VIS. Accesul la VIS este rezervat exclusiv personalului autorizat al misiunilor diplomatice sau al oficiilor consulare.

4. Statul(ele) membru(e) interesat(e) încheie cu prestatorul extern de servicii un contract în conformitate cu articolul 17 din Directiva 95/46/CE. Înaintea încheierii unui astfel de contract, misiunea diplomatică sau oficiul consular al statului membru în cauză informează, în cadrul cooperării consulare la nivel local, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale celorlalte state membre și delegația Comisiei cu privire la motivele pentru care este necesar contractul.
5. În afară de obligațiile specificate la articolul 17 din Directiva 95/46/CE, contractul cuprinde, de asemenea, dispoziții care:
- (a) definesc cu exactitate responsabilitățile prestatorului de servicii;
 - (b) îi impun prestatorului de servicii să acționeze în conformitate cu instrucțiunile statelor membre responsabile și să proceseze datele exclusiv în scopul soluționării cererilor de viză în contul statelor membre responsabile, în conformitate cu Directiva 95/46;
 - (c) îi impun prestatorului de servicii să ofere solicitanților informațiile necesare în conformitate cu Regulamentul VIS;
 - (d) asigură în permanență accesul personalului consular în localurile prestatorului de servicii;
 - (e) îi impun prestatorului de servicii să respecte normele de confidențialitate (inclusiv de protecție a datelor culese în legătură cu cererile de viză);
 - (f) includ o clauză suspensivă și de încetare a contractului.

6. Statul(ele) membru(e) implicat(e) monitorizează derularea contractului, inclusiv:
- (a) informațiile generale oferite de prestatorul de servicii solicitanților de viză;
 - (b) măsurile de siguranță tehnice și organizatorice, precum și măsurile tehnice și organizatorice adecvate în vederea protejării datelor personale împotriva distrugerii accidentale sau ilicite, a alterării, a dezvăluirii sau a accesului neautorizat, în special în cazul în care procesarea implică transmiterea datelor în rețea, ca și împotriva oricăror alte forme de procesare ilicită, precum și primirea și transmiterea dosarelor și a datelor la oficiul consular;
 - (c) luarea datelor biometrice de identificare;
 - (d) măsurile luate pentru a asigura conformitatea cu dispozițiile privind protecția datelor.
7. Valoarea totală a taxelor percepute de prestatorul extern de servicii pentru procesarea cererilor de viză nu depășește taxa specificată la articolul 16.
8. Personalul consular al statului(elor) membru(e) asigură pregătirea prestatorului de servicii în raport cu volumul de cunoștințe necesar pentru a oferi solicitanților de viză servicii corespunzătoare și informații suficiente.

Aspecte organizatorice

1. Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre afișează, la dispoziția publicului larg, informații exacte asupra mijloacelor de obținere a unei programări și de depunere a cererilor de viză.
2. Indiferent de tipul de cooperare ales, statele membre pot decide să le permită în continuare solicitanților accesul direct în sediul misiunilor diplomatice sau al oficiilor lor consulare, pentru depunerea cererilor de viză . În eventualitatea unei încetări neprevăzute a cooperării cu alte state membre sau cu orice fel de prestator extern de servicii, statele membre asigură continuitatea activităților de primire și procesare a cererilor de viză.
3. Statele membre informează Comisia despre modul în care intenționează să organizeze primirea și procesarea cererilor de viză în fiecare oficiu consular. Comisia asigură publicitatea adecvată.

Statele membre transmit Comisiei o copie a contractelor pe care le încheie.

Depunerea cererilor de viză prin intermediari comerciali

1. Pentru cereri repetate², în sensul articolului 11 alineatul (2), statele membre pot permite misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale acestora³ să coopereze cu intermediari comerciali [și anume, cu agenții administrative, firme de transport⁴ sau agenții de voiaj (agenții de turism și de comercializare cu amănuntul); denumite în continuare: „intermediari comerciali”], în vederea primirii cererilor, a documentelor doveditoare și a perceperii taxei de procesare, precum și a transmiterii dosarelor complete⁵ la misiunea diplomatică sau la oficiul consular al statului membru cu competențe de procesare a cererilor.
2. Înainte de a acredita intermediarii comerciali care desfășoară activitățile descrise la alineatul (1), misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre verifică, în special, următoarele aspecte:
 - (a) situația actuală a intermediarului: valabilitatea licenței, înmatricularea la registrul comerțului, contractele bancare;
 - (b) contractele existente, încheiate cu parteneri comerciali cu sediul în statele membre, care oferă cazare și alte pachete de servicii turistice;
 - (c) contractele încheiate cu companiile aeriene, care trebuie să includă călătorii dus-întors garantate și nemodificabile.

¹ **FR** a formulat o rezervă cu privire la întregul articol.

² **NL** a propus să se utilizeze cereri „succesive”.

³ **BE** și **HU** au întrebat de ce nu s-a făcut referire și la prestatorii externi de servicii. **ES** a formulat o rezervă cu privire la orice diferențiere între agențiile de voiaj și prestatorii externi de servicii. **COM** a răspuns că, în conformitate cu dispozițiile capitolului VIII punctul 5 din ICC, trebuie să se face o distincție clară între intermediarii comerciali și prestatorii externi de servicii, deoarece primii intervin în cadrul unui contract cu solicitanții de viză, iar cei din urmă au obligații numai față de autoritățile competente în domeniul vizelor în temeiul angajamentelor juridice.

⁴ **EE** și **LT** au întrebat ce se înțelege prin „firme de transport”. **COM** a indicat că acestea includ diferite tipuri de transport: aerian, rutier,...

⁵ **DE** a propus să se adauge [...] returnarea pașapoartelor.

3. Intermediarii comerciali acreditați sunt monitorizați în mod constant¹, prin controale aleatorii care includ interviuri telefonice sau personale cu solicitanții, verificarea călătoriilor și a cazării, verificarea asigurărilor medicale de călătorie, pentru a se asigura că sunt adecvate și că acoperă fiecare călător individual și, atunci când este posibil², verificarea documentelor care atestă întoarcerea în grup.
4. În cadrul cooperării consulare la nivel local, se efectuează schimburi de informații cu privire la neregulile constatate, refuzul cererilor depuse de intermediarii comerciali, formele identificate de fraudare a documentelor de călătorie și neefectuarea călătoriilor programate.
5. În cadrul cooperării consulare la nivel local au loc schimburi de liste cuprinzând intermediarii comerciali acreditați de fiecare misiune diplomatică sau oficiu consular ori cărora li s-a retras acreditarea, inclusiv motivele care au determinat retragerea³.

Fiecare misiune diplomatică sau oficiu consular se asigură că lista intermediarilor acreditați cu care cooperează este adusă la cunoștința publicului.

Articolul 41

Informarea publicului larg

1. Statele membre și misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale acestora pun la dispoziția publicului toate informațiile relevante⁴ cu privire la cererile de viză⁵:
 - (a) criteriile, condițiile și procedurile de solicitare a vizelor;
 - (b) mijloacele prin care se obțin programări, dacă este cazul;
 - (c) locul în care ar trebui depuse cererile (misiunea diplomatică sau oficiul consular competent, centrul comun de primire a cererilor sau prestatorul extern de servicii)⁶.

¹ **NL** și **BE** consideră că aceasta formulare este în contradicție cu „controale aleatorii”. **DE** a formulat o rezervă de examinare.

² **HU** a propus să se adauge „...și se consideră necesar”.

³ **IT** și **LT** se pronunță în favoarea unei liste pozitive, în locul uneia negative.

⁴ **SK** a fost de părere că „informații propriu-zise” ar reprezenta o formulare mai potrivită.

⁵ **SE** a solicitat să se precizeze dacă informațiile de pe un site internet sunt suficiente.

⁶ **SK** a propus includerea taxelor de viză. **NL** a propus introducerea articolului 39 alineatul (1) la articolul 41 alineatul (1), deoarece acesta se referă la informații privind programările făcute numai la misiunile diplomatice și oficiile consulare, nu prin prestatorii externi de servicii. **COM** și-a

2. Statul membru reprezentant și statul membru reprezentat informează publicul cu privire la acordurile de reprezentare, în conformitate cu articolul 7, cu trei luni înainte ca acestea să intre în vigoare¹. Informațiile furnizate includ detalii referitoare la eventualele categorii de solicitanți care trebuie să își depună cererile direct la misiunea diplomatică sau oficiul consular al statului membru reprezentat.
3. Publicul și autoritățile țării gazdă trebuie să fie informate despre faptul că ștampila prevăzută la articolul 17 nu produce efecte legale².
4. Publicul larg este informat cu privire la termenele de examinare a cererilor de viză specificate la articolul 20 alineatul (1). Publicul este, de asemenea, informat despre țările terțe pentru ai căror resortisanți sau categorii specifice de resortisanți este necesară o consultare prealabilă, în conformitate cu anexele I și II³.
5. Publicul larg este informat de faptul că decizia privind cererea de viză trebuie comunicată solicitantului, precum și că aceasta trebuie să menționeze motivele pe care se bazează și de faptul că solicitanții ale căror cereri au fost respinse dispun de un drept de exercitare a unei căi de atac. Publicul este informat cu privire la căile de atac, la instanțele judiciare competente, precum și la termenul de introducere a acțiunilor⁴.

exprimat dezacordul, întrucât articolul 39 alineatul (1) trebuie citit împreună cu celelalte forme de cooperare menționate la articolul 39.

¹ **PL, DK, NO, IT, EE, DE, NL, PT, HU** și **SE** au considerat că termenul este prea lung și au solicitat o mai mare flexibilitate. **BE** a subliniat că termenul de trei luni ar putea constitui norma generală, dar că circumstanțe speciale ar putea justifica o perioadă mai scurtă. **COM** s-a opus modificării propunerii sale, deoarece statele membre cunosc acest tip de reprezentare cu mult timp înainte.

² **COM** a informat delegațiile că această dispoziție nu ar trebui menținută după intrarea în vigoare a Regulamentului SIV.

³ **DE** a făcut trimitere la poziția sa față de articolele 8 și 9. **DE** și **SK** au insistat asupra menținerii confidențialității cu privire la țările pentru care se aplică consultarea prealabilă. **NL** s-a opus celei de-a doua teze. **PT** a sugerat eliminarea întregului alineat. **COM** a subliniat că această dispoziție trebuie menținută. **IT** a fost de acord cu **COM**.

⁴ **SE** a formulat o rezervă de examinare, făcând trimitere la comentariile sale cu privire la articolul 23.

6. Publicul este informat că simpla deținere a unei vize nu conferă în mod automat¹ dreptul de intrare și că titularilor de viză li se poate cere să prezinte documente doveditoare la frontieră.
7. Publicul este informat cu privire la cursul de schimb aplicat de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre atunci când taxele de viză sunt percepute în monedă locală².

¹ **NL** a sugerat înlocuirea formulării „în mod automat” cu „în mod irevocabil”, atât aici, cât și la articolul 24.

² **SK** și **PL** au propus mutarea acestui alineat la alineatul (1).

TITLUL IV: Cooperarea consulară la nivel local

Articolul 42¹

Cooperarea consulară la nivel local între misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre

1. Pentru a asigura aplicarea armonizată a politicii comune de vize luând în considerare, atunci când este cazul, condițiile locale, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre, precum și Comisia, cooperează în cadrul fiecărei jurisdicții evaluând, în special, necesitatea²:
 - (a) întocmirii unei liste de documente doveditoare ce urmează a fi prezentată de solicitanți, luând în considerație articolul 14 și anexa IV;
 - (b) stabilirii unor criterii comune de examinare a cererilor de viză, în special cu privire la obligativitatea deținerii de către solicitanți a unei asigurări medicale de călătorie (inclusiv exceptările și imposibilitatea dobândirii la nivel local a unei asigurări medicale de călătorie adecvate), taxa de procesare, utilizarea ștampilei care indică faptul că s-a solicitat o viză, precum și la aspecte legate de formularele de cerere.
 - (c) stabilirii de criterii comune privind regimul aplicat diferitelor tipuri de documente de călătorie și a unei liste exhaustive de documente de călătore eliberate de țara gazdă, care trebuie să fie actualizate regulat.

¹ **FR** a sugerat eliminarea acestui articol, deoarece nu este normativ, și a indicat că acesta ar trebui mutat în Manualul practic. **BE** și **PL** nu au fost de acord, deoarece sunt necesare măsuri obligatorii din punct de vedere juridic în vederea stimulării cooperării consulare la nivel local între statele membre.

² **DE** a sugerat adăugarea unei litere (e) având următorul conținut: „o abordare armonizată a verificărilor efectuate la întoarcere, inclusiv extinderea, domeniul de aplicare și metoda măsurilor care urmează a fi aplicate (de exemplu, controlul [...] tichetelor de îmbarcare și interviuri [...]) prin sondaj la întoarcere [...]).”.

- (d) stabilirii unei abordări armonizate a cooperării cu prestatorii externi de servicii și intermediarii comerciali.

În cazul în care, în legătură cu una sau mai multe dintre literele (a)-(d), evaluarea în cadrul cooperării consulare la nivel local confirmă necesitatea unei abordări locale armonizate, se adoptă măsuri privind o astfel de abordare armonizată, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 46 alineatul (2)¹.

2. În cadrul cooperării consulare la nivel local se întocmește o fișă informativă comună referitoare la vizele de scurtă ședere, vizele de tranzit și vizele de tranzit aeroportuar (drepturile pe care le conferă, condițiile stabilite pentru a solicita astfel de vize).
3. În cadrul cooperării consulare la nivel local se efectuează următoarele schimburi de informații:
- (a) statistici lunare² privind vizele de scurtă ședere, vizele cu valabilitate teritorială limitată, vizele de tranzit și vizele de tranzit aeroportuar eliberate, precum și numărul de cereri de viză respinse,
- (b) informații referitoare la:
- (i) structura socio-economică a țării gazdă;
- (ii) sursele de informare la nivel local (privind asigurările sociale, asigurările medicale, registrele fiscale, registrele de intrări/ieșiri, etc.);
- (iii) utilizarea de documente false și falsificate;
- (iv) rețelele de imigrație clandestină;
- (v) vize refuzate;
- (vi) cooperarea cu companiile aeriene;
- (vii) companiile de asigurări care oferă asigurări medicale de călătorie corespunzătoare (inclusiv verificarea tipului de acoperire, eventualele sume excedentare).
4. O dată pe lună, se organizează reuniuni de cooperare consulară la nivel local, la care participă statele membre și Comisia, destinate să abordeze în mod specific aspecte operaționale ale

¹ NL a considerat că nu este clar: pe ce bază urmează a fi adoptate deciziile. COM a informat delegațiile că articolul 46 alineatul (2) se bazează pe procedura de comitologie.

² NL s-a pronunțat în favoarea termenului „periodice” în loc de „lunare”. COM a dorit păstrarea textului.

aplicării politicii comune în materie de vize¹. Cu excepția cazului în care s-a convenit altfel în cadrul jurisdicției la cererea Comisiei, aceste reuniuni sunt convocate de Comisie².

În cadrul cooperării consulare la nivel local, se pot organiza reuniuni monotematice și se pot constitui subgrupuri de studiu al unor aspecte specifice³.

5. În mod sistematic, se întocmesc procese verbale rezumative ale reuniunilor de cooperare consulară care se difuzează la nivel local. Comisia poate delega întocmirea rapoartelor unui stat membru⁴. Misiunea diplomatică sau oficiul consular al fiecărui stat membru transmite rapoartele autorităților centrale⁵.
Pe baza acestor rapoarte lunare Comisia întocmește, în cadrul fiecărei jurisdicții, un raport anual pe care îl înaintează Consiliului.
6. Reprezentați ai misiunilor diplomatice sau ai oficiilor consulare ale statelor membre care nu aplică acquis-ul comunitar în materie de vize⁶, sau reprezentați ai unor țări terțe, pot fi invitați ad-hoc să participe la reuniuni, în vederea unui schimb de informații privind aspecte specifice legate de eliberarea vizelor.
7. Comisia transmite Consiliului⁷ spre examinare⁸ chestiunile de interes general special sau care nu pot fi soluționate la nivel local.

¹ NL, BE, HU, PL, EL, IT și SK au fost de părere că cerința întâlnirilor lunare este prea dificil de pus în aplicare și au solicitat mai multă flexibilitate.

² Președinția s-a pronunțat în favoarea convocării reuniunilor de către Președinție.

³ NL a considerat că aceste detalii organizatorice sunt prea explicite și a sugerat mutarea lor în Manualul practic.

⁴ IT și DE au susținut că rapoartele ar trebui întocmite de către Comisie.

⁵ NL a considerat că aceste detalii organizatorice sunt prea explicite și a sugerat mutarea lor în Manualul practic.

⁶ HU a sugerat să se facă referire la statele care nu sunt membre, dar care aplică deja parțial acquis-ul Schengen. COM a fost de acord să reformuleze teza pentru a include acele state care nu sunt membre. NO a subliniat importanța asigurării faptului că NO nu este exclusă din cooperarea consulară la nivel local și din cooperarea Schengen.

⁷ COM a informat delegațiile că prin aceasta se înțelege Grupul de lucru pentru vize.

⁸ Președinția a informat delegațiile că acestea pot trimite întrebările privind acest subiect direct Comisiei.

TITLUL V: Dispoziții finale

Articolul 43

Măsuri excepționale

Statele membre care găzduiesc Jocuri Olimpice sau Paralimpice aplică procedurile și măsurile specifice de facilitare a eliberării vizelor prevăzute în anexa XIII¹.

Articolul 44²

Amendamente la anexe

- (2) Anexele III, IV, V, VI, VIII, IX, X și XI³ se modifică în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2).
- (3) Fără a se aduce atingere articolului 47 alineatul (2)⁴, modificarea anexelor I și II se hotărăște în conformitate cu procedura stabilită la articolul 46 alineatul (2).

Articolul 45

Instrucțiuni de aplicare în practică a Codului vizelor

Instrucțiunile operaționale instituind practici și proceduri armonizate de urmat de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale statelor membre la procesarea cererilor de viză se elaborează în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (2).

¹ **FR** a susținut că procedurile și măsurile specifice privind vizele menționate în anexa VIII ridică probleme cu privire la securitate. **COM** a subliniat faptul că aceste proceduri au fost aplicate cu succes în cazul Jocurilor Olimpice de la Atena.

² **FR** și **NL** au formulat o rezervă de examinare cu privire la articolele 44, 45, 46.

³ Potrivit **COM**, urmează a fi adăugată o trimitere la anexa XII.

⁴ **DE** și **IT** au pus la îndoială necesitatea unei trimiteri la articolul 47 alineatul (2).

Articolul 46

Comitet

1. Comisia este asistată de un comitet denumit, în continuare, „comitetul pentru vize”.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, ținându-se cont de prevederile articolului 8 al acesteia și cu condiția ca măsurile de aplicare adoptate în conformitate cu această procedură să nu modifice principalele dispoziții ale prezentului regulament.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.
3. Comitetul pentru vize își adoptă propriul regulament de procedură.

Articolul 47

Comunicări

1. Statele membre comunică Comisiei:
 - (a) cazurile de reprezentare, menționate la articolul 7;
 - (b) lista țărilor terțe pentru care sunt necesare procedurile de informare menționate la articolul 9 alineatul (3)¹;
 - (c) mențiunile adăugate la nivel național în secțiunea „observații” a autocolantului de viză, în conformitate cu articolul 25 alineatul (2);

¹ LT a întrebat dacă această informație ar trebui publicată.

- (d) autoritățile competente să prelungească vize, în conformitate cu articolul 28 alineatul (4);
- (e) cazurile de cooperare menționate la articolul 37¹;
- (f) statistici semestriale (la 1 martie și la 1 septembrie ale fiecărui an calendaristic) referitoare la toate tipurile de vize eliberate, utilizând tabelul tipizat² pentru schimbul de date statistice³.

Comisia pune informațiile comunicate în temeiul alineatului (1) la dispoziția statelor membre și a publicului, prin intermediul unei publicații electronice permanent actualizate.

2. Statele membre notifică, de asemenea, Comisia cu privire la modificările pe care își propun să le aducă listei de țări terțe pentru care sunt necesare procedurile de informare și consultare prealabilă menționate la articolele 8 și 9.

Articolul 48

Abrogări

1. Articolele 9-17 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 se înlocuiesc.

¹ **PL** a sugerat reunirea literelor (a) și (e).

² **NL** și **IT** au sugerat realizarea unor statistici anuale, iar **NL** a întrebat ce se înțelege prin „tabel tipizat”.

³ **FR** a sugerat trecerea acestor dispoziții în cadrul unui nou alineat (3). În plus, **FR** a fost de părere că statisticile ar trebui să fie numai anuale și nu ar trebui publicate.

2. Se abrogă:

- (a) Instrucțiunile consulare comune, inclusiv anexele.
- (b) Deciziile Comitetului executiv Schengen din 14 decembrie 1993 [SCH/Com-ex (93) 21], [SCH/Com-ex (93)24], [SCH/Com-ex (94) 25], [SCH/Com-ex (98)12] SCH/Com-ex (98)57.
- (c) Acțiunea comună 96/197/JAI din 4 martie 1996, adoptată de Consiliu pe baza articolului K.3 din TUE, privind regimul tranzitului aeroportuar¹.
- (d) Regulamentul (CE) nr. 789/2001.
- (e) Regulamentul (CE) nr. 1091/2001.
- (f) Regulamentul (CE) nr. 415/2003.

3. Trimiterile la instrumentele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa XIV.

¹ **FR** a formulat o rezervă de examinare.

Articolul 49

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică după 6 șase luni de la data intrării în vigoare. Articolele 46 și 47 se aplică de la data intrării în vigoare.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

[...]

**ANEXA I: LISTA ȚĂRILOR TERȚE PENTRU CARE SE SOLICITĂ CONSULTAREA
PREALABILĂ A AUTORITĂȚILOR CENTRALE ALE STATELOR MEMBRE, ÎN
CONFORMITATE CU ARTICOLUL 8 DIN CODUL COMUNITAR AL VIZELOR**

În cadrul acordurilor privind reprezentarea, autoritățile centrale ale statului membru reprezentant consultă autoritățile statului membru reprezentat, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din Codul comunitar al vizelor.

**ANEXA II: LISTA ȚĂRILOR TERȚE PENTRU CARE SE SOLICITĂ CONSULTAREA SAU
INFORMAREA PREALABILĂ A AUTORITĂȚILOR CENTRALE ALE ALTOR STATE
MEMBRE, ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 9 DIN CODUL COMUNITAR AL
VIZELOR**

Mențiunea (*) indică faptul că sunt solicitate numai informațiile cu privire la vizele emise, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) din Codul comunitar al vizelor.

ANEXA III: FORMULAR DE CERERE ARMONIZAT

Fotografia

Ștampila ambasadei sau
consulatului

Cerere de eliberare a unei vize Schengen

Prezentul formular de cerere este gratuit

1. Numele de familie			REZERVAT SERVICIILOR AMBASADEI/ CONSULATULUI
2. Numele de familie la naștere (numele de familie purtat(e) anterior)			
3. Prenumele (numele de botez)			
4. Data nașterii (anul-luna-ziua)	5. Locul nașterii (țara și localitatea)	6. Cetățenia	Data cererii:
7. Sex ☐ Masculin ☐ Feminin			
8. Starea civilă: ☐ Necăsătorit(ă) ☐ Căsătorit(ă) ☐ Despărțit(ă) ☐ Divorțat(ă) ☐ Văduv(ă) ☐ Alta			Cerere depusă la ☐ ambasadă/consulat ☐ CCPC ☐ agenție de voiaj Numele: ☐ furnizor de servicii Numele:
9. Tipul documentului de călătorie: ☐ Pașaport turistic ☐ Pașaport diplomatic ☐ Pașaport de serviciu ☐ Pașaport oficial ☐ Pașaport special ☐ Alt document de călătorie (a se preciza):			
10. Numărul documentului de călătorie	11. Eliberat de Valabil până la		Dosar primit de: ☐ Invitație ☐ Mijloc de transport ☐ Legătura cu alte cereri ☐ Altele:
12. Dacă sunteți rezident al unei alte țări decât țara de origine, aveți permisiunea de a vă întoarce în acea țară? ☐ Nu ☐ Da (numărul permisului și perioada de valabilitate)			
* 13. Ocupația actuală			Viza : ☐ Refuzată ☐ Acordată ☐ VTL ☐ A ☐ B ☐ C ☐ D
* 14. Numele, adresa și numrul de telefon ale angajatorului. Pentru studenți, numele și adresa instituției de învățământ.			
15. Statul membru de destinație principală			Numărul de intrări: ☐ 1 ☐ 2 ☐ Multiple
16. Numărul de intrări solicitate ☐ O singură intrare ☐ Două intrări ☐ Intrări multiple	17. Durata șederii sau a tranzitului Viza este solicitată pentru: ☐ ședere, a se preciza numărul de zile _____ ☐ viză de tranzit aeroportuar		
18. Vize anterioare (emise în ultimii trei ani)			Valabil de la Până la.....
19. Permis de intrare pentru țara de destinație finală (în cazul cererii de viză de tranzit sau de viză de tranzit aeroportuar) Eliberat de către: Valabil până la:			

* Rubricile marcate cu * nu trebuie completate de către membrii familiilor cetățenilor UE sau SEE (soț/soție, copil sau ascendent aflat în întreținere).

Membrii familiilor cetățenilor UE sau SEE trebuie să prezinte documente care să dovedească această calitate și să completeze rubrica nr. XX.

20. Scopul călătoriei Turism Afaceri Vizită la familie/prieteni Cultural Sportiv Vizită oficială Motive medicale Altul (vă rugăm precizați):		REZERVAT SERVICIILOR AMBASADEI / CONSULATULUI					
* 21. Data sosirii	* 22. Data plecării						
* 23. Numele gazdei din statele membre. În cazul în care nu se aplică cele menționate mai sus, specificați numele hotelului sau adresa temporară din statele membre							
Adresa (și adresa de e-mail) a gazdei	Telefon (și fax)						
24. Numele și adresa (organizației/societății care vă invită)	Telefonul (și faxul) organizației/societății						
Numele, adresa, telefonul (și faxul) (și adresa de e-mail) persoanei de contact din cadrul organizației/societății:							
* 25. Costurile călătoriei și costurile din timpul șederii solicitantului sunt suportate de către acesta ☐ Alți sponsori ☐ Mijloace de susținere financiară pe durata șederii Lichidități Cecuri de călătorie Cărți de credit Cazare și masă asigurate Altele:							
* 26. În cazul în care costurile călătoriei și costurile din timpul șederii solicitantului sunt suportate de către o gazdă/societate/organizație, mijloace de susținere financiară pe durata șederii Lichidități Cecuri de călătorie Cărți de credit Cazare și masă asigurate Altele: Dovada invitației, a sponsorizării și a asigurării cazării și a mesei depusă de solicitant ☐							
27. Asigurare de călătorie și/sau sănătate. ☐ Nu se aplică Numele firmei de asigurări Numărul poliței: Valabilă până la:							
28. Date personale ale membrului familiei care este cetățean UE sau SEE <table border="1"> <tr> <td>Nume</td> <td>Prenume</td> </tr> <tr> <td>Data nașterii</td> <td>Cetățenia</td> </tr> <tr> <td></td> <td>Numărul de telefon</td> </tr> </table>			Nume	Prenume	Data nașterii	Cetățenia	
Nume	Prenume						
Data nașterii	Cetățenia						
	Numărul de telefon						
Gradul de rudenie cu un cetățean UE sau SEE ☐ soț/soție ☐ copil ☐ ascendent aflat în întreținere							
29. Adresa domiciliului solicitantului/ și adresa de e-mail	Numărul de telefon						
30. Localitatea și data	31. Semnătura (pentru minori, semnătura tutorelui/custodelui legal)						

Declarație de semnat în cazul solicitării unei vize cu intrări multiple (cf. rubrica nr. 16) Sunt conștient de necesitatea deținerii unei asigurări medicale pentru călătorie corespunzătoare pentru prima mea ședere și pentru vizitele ulterioare pe teritoriul statelor membre. Semnătura
--

[...]

COMENTARII FĂCUTE PE MARGINEA ANEXEI III:

COM a reamintit faptul că formularul uniform de cerere de viză a fost introdus de abia în 2002 și că nu au fost operate niciun fel de schimbări revoluționare asupra acestuia deoarece versiunea originală părea să fie satisfăcătoare în ansamblul ei. Cu toate acestea, o serie de modificări au fost realizate pentru a

- ține seama de anumite alegeri făcute în proiectul de regulament: și anume trimiterea la vizele de tip D și C și la vizele colective a fost eliminată, fiind adăugată o declarație referitoare la asigurarea medicală pentru călătorie (care trebuie să fie semnată în cazul eliberării unei vize cu intrări multiple;
- anticipă modificarea Regulamentului 539/2001: modificarea formulării de la rubrica 9 pentru ca aceasta să corespundă formulării din Regulamentul 1932/2006;
- anticipă VIS: un număr de rubrici din actualul formular de cerere au fost eliminate, dat fiind faptul că acestea vizau informații considerate mai puțin pertinente atunci când identitatea solicitantului ar putea fi stabilită cu precizie prin colectarea unor date biometrice de identificare; declarația finală privind protecția datelor a fost adaptată pentru a ține seama de stocarea datelor în VIS.

NL, susținută de **FR**, a sugerat modificarea formatului formularului de cerere din considerente practice, astfel încât fotografia să fie plasată în partea dreaptă și ștampila ambasadei în partea stângă. **COM** ar putea accepta această modificare. **COM** va continua să reflecteze cu privire la format (inclusiv la formatul electronic) și la eventualele modificări care urmează să fie făcute pentru a putea completa formularul on-line. **IT** a sugerat ca titlul să fie reformulat în modul următor: „Cerere pentru eliberarea unei vize pentru un stat Schengen”, deoarece formularul ar trebui să fie utilizat atât pentru cererile de vize Schengen, cât și pentru cererile de vize naționale. **COM** ar putea accepta o eliminare a trimiterii la „Schengen”.

Răspunzând unei solicitări din partea **EE**, **COM** a subliniat faptul că acesta reprezintă un formular armonizat, care servește, între altele, drept mijloc de realizare a schimbului de informații între statele membre (și va reprezenta în viitor baza pentru introducerea datelor în VIS); prin urmare, orice deviere „națională” este inacceptabilă.

Rubricile 1-3: **FR** a atras atenția delegațiilor asupra problemelor legate de completarea acestor rubrici în țările care nu utilizează alfabetul latin, în sensul că datele înscrise în formularul de cerere nu corespund celor care figurează în pașaport, precizând că trebuie asigurat faptul că datele înscrise în formularul de cerere corespund informațiilor care figurează în documentul de călătorie al solicitantului.

Rubrica 4: DK și-a manifestat dorința ca data nașterii să fie indicată în modul următor: „ziua-luna-anul”. Deși ordinea actuală a fost copiată de pe modelul ICC și pare să nu fi ridicat probleme, **COM** ar putea accepta acest lucru.

Rubrica 6: BE a dorit menținerea unei referințe la „cetățenia de origine” (rubrica 8 din anexa 16 la ICC). **COM** a fost de părere că informația privind cetățenia de origine prezintă interes doar într-un număr limitat de cazuri și, prin urmare, nu ar trebui să figureze în formularul-tip. **COM** a reamintit că faptul că în proiectul de regulament VIS se face trimitere la această mențiune nu reprezintă un argument în favoarea menținerii acesteia în proiectul de cod al vizelor. Modificările aduse acquis-ului în codul vizelor vor fi reflectate ulterior într-o modificare a regulamentului VIS.

SE a dorit adăugarea unei rubrici cu privire la „adresa reședinței actuale”, precum și a unor informații suplimentare privitoare la soț/soție și la copiii solicitantului. **COM** nu a reușit să identifice interesul pe care l-ar putea prezenta o asemenea adăugare, dat fiind faptul că orice solicitant va trebui să prezinte o cerere individuală. În plus, în VIS va fi prevăzută o legătură între cereri.

EL a dorit reintroducerea unei trimiteri la numele tatălui solicitantului, dat fiind faptul că această informație este esențială pentru verificarea identității solicitantului. **NL** și **HU** au sprijinit această sugestie.

Rubricile 10-11: FR nu a fost în favoarea suprimării mențiunii „data eliberării” din documentul de călătorie, date fiind anumite practici de eliberare a mai multor documente de călătorie în mod simultan. **COM** a luat act de existența acestei probleme, dar a fost de părere că soluția nu constă în modificarea formularului de cerere, ci mai degrabă în adăugarea unei dispoziții care să indice că documentul de călătorie care însoțește cererea trebuie să fi fost eliberat în cursul ultimilor cinci ani.

Rubrica 12: Deși acest text a fost preluat din formularul de cerere actual, **IT** a fost de părere că ar trebui să se precizeze faptul că solicitantul ar trebui să declare într-un mod sau altul că are dreptul de a se întoarce în țara de reședință.

Rubrica 14: IT a opinat că mențiunea „Pentru studenți, numele și adresa instituției de învățământ” nu adaugă foarte mult. **COM** a remarcat că aceste informații sunt esențiale pentru determinarea „statutului” solicitantului.

Rubrica 15: IT și **HU** au dorit adăugarea unor informații cu privire la statul membru al primei intrări. Remarcând că expresii precum „destinația primei intrări” și „destinația principală” au reprezentat adesea o sursă de confuzie pentru solicitanți, **FR** s-a întrebat dacă nu se puteau găsi formulări mai clare. **COM** a sugerat: „Statul(ele) membru(e) vizitat(e)”.

Rubricile 16 și 17: **FR** a apreciat aceste rubrici ca fiind acceptabile, dar a dorit să adauge o trimitere la „durata valabilității”, astfel cum a fost cerută de solicitant. **ES** nu a fost de acord, opinând că o trimitere la intrări multiple este suficientă. **NL** a dorit menținerea unei trimiteri la „lungă ședere”. **SE** a sugerat ca rubricile 21-22 să fie mutate și să figureze imediat după rubrica 17.

Rubrica 18: **HU** și **FR** s-au întrebat de ce această rubrică figurează în formular și dacă ea vizează exclusiv vizele Schengen anterioare. **COM** a remarcat că aceasta acoperă toate vizele anterioare, adăugând că formularea ar trebui poate să fie clarificată, deși aceste vize figurează încă în mod frecvent în documentul de călătorie al solicitantului. Atunci când **VIS** va deveni operațional, informațiile referitoare la viza Schengen vor fi înregistrate aici.

DK a dorit reintroducerea unei mențiuni la „șederile anterioare într-un stat Schengen” (rubrica 28 din formularul de cerere actual). **COM** a apreciat această trimitere ca fiind inutilă, deoarece informațiile referitoare la vizele anterioare vor fi pe viitor înregistrate în **VIS**.

Rubrica 20: **HU** a dorit să se adauge „studii”. **IT** și **FR** au apreciat că această rubrică ar trebui să figureze la începutul formularului. **BE** a sugerat ca titlul să fie pus la plural („Scopul(urile) călătoriei”). Deși toate formulările au fost preluate din **ICC**, **COM** ar putea accepta sugestiile **HU** și **BE**.

Rubricile 21 și 22: **NL**, **HU**, **IT** și **FR** au estimat că membrii familiilor cetățenilor UE ar trebui, de asemenea, să completeze aceste rubrici. **HU** s-a întrebat ce ar trebui să se precizeze în rubrica 22 în cazul unei cereri de viză cu intrări multiple. **COM** a reamintit motivele pentru care trebuie făcută o trimitere (sub forma unei precizări de tipul „a nu se completa această rubrică”) la drepturile de care beneficiază membrii familiilor cetățenilor UE în temeiul Directivei 38/2004/CE, dar a înțelege preocupările delegaților cu privire la intențiile de ședere ale membrilor familiilor și va examina chestiunea eliminării asteriscului *.

Rubrica 23: **NL** a dorit să se adauge data de naștere a gazdei. **DE** a fost de acord, dorind să se adauge, de asemenea, sexul și adresa acesteia. **COM** ar putea accepta adăugarea datei de naștere și a adresei, dar s-a întrebat care ar fi valoarea adăugată pe care ar aduce-o precizarea sexului persoanei în cauză, reamintind că solicitanții vor trebui să furnizeze un număr de documente justificative pe lângă acest formular de cerere, și că, pentru a veni în întâmpinarea preocupărilor statelor membre în materie de ordine publică precum și a altor preocupări referitoare la securitate, au fost deja instituite o serie de instrumente și proceduri (de exemplu, „consultarea prealabilă”, **Vision**. **SIS**).

IT a dorit să formuleze rubrica 23 după cum urmează: „Numele și **prenumele** gazdei din statele membre. În cazul în care nu se aplică cele menționate mai sus, specificați numele hotelului și/sau adresa temporară din statele membre”.

FR a apreciat că această rubrică ar trebui, de asemenea, să fie completată de către membrii familiilor cetățenilor UE. **COM** a subliniat faptul că această cerere depășește sfera preocupărilor pur operaționale și că controlul prealabil al dreptului de liberă circulație de care se bucură această categorie de persoane este inacceptabil și contrar prevederilor directivei sus-menționate, adăugând că membrii familiilor cetățenilor UE nu pot fi considerați ca prezentând un risc de imigrație ilegală; prin urmare, asteriscul * de la rubricile 23, 25 și 26 ar trebui menținut. În ceea ce privește rubricile 23-25, **COM** a observat că formulările ar putea fi clarificate pentru a se face distincția între chestiuni „private” și chestiuni „publice”.

Rubrica 27: BE s-a întrebat dacă i se poate cere solicitantului să completeze această rubrică. **FR** a sugerat ca mențiunea „nu se aplică” să fie eliminată, dar să fie păstrată mențiunea „data expirării”, deoarece corespunde cerinței ca asigurarea medicală pentru călătorie să fie prezentată întotdeauna în momentul depunerii cererii, precum și că nu trebuie lăsată nicio marjă de manevră în CLS (cooperarea locală Schengen) [a se vedea articolul 15 alineatul (8)]. **COM** a înțeles aceste preocupări și a sugerat că în cazurile în care dovada asigurării medicale pentru călătorie este prezentată doar în momentul eliberării vizei, data de expirare a acestei asigurări ar putea să fie adăugată în coloana verticală de către personalul consular.

Rubrica 28: DK a sugerat adăugarea numărului cărții de identitate. **COM** ar putea accepta acest lucru. Răspunzând unei solicitări din partea **IT**, **COM** a remarcat că doar categoriile de persoane care intră sub incidența Directivei 38/2004/CE sunt menționate.

Rubrica 28: „Gradul de rudenie cu un cetățean UE sau SEE”: anumite delegații s-au întrebat care este semnificația sintagmei „ascendent aflat în întreținere”. **COM** a remarcat că terminologia ar trebui să corespundă celei utilizate în Directiva 38/2004/CE. **COM** s-a angajat să clarifice această chestiune.

Rubrica 29: NL a sugerat ca această rubrică să urmeze imediat după rubrica 11.

Rubrica 31: FR a sugerat adăugarea mențiunii „autoritatea parentală”, deoarece „tutorele/custodele legal” nu acoperă toate cazurile.

DK a dorit reintroducerea rubricilor 36 și 42 din actualul formular de cerere.

Declarație referitoare la asigurarea medicală pentru călătorie: **NL** a apreciat că este neadecvat faptul că persoanele care solicită o viză cu intrări multiple trebuie să semneze de două ori (a se vedea declarația de la rubrica 31) și a sugerat combinarea celor două semnături.

COLOANA VERTICALĂ: „Rezervat serviciilor ambasadei/consulatului”:

IT a apreciat că, în general, formatul și formularea anterioare erau mai clare.

BE, susținută de **NL** și de **HU**, nu a fost în favoarea precizării în formular a locului unde cererea a fost depusă și agențiile de voiaj nu ar trebui să fie asociate centrelor comune de procesare a cererilor de vize și furnizorilor de servicii. **ES**, dimpotrivă, a dorit ca trimiterea la agențiile de voiaj să fie menținută.

COM a apreciat că informațiile referitoare la circumstanțele (de desemnarea intermediarului) în care cererea a fost depusă sunt importante, dar că va examina eliminarea opțiunii „ambasadă/consulat”.

Comentând un punct supus discuției de către **IT**, **COM** a remarcat că ar putea fi supusă examinării realizarea distincției între persoana care a „primit” și cea care a „procesat/examinat” cererea. **COM** va examina dacă este cazul să se reintroducă aceleași trimiteri la documentele justificative ca și în versiunea actuală a ICC.

HU a sugerat să se facă trimitere la situațiile de „reprezentare” în cazul în care cererea este în cele din urmă transmisă statului membru de destinație.

IT a apreciat că trimiterea la viza „D” trebuie să fie menținută. **NL** și-a manifestat regretul față de eliminarea atât a vizelor D, cât și a vizelor D+C.

COM va examina oportunitatea reintroducerii mențiunii „valabil pentru: ...”

DECLARAȚIA PE CARE TREBUIE SĂ O SEMNEZE SOLICITANTUL¹:

În cunoștință de cauză², sunt de acord cu următoarele: fotografierea mea și, după caz, [...] luarea amprentelor mele digitale sunt obligatorii pentru examinarea cererii de viză. Toate datele personale care figurează în formularul de cerere de viză, precum și fotografia și amprentele mele digitale vor fi puse la dispoziția autorităților competente din statele membre și procesate de aceste autorități, pentru a se putea lua o decizie cu privire la cererea mea de viză.

Aceste date, precum și decizia luată cu privire la cererea mea de viză sau decizia de anulare, revocare sau prelungire a unei vize eliberate se vor introduce și păstra în VIS pentru o perioadă de cinci ani, fiind accesibile autorităților competente în materie de control al vizelor la frontierele externe și în interiorul statelor membre, autorităților competente în materie de imigrare și de azil din statele membre, pentru a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile privind intrarea, șederea și rezidența legală pe teritoriul statelor membre, în scopul identificării persoanelor care nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc aceste condiții, precum și pentru a examina o cerere de azil și a stabili autoritatea responsabilă de această examinare. În anumite condiții, datele vor fi, de asemenea, puse la dispoziția autorităților responsabile de securitatea internă a statelor membre. Autoritatea responsabilă de procesarea datelor este: [*Ministerul de Interne/Afacerilor Externe din statul membru în cauză și datele de contact corespunzătoare*]. [...]

Am fost informat că am dreptul de a obține, în oricare dintre statele membre, comunicarea datelor care mă privesc și care sunt înregistrate în VIS, precum și a statului membru care le-a transmis, și de a solicita corectarea celor care sunt inexacte și ștergerea celor care sunt înregistrate ilegal. La solicitarea mea expresă³, autoritatea consulară care îmi procesează cererea mă va informa asupra modului în care îmi pot exercita dreptul de a verifica datele personale care mă privesc și va proceda la corectarea sau ștergerea acestora, precum și a oricăror nereguli legate de acestea, în conformitate cu legislația națională a statului în cauză. Autoritatea națională de supraveghere din statul membru respectiv [*datele de contact*] mă va asista și consilia în vederea exercitării acestor drepturi.

¹ **NL** și **FR**: Rezervă de examinare. IT a considerat că declarația ar trebui să fie mai simplă și mai clară: **COMISIA** a subliniat faptul că, în general, formularea a fost preluată din actualul formular de cerere, dar au fost adăugate anumite părți în scopul de a stoca date în VIS și de a permite accesul autorităților de control la frontieră la aceste date deoarece solicitantul/deținătorul de viză ar trebui să contacteze persoanele care au introdus datele.

² **DE** a dorit eliminarea cuvântului „acord” deoarece creează impresia că acordul este suficient. Potrivit experților în domeniul protecției datelor, trebuie făcută o trimitere la o dispoziție legislativă [și anume articolul 2 litera (h) din Directiva privind protecția datelor]. **PT** a considerat că „acord” nu este un cuvânt corespunzător deoarece luarea amprentelor digitale și o fotografie digitală sunt obligatorii pentru depunerea unei cereri.

³ **BE** a considerat că declarația creează impresia că solicitantul/titularul de viză ar putea depune o plângere sau solicita corectarea datelor numai la consulat. Potrivit acestei delegații, trebuie să se precizeze autoritățile responsabile. **COM** a remarcat că ar fi imposibil să se enumere toate autoritățile responsabile din statele membre. Solicitantul/titularul de viză ar putea solicita informații la consulat, acesta putându-l ghida către o altă autoritate.

Declar, în deplină cunoștință de cauză, că toate informațiile furnizate de mine sunt corecte și complete. Sunt conștient că orice declarație falsă va atrage respingerea cererii sau anularea vizei deja acordate, precum și deferirea mea justiției, în conformitate cu legislația statului membru care se ocupă de cerere.

În cazul în care viza a fost acordată, mă angajez să părăsesc teritoriul statelor membre la expirarea acesteia. Am fost informat că deținerea unei vize este doar una dintre condițiile preliminare pentru a intra pe teritoriul european al statelor membre. Simplul fapt că mi-a fost acordată o viză nu înseamnă că voi fi îndreptățit la despăgubiri dacă nu respect dispozițiile corespunzătoare ale articolului 5 alineatul (1) din Codul Frontierelor Schengen și astfel îmi este refuzată intrarea. Condițiile prealabile de intrare vor fi verificate din nou la intrarea pe teritoriul european al statelor membre.

ANEXA IV: LISTA INCOMPLETĂ A DOCUMENTELOR JUSTIFICATIVE¹

Documentele justificative, prevăzute la articolul 14, care trebuie prezentate de către solicitanții de viză pot include următoarele:

A. DOCUMENTAȚIA PRIVIND SCOPUL CĂLĂTORIEI

(1) pentru călătorii de afaceri:

- (i) o invitație din partea unei firme sau a unei autorități pentru participarea la reuniuni, conferințe sau evenimente pe teme legate de comerț, industrie sau muncă;
- (ii) alte documente care să ateste existența unor relații comerciale sau profesionale;
- (iii) bilete de intrare pentru târguri și congrese, după caz;
- (iv) documente care să ateste activitățile societății;
- (v) documente care să ateste rolul [statutul][situația] solicitanților în cadrul societății.

(2) pentru călătorii efectuate în cadrul studiilor sau al altor tipuri de formare:

- (i) un certificat de înscriere la cursuri teoretice sau de formare profesională, la o instituție care organizează activități educative, în cadrul formării de bază sau al perfecționării;
- (ii) carnetul de student sau certificate pentru cursurile frecventate;

¹ În prezentare, **COM** a remarcat că această listă incompletă a fost elaborată pentru a structura mai bine documentele justificative necesare în diferite scopuri. În plus, s-a luat în considerare lista analogă prezentată în anexa I din Codul Frontierelor Schengen, deoarece condițiile pe care trebuie să le îndeplinească solicitanții de viză sunt identice cu cele pe care trebuie să le îndeplinească persoanele care doresc să treacă frontierele externe. COM a subliniat faptul că lista incompletă corespunde abordării urmate de Codul Frontierelor Schengen și că aceasta ar putea fi adaptată situațiilor existente la nivel local, în conformitate cu articolul 14 alineatul (3).

- (3) pentru călătorii realizate în scopuri turistice sau din motive personale:
- (i) documente privind cazarea:
 - o invitație din partea gazdei, dacă este cazul;
 - un document din partea instituției de cazare sau orice alt document corespunzător care menționează cazarea avută în vedere;
 - (ii) documente privind itinerariul:
 - confirmarea rezervării unei călătorii organizate sau orice alt document corespunzător care menționează planurile de călătorie preconizate;
- (4) pentru călătorii realizate în vederea unor evenimente cu caracter politic, științific, cultural, sportiv sau religios sau din alte motive¹:
- invitații, bilete de intrare, înscrieri sau programe care să ateste, pe cât posibil, denumirea organizației gazdă și durata șederii sau orice alt document corespunzător care să menționeze scopul vizitei.

¹ EE a dorit să se adauge o trimitere la „motive umanitare”, „funeralii”, „pelerinaj”, fie la acest punct, fie la un punct separat, punctul 5. PL și PT nu au fost de acord cu această adăugare, PT atrăgând atenția asupra faptului că punctul 3 „.. din motive personale” ar putea cuprinde asemenea scopuri.

B. DOCUMENTAȚIA NECESARĂ EVALUĂRII INTENȚIEI DE ÎNTOARCERE A SOLICITANTULUI¹

- 1) un bilet de întoarcere sau un bilet dus-întors;
- 2) dovada mijloacelor financiare²;
- 3) dovada locului de muncă: extrase de cont;
- 4) dovada posesiei de bunuri imobiliare;
- 5) dovada integrării în țara de reședință: legături de rudenie; statut profesional.

C. DOCUMENTAȚIA PRIVIND SITUAȚIA FAMILIALĂ A SOLICITANTULUI

- 1) acordul parental (în cazul în care minorul nu călătorește însoțit de părinți);
- 2) dovada legăturilor de rudenie cu invitorul.

3

¹ **IT** a sugerat adăugarea unei trimiteri la o „rezervare la hotel”. **COM** a considerat că această trimitere nu este necesară, deoarece biletul de întoarcere dovedește intenția solicitantului de a se întoarce.

² **LU** s-a întrebat dacă aceasta ar trebui solicitată, având în vedere faptul că solicitantului i s-a cerut de asemenea să prezintă dovada de asumare a cheltuielilor de întreținere și a adăugat că dovada întoarcerii ar putea fi suficientă. **COM** a subliniat că scopul acestei cerințe este acela de a evalua situația financiară a solicitantului în țara de reședință. Cu toate acestea, **COM** a reamintit că aceleași documente justificative ar putea servi mai multor scopuri, fiind prin urmare menționate de mai multe ori.

³ **FR** a sugerat să se adauge „membru al familiei unui cetățean UE”. **COM** va examina această sugestie, dar consideră că ar trebui evitată suprapunerea cu formularul de cerere.

**ANEXA V: FORMULAR ARMONIZAT DE DOVADĂ DE CAZARE ȘI/SAU DE ASUMARE A
CHELTUIELILOR DE ÎNTREȚINERE¹**

[Stat membru]

Dovadă de cazare* de asumare a cheltuielilor de întreținere*

**în conformitate cu articolul 14.1 din Codul vizelor
în scopul invitării unui resortisant al unei țări terțe supus obligației de viză**

(Autoritatea competentă eliberează și procesează gratuit acest formular)

Subsemnatul,		
Numele de familie	Numele	
Data nașterii	Locul nașterii	
Cetățenia		
Carte de identitate nr.	Pașaport nr.	
Permis de ședere nr.:		
Data eliberării	Locul eliberării	
Adresa:		
Proprietar	Chiriaș	
Profesia:		
declar că pot asigura cazare*:		
1. Numele de familie	Numele	Cetățenia
Data nașterii	Locul nașterii	
Adresa		
Legătura cu invitatul		
Pașaport nr.		
2. Numele de familie	Numele	Cetățenia
Data nașterii	Locul nașterii	
Adresa		
Legătura cu invitatul		
Pașaport nr.		
3. De la	Până la	
la adresa sus-menționată.		
la următoarea adresă secundară:		
declar că pot suporta cheltuielile de întreținere și de repatriere*		
- ale persoanei (persoanelor) menționată(menționate) la * punctul 1. 2.		
- pentru perioada de ședere precizată la punctul 3.		

* Vă rugăm să bifați căsuța (căsuțele) corespunzătoare

Informații suplimentare:

persoana (persoanele) menționată (menționate) la * 1. 2. contractează propria asigurare medicală de călătorie pentru durata șederii, astfel cum prevede articolul 15 din Codul vizelor.

contractez o asigurare de sănătate în numele acestora pe durata șederii.

Sunt conștient că datele personale cuprinse în acest formular sunt păstrate și procesate de serviciile care primesc acest formular, că acestea sunt păstrate în Sistemul de Informații privind Vizele (VIS) și pot fi accesate de autoritățile din alte state membre, putând fi modificate sau șterse la cererea mea, în special în cazul în care sunt inexacte.

Sunt conștient că *[lista dispozițiilor de drept intern care trebuie adăugată de statul membru în cauză]*:

- trimitere la sancțiunile aplicate pentru furnizarea de date false;
- trimitere la sancțiunile aplicate pentru facilitarea șederii ilegale.
-
- originalul prezentei declarații, vizat corespunzător de autoritatea competentă, trebuie prezentat în termen de șase luni autorităților consulare competente pentru examinarea cererii de viză a persoanei (persoanelor) invitate

Declar pe proprie răspundere că informațiile furnizate sunt corecte

Citit și aprobat

Semnătura certificată

data.....

Data și semnătura invitorului Data Ștampila autorității competente

Documente care trebuie anexate:

- **copia cărții de identitate a invitorului sau a paginii din pașaportul acestuia care conține datele biometrice;**
- **dovada reședinței (de exemplu: titluri de proprietate, contracte de închiriere, facturi de electricitate/apă/gaz)**
- **dovada venitului (fișă de salariu, talon de pensie, un document oficial care să indice valoarea venitului);**
- **după caz, polița de asigurare de sănătate a persoanei (persoanelor) invitate.**

Această secțiune este rezervată exclusiv autorităților competente

Dovada de cazare

Dovada de asumare a cheltuielilor de întreținere

Condițiile de cazare

nu au fost verificate

sunt considerate compatibile cu invitația peconizată

Nivelul mijloacelor financiare ale invitorului

nu a fost verificat
este considerat suficient în raport cu sumele de referință aplicabile și cu durata șederii persoanei (persoanelor) invitate

Data: Locul:

Ștampila autorității competente:

¹ A se vedea nota de subsol 4 de la p. 32.

² Prin urmare, **FR** ar dori să facă următoarele observații:

- [În versiunea în limba franceză a formularului] nu există nicio rubrică care să facă referire la cetățenia gazdei. Nu se solicită menționarea sexului gazdei sau al persoanei invitate; acesta este un element important, deoarece prenumele nu este întotdeauna suficient pentru identificare.
- Trebuie furnizate numărul pașaportului persoanei invitate și o copie a pașaportului sau a cărții de identitate a acesteia. Nu se prevede obligația gazdei potențiale de a se prezenta personal la primărie pentru a completa formularul de dovadă de cazare.
- Formularul prevede spațiu numai pentru informațiile cu privire la două persoane invitate, ceea ce poate reprezenta o problemă în cazul în care trebuie luați în considerare și copiii minori.
- Nu există nicio rubrică pentru alte formulare de dovadă de cazare completate de gazdă. Asemenea informații sunt esențiale pentru a permite autorităților să identifice abuzurile.
- Cu toate că formularul cuprinde mențiunea „declar că pot suporta cheltuielile de întreținere și [cheltuielile] de repatriere”, cheltuielile de repatriere sunt acoperite de asigurare și nu se face nicio referire la acoperirea de 30 000 EUR solicitată. Spre deosebire de reglementările în vigoare în Franța, formularul nu prevede angajamentul explicit al gazdei de a asigura cheltuielile de întreținere ale străinului dacă acesta nu se mai poate întreține singur, cu excepția cazului în care declarația gazdei din prima pagină a formularului conform căreia poate suporta cheltuielile de întreținere și de repatriere este considerată drept un angajament echivalent. În plus, proiectul de formular nu menționează documentele pe care gazda trebuie să le furnizeze pentru a face dovada mijloacelor de care dispune.
- În ceea ce privește dovezile care trebuie furnizate pentru justificarea mijloacelor gazdei, spre deosebire de formularul Franței, proiectul propus de Comisie nu prevede o sumă specifică [de exemplu, salariul minim garantat (SMIC) în Franța].
- Formularul armonizat al Comisei nu prevede obligația serviciilor consulare de a informa primarii dacă vizele au fost sau nu eliberate. Sistemul de cupon-răspuns aplicat de Franța ar putea fi utilizat în acest scop. Nu există nicio căsuță pentru ștampilele autorităților consulare sau de control la frontieră (intrare) care să arate faptul că acestea au efectuat verificările necesare. Rubrica „data și semnătura persoanei invitate” ar trebui să fie înlocuită cu „data și semnătura solicitantului”.
- În proiectul de formular european nu se precizează taxele care trebuie plătite de gazda potențială (în prezent, taxa de timbru în Franța este de 15 EUR) și nu se face nicio referire la o vizită la domiciliu în scopul verificării stării în care se află locul de cazare oferit. Dispozițiile modificate ale formularul de dovadă de cazare, în temeiul Actului din 26 noiembrie 2003, se concentrau asupra facilităților gazdei, în special asupra condițiilor de cazare, pentru a preveni abuzurile din partea gazdelor. Formularul armonizat nu face nicio trimitere specifică la locul de cazare (suprafață, număr de camere, număr de ocupanți, instalații sanitare, etc.)
- Formularul armonizat propus de Comisie se referă exclusiv la solicitanții de viză. În temeiul legislației franceze, formularul de dovadă de cazare este solicitat și în cazul resortisanților din țările terțe care nu necesită o viză. Ce fel de formular de dovadă de cazare ar trebui eliberat în cazul acestor persoane?

- **OBSERVAȚII GENERALE PE MARGINEA ANEXEI V**

COM a reamintit că varianta actuală a anexei 15 din ICC privind „*Modele de formulare armonizate care fac dovada unei invitații, unei declarații de garanție sau unui angajament de cazare*” cuprinde numai modelele de formulare elaborate de patru state membre, în ciuda faptului că, potrivit informațiilor prezentate pe site-urile Ministerelor Afacerilor Externe din mai multe state membre, astfel de formulare (deși nu sunt notificate) sunt utilizate. Deoarece acest lucru nu este satisfăcător, ci, dimpotrivă, pune probleme polițiștilor de frontieră, Comisia a considerat necesară elaborarea unui formular armonizat.

NL s-a întrebat dacă este util să existe un formular cu două utilizări. **COM** a recunoscut că cele două chestiuni sunt diferite din punct de vedere juridic, consecințele nefiind aceleași, dar a considerat că, având în vedere scopurile foarte diferite, acest lucru nu ar trebui să reprezinte o problemă.

LV, cu sprijinul **EE** și al **LT** a sugerat să se facă posibilă utilizarea variantei electronice a acestui formular pentru a permite stocarea informațiilor în bazele de date naționale. **COM** nu se opune acestei opțiuni.

EE, **SI** și **LT** s-au întrebat dacă formularul ar putea fi utilizat atât în cazul în care invitorul este o persoană fizică, cât și în cazul în care acesta este o persoană juridică.

LT, cu sprijinul **DE**, **FR** și **HU** este de părere că formularul ar trebui să includă elemente de securitate.

NO a fost de acord cu introducerea unui formular armonizat, dar a subliniat faptul că utilizarea acestuia nu ar trebui să reprezinte o obligație, adică nu ar trebui utilizat în mod sistematic pentru toți solicitanții. **DK**, **ES**, **HU** și **SE** au fost de asemenea de acord cu utilizarea opțională a formularului.

EE s-a întrebat dacă documentul va fi înmănat solicitantului pentru ca acesta să-l poată arăta la frontieră.

LV, **CZ**, **SK**, **HU**, **DE** și **FR** sunt de părere că ar trebui impusă o taxă pentru acest formular. **COM** s-a opus în mod ferm acestei propuneri datorită tendinței crescânde de a impune solicitanților diverse tipuri de taxe suplimentare.

LU și **BE** au remarcat că nu există niciun temei legal care să permită recuperarea unei sume de bani de la invitor în cazul în care solicitantul se deplasează în alt stat Schengen decât cel în care locuiește persoana invitată. **BE** consideră că această chestiune ar trebui tratată în termeni generali și poate numai în cadrul unui articol. **COM** a recunoscut problema reprezentată de recuperarea cheltuielilor de întreținere în cazul în care invitorul locuiește în altă țară. În ceea ce privește preocupările legate de utilizarea acestui formular în cazul „reprezentării”, **COM** a reamintit că sistemul de reprezentare se bazează pe încrederea reciprocă care ar trebui „extinsă”(élargie) la autoritățile locale.

- **OBSERVAȚII PE MARGINEA UNOR PUNCTE SPECIFICE**

HU a sugerat adăugarea rubricii „numele de familie inițial” în formular.

FR a dorit adăugarea următoarelor informații în formular:

- sexul gazdei și al persoanei invitate (DE a sprijinit această sugestie)
- numărul pașaportului persoanei invitate și o copie a pașaportului sau a cărții de identitate a acesteia,
- posibilitatea de a adăuga datele a încă două persoane invitate,
- trimiterea la formularele de dovadă de cazare anterioare,
- precizarea că gazda potențială trebuie să completeze personal formularul,
- trimiterea la o sumă specifică [de exemplu, în cazul Franței: salariul minim garantat (SMIC)],
- trimiterea la dovezile care trebuie furnizate pentru justificarea mijloacelor gazdei,
- o căsuță pentru ștampila autorităților consulare sau de control la frontieră (intrare) care să arate faptul că acestea au efectuat verificările necesare.
- un sistem de „cupon-răspuns” pentru ca serviciile consulare să informeze primarii dacă vizele au fost sau nu eliberate,
- rubrica „data și semnătura persoanei invitate” ar trebui să fie înlocuită cu „data și semnătura solicitantului”.
- trimiterea la o vizită la domiciliu în scopul verificării stării în care se află locul de cazare oferit pentru a evita abuzurile din partea gazdelor.
- o trimitere specifică la locul de cazare (suprafață, număr de camere, număr de ocupanți, instalații sanitare, etc.).

În plus, **FR** a remarcat că, deși formularul cuprinde mențiunea „declar că pot suporta cheltuielile de întreținere și de repatriere”, cheltuielile de repatriere sunt acoperite de asigurare și nu se face nicio referire la acoperirea de 30 000 EUR solicitată, această delegație sugerând, prin urmare, să se prevadă angajamentul explicit al gazdei de a asigura cheltuielile de întreținere ale străinului dacă acesta nu se mai poate întreține singur, cu excepția cazului în care declarația gazdei din prima pagină a formularului, conform căreia poate suporta cheltuielile de întreținere și de repatriere, este considerată drept un angajament echivalent. Ar trebui făcută o trimitere la documentele pe care gazda trebuie să le furnizeze pentru a face dovada mijloacelor de care dispune. În sfârșit, **FR** s-a întrebat care formular de dovadă de cazare ar trebui utilizat în cazul resortisanților din țări terțe care nu sunt supuși cerințelor privind vizele.

PL a sugerat următoarea formulare pentru rubrica „Informații suplimentare” (la începutul celei de-a doua pagini a formularului): „...contractează propria asigurare medicală de călătorie pentru durata șederii **și pentru repatrierea din motive de sănătate**, astfel cum prevede...”.

DE a considerat că declarația ar trebui să acopere și costurile unei repatrieri obligatorii.

DE, susținută de **PL**, a considerat că declarațiile de la punctele 1 și 3 ale formularului sunt ambigue și că ar trebui consolidată ideea de obligație.

PL a sugerat adăugarea unei trimiteri la polița de asigurare medicală de **călătorie** la ultima liniuță a rubricii „Documente care trebuie anexate”.

ANEXA VI: MODEL UNIFORM DE ȘTAMPILĂ INDICÂND DEPUNEREA UNEI CERERI
DE VIZĂ *

...¹ visa ...² R/ ...³
xx/xx/xxxx⁴ ⁵

Exemplu:

C visa FR R/ IT
22/04/2006 Consulatul Franței
Djibouti

* **AT:** rezervă de examinare.

¹ Codul vizei pentru care s-a depus cerere.

² Codul statului membru care procesează cererea.

³ Dacă este cazul, codul statului membru reprezentat de statul membru care procesează cererea de viză.

⁴ Data depunerii cererii ([...] opt cifre: xx ziua, xx luna, xxxx anul).

⁵ Autoritatea care procesează cererea de viză.

**ANEXA VII: LISTA COMUNĂ A ȚĂRILOR TERȚE, ENUMERATE ÎN REGULAMENTUL
(CE) Nr. 539/2001, ANEXA I, AI CĂROR CETĂȚENI TREBUIE SĂ FIE ÎN POSESIA UNEI
VIZE DE TRANZIT AEROPORTUAR LA TRECEREA PRIN ZONA DE TRANZIT
INTERNĂȚIONAL DIN AEROPORTURILE SITUATE PE TERITORIUL STATELOR
MEMBRE**

AFGANISTAN

BANGLADESH

CONGO (Republica Democrată)

ERITREEA

ETIOPIA

GHANA

IRAN

IRAK

NIGERIA

PAKISTAN

SOMALIA

SRI LANKA

**ANEXA VIII: LISTA PERMISELOR DE ȘEDERE CARE CONFERĂ TITULARILOR
DREPTUL DE TRANZIT PRIN AEROPORTURILE STATELOR MEMBRE FĂRĂ SĂ LI SE
SOLICITE O VIZĂ DE TRANZIT AEROPORTUAR**

ANDORRA:

- *Tarjeta provisional de estancia y de trabajo* (permis provizoriu de ședere și de muncă) (alb). Acestea sunt eliberate lucrătorilor sezonieri; perioada de valabilitate depinde de durata activității desfășurate, nedepășind, în nici un caz, 6 luni. Acest permis nu se poate reînnoi.
- *Tarjeta de estancia y de trabajo* (permis de ședere și de muncă) (alb). Acest permis se eliberează pentru 6 luni și poate fi reînnoit pentru încă un an.
- *Tarjeta de estancia* (permis de ședere) (alb). Acest permis se eliberează pentru 6 luni și poate fi reînnoit pentru încă un an.
- *Tarjeta temporal de residencia* (permis de ședere temporar) (roz). Acest permis se eliberează pentru 1 an și poate fi reînnoit de două ori, de fiecare dată pentru încă un an.
- *Tarjeta ordinaria de residencia* (permis de ședere normal) (galben). Acest permis se eliberează pentru 3 ani și poate fi reînnoit pentru încă 3 ani.
- *Tarjeta privilegiada de residencia* (permis de ședere special) (verde). Acest permis se eliberează pentru 5 ani și poate fi reînnoit, de fiecare dată pentru încă 5 ani.
- *Autorización de residencia* (autorizație de ședere) (verde). Acest permis se eliberează pentru un an și poate fi reînnoit, de fiecare dată pentru încă 3 ani.
- *Autorización temporal de residencia y de trabajo* (autorizație temporară de ședere și de muncă) (roz). Acest permis se eliberează pentru 2 ani și poate fi reînnoit pentru încă 2 ani.
- *Autorización ordinaria de residencia y de trabajo* (autorizație normală de ședere și de muncă) (galben). Acest permis se eliberează pentru 5 ani.
- *Autorización privilegiada de residencia y de trabajo* (autorizație specială de ședere și de muncă) (verde). Acest permis se eliberează pentru 10 ani și se poate reînnoi, de fiecare dată pentru încă 10 ani.

CANADA:

- Permis de ședere permanent (card din plastic)

JAPONIA:

- Permis de reintrare pe teritoriul Japoniei

MONACO:

- *Carte de séjour de résident temporaire* de Monaco (permis de ședere temporar)
- *Carte de séjour de résident ordinaire* de Monaco (permis de ședere normal)
- *Carte de séjour de résident privilégié* (permis de ședere pentru rezident privilegiat)
- *Carte de séjour de conjoint de ressortissant monégasque* (permis de ședere pentru soțul/soția unui cetățean monegasc)

SAN MARINO:

- *Permesso di soggiorno ordinario (validità illimitata)* [permis de ședere normal (fără dată de expirare)]
- *Permesso di soggiorno continuativo speciale (validità illimitata)* [permis de ședere permanent special (fără dată de expirare)]
- *Carta d'identità de San Marino (validità illimitata)* [carte de identitate pentru San Marino (fără dată de expirare)]

STATELE UNITE ALE AMERICII:

- Form I – 551 permanent resident card [carte permanentă de ședere (valabilă 2-10 ani)]
- Form I – 551 alien registration receipt card [carte de confirmare a înregistrării unei persoane străine (valabil 2-10 ani)]
- Form I-551 Alien registration receipt card [carte de confirmare a înregistrării unei persoane străine (fără dată de expirare)]
- Form I-327 Re-entry document [document de reintrare (cu o durată de valabilitate de 2 ani - eliberat titularilor unui I-551)]
- Resident alien card [permis de ședere pentru străini (cu o durată de valabilitate de 2 sau 10 ani sau fără dată de expirare). Acest document îi garantează titularului faptul că poate reveni numai în cazul în care perioada petrecută în afara SUA nu a fost mai mare de un an.]
- Permis de reintrare (cu o durată de valabilitate de 2 ani. Acest document îi garantează titularului faptul că poate reveni numai în cazul în care perioada petrecută în afara SUA nu a fost mai mare de doi ani)].
- Valid temporary residence stamp in a valid passport [ștampilă valabilă de ședere temporară într-un pașaport valabil (cu o valabilitate de un an de la data eliberării)]

**ANEXA IX: FORMULAR STANDARD PENTRU NOTIFICAREA ȘI MOTIVAREA
REFUZULUI UNEI VIZE**

REPREZENTANȚA DIPLOMATICĂ SAU

OFICIUL CONSULAR AL STATULUI MEMBRU 1)

1

REFUZUL VIZEI,

în conformitate cu articolul 23 din Codul comunitar al vizelor

Stimată doamnă/Stimate domn _____,
Ambasada/Consulatul General/Consulatul _____ în _____ a verificat
[în numele (*denumirea statului membru reprezentat*)] cererea dumneavoastră de viză din data de
xx luna 200x. Viza a fost refuzată.

Refuzul vizei dumneavoastră are la bază unul sau mai multe din motivele de mai jos 2) (marcate prin
bifare), care nu permit eliberarea unei vize:

- ☐ a fost prezentat un document de călătorie fals/contrafăcut/falsificat 3)
☐ nu s-au putut stabili scopul și condițiile șederii dumneavoastră
☐ nu s-a putut stabili intenția dumneavoastră de a vă întoarce în țara de origine
☐ nu a fost furnizată dovada unor mijloace suficiente de subzistență pentru perioada și
forma de ședere, sau a mijloacelor de întoarcere în țara de origine sau de tranzit
☐ ați petrecut deja trei luni 4) în cadrul unei perioade de 6 luni pe teritoriul statelor
membre
☐ a fost emisă o alertă în scopul refuzului intrării

☐ în SIS de (se precizează statul membru)

☐ în registrul național

☐ unul sau mai multe state membre consideră că reprezentați o amenințare la adresa ordinii
publice, a securității interne a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale unuia sau mai
multor state membre ale Uniunii Europene (fiecare stat membru trebuie să indice trimiterile la
legislația națională privind astfel de cazuri de refuz al intrării). 5)

☐ nu ați prezentat dovezi suficiente privind situația de urgență care să justifice solicitarea unei
vize la frontieră

6)

Data și ștampila misiunii diplomatice sau a oficiului consular

Semnătura persoanei în cauză

¹ Sigla nu este necesară pentru Norvegia, Islanda și Elveția.

OBSERVAȚII PE MARGINEA ANEXEI IX (a se vedea, de asemenea, observațiile pe marginea articolului 23)

1) **PL** a sugerat adăugarea unei trimeri la autoritățile de frontieră. **FR** a formulat o rezervă cu privire la întreaga anexă. **IT** a preferat un formular mai simplificat și a considerat că a doua și a treia casuță pun probleme de natură juridică.

Drept răspuns la o observație a delegației **NL**, **COM** a reamintit delegațiilor că prezentarea, inclusiv drapelul, corespunde formularului standard prezentat în Codului Frontierelor Schengen.

2) **SI** a sugerat că ar putea fi adăugate motivele specifice de refuz al vizei la frontieră.

3) **AT** a sugerat adăugarea sintagmei „sau alte documente false/contrafăcute sau falsificate”.

4) **NL** a dorit înlocuirea perioadei de 3 luni cu o perioadă de 90 de zile.

5) **PL** a sugerat eliminarea formulării din paranteze. **COM** s-a opus acestei eliminări.

6) **NL** a sugerat adăugarea unei clauze standard privind mijloacele de formulare a unei căi de atac și autoritatea responsabilă.

ANEXA X: COMPLETAREA AUTOCOLANTULUI DE VIZĂ

I. Secțiunea pentru mențiuni comune

1.1. Rubrica „VALABIL PENTRU”:

În această rubrică se precizează teritoriul în care titularul vizei are dreptul să călătorească.

Rubrica poate fi completată numai în unul din modurile de mai jos:

- (a) State Schengen;
- (b) State Schengen sau state Schengen pe al căror teritoriu viza are o valabilitate limitată (în acest caz se utilizează următoarele abrevieri)¹:

A Austria

BNL = Belgia, Țările de Jos și Luxemburg²

CY = Cipru

CZE = Republica Cehă

D = Germania

DK = Danemarca

E = Spania

EST = Estonia

F = Franța

FIN = Finlanda

GR = Grecia

H = Ungaria

I = Italia

LT = Lituania

LVA = Letonia

M = Malta

P = Portugalia

PL = Polonia [...]

S = Suedia

SK = Slovacia

SVN = Slovenia

IS = Islanda

N = Norvegia

- (c) Statul membru [utilizând abrevierile de la litera (b)] care a eliberat viza națională de lungă ședere

1.2. Atunci când autocolantul de viză este utilizat pentru eliberarea vizei uniforme de scurtă ședere sau de tranzit, la rubrica „valabil pentru” se înscrie mențiunea „State Schengen”, în limba statului membru care a eliberat viza.

¹ HU s-a întrebat de ce nu poate fi utilizat numele complet al statului membru, astfel cum se procedează în cazul vizelor eliberate pentru teritoriul unui stat membru (punctul 1.3).

² Drept răspuns la o observație a delegației BE, COM a remarcat că acest cod ar trebui înlocuit cu codurile pentru fiecare stat, în conformitate cu observațiile făcute cu privire la articolul 21.

1.3. Atunci când autocolantul de viză este utilizat pentru eliberarea vizelor care limitează intrarea, șederea și ieșirea la teritoriul unui singur stat membru, această rubrică se completează cu numele statului membru la teritoriul căruia se limitează intrarea, șederea și ieșirea titularului vizei, în limba statului membru respectiv.

1.4. Atunci când autocolantul de viză este utilizat pentru eliberarea vizelor cu o valabilitate teritorială limitată, în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) ultimul paragraf din prezentul regulament, se poate recurge la următoarele opțiuni pentru codurile care trebuie menționate:

- (a) menționarea codurilor pentru statele membre respective;
- (b) menționarea cuvintelor „State Schengen”, urmate - între paranteze - de semnul minus și de codurile statelor membre pentru teritoriul [...] cărora viza nu este valabilă.

2. Rubrica „DE LA ... PÂNĂ LA:”

În această rubrică se precizează perioada șederii titularului, astfel cum este autorizată de viză. Data de la care titularul vizei poate intra pe teritoriul pentru care este valabilă viza este menționată mai jos, după cuvintele „DE LA”:

- ziua este menționată prin utilizarea a două cifre, din care prima este zero în cazul în care ziua respectivă se exprimă printr-o singură cifră.
- liniuță de separare.
- luna este menționată prin utilizarea a două cifre, din care prima este zero în cazul în care luna respectivă se exprimă printr-o singură cifră.
- liniuță de separare.
- anul este menționat prin utilizarea a două cifre, care corespund ultimelor două cifre ale anului.

De exemplu: 05-12-07 = 5 decembrie 2007.

Data corespunzătoare ultimei zile a perioadei de ședere autorizată a titularului vizei se completează după cuvintele „PÂNĂ LA”. Titularul vizei trebuie să părăsească teritoriul pentru care este valabilă viza înainte de miezul nopții din data respectivă.

Această dată este menționată în același mod cu prima dată de mai sus.

3. Rubrica „NUMĂRUL DE INTRĂRI”:

În această rubrică se precizează de câte ori titularul vizei poate intra pe teritoriul pentru care este valabilă viza, mai precis se referă la numărul de perioade de ședere care pot fi petrecute în decursul întregii perioade de valabilitate, a se vedea 4.

Intrările pot fi în număr de una, două sau mai multe¹. Acest număr este înscris în dreapta părții preimprimată, utilizând „01”, „02” sau abrevierea „MULT”, în cazul în care viza dă dreptul la mai mult de două intrări.

Pentru viza de tranzit, numai una sau două intrări pot fi autorizate (se înscrie „01” sau „02”). Intrările multiple se menționează ca „MULT”.

Viza expiră atunci când numărul total de ieșiri efectuate de titular egalează numărul de intrări autorizate, chiar dacă titularul nu a epuizat numărul de zile autorizate prin viză.²

4. Rubrica „DURATA VIZITEI ... ZILE”

Această rubrică precizează numărul de zile pe care titularul le poate petrece pe teritoriul pentru care este valabilă viza. Această ședere poate fi continuă sau, în funcție de numărul de zile autorizate, se poate desfășura pe parcursul mai multor perioade cuprinse între datele menționate la punctul 2, ținând seama de numărul de intrări autorizate la punctul 3.³

Numărul de zile autorizate este înscris în spațiul liber dintre „DURATA VIZITEI” și „ZILE”, sub forma a două cifre, din care prima este zero dacă numărul zilelor este mai mic de 10.

Numărul maxim de zile care se poate înscrie la această rubrică este de 90 pe semestru. 4

În cazul eliberării vizelor cu o valabilitate de peste șase luni, mențiunea 90 de zile înseamnă 90 de zile pentru fiecare 6 luni.

¹ **FR** a remarcat că este important să se indice „1”, „2” sau „multiple” pentru a simplifica lucrurile pentru

personalul care se ocupă de partea tehnică a sistemelor de vize. Din motive de economisire a spațiului, **LU** s-a întrebat dacă „MULT” nu ar putea fi înlocuit cu „M”. **COM** va verifica dacă acest lucru este compatibil cu specificațiile tehnice.

² **HU** a sugerat mutarea acestui alineat în cadrul Instrucțiunilor.

³ **NO** s-a întrebat dacă vizele cu intrări multiple, valabile timp de unul, doi sau mai mulți ani ar putea fi eliberate pentru o perioadă de ședere maximă permisă de mai puțin de 90 de zile în cursul unui semestru. În acest caz, articolul 20 alineatul (3) ar trebui să clarifice acest lucru mai bine, de exemplu prin formularea „Vizele cu intrări multiple, care dau dreptul titularului la mai multe intrări, de până la trei luni sau ...” Motivul care stă la baza acestei sugestii este legat de faptul că Norvegia s-a confruntat cu nevoia de a elibera astfel de vize în practică și se pare că anumite state Schengen eliberează vize cu intrări multiple cu o indicație de valabilitate, de exemplu, de 45 de zile. **COM** a considerat că această sugestie este problematică și dorește să studieze această chestiune.

⁴ **HU** a sugerat mutarea alineatelor (3) și (4) în cadrul Instrucțiunilor.

5. Rubrica „ELIBERATĂ LA ... LA...”:

În această rubrică se precizează numele orașului în care se află reprezentanța diplomatică sau oficiul consular care eliberează viza. Data eliberării se menționează după „LA”.

Data eliberării este menționată în același mod cu data la care se face referire la punctul 2.

6. Rubrica „NUMĂRUL PAȘAPORTULUI”:

În această rubrică se precizează numărul documentului de călătorie pe care se aplică autocolantul de viză.

În cazul în care persoana căreia îi este eliberată viza este inclusă în pașaportul soțului/soției, al mamei sau al tatălui, se precizează numărul documentului de călătorie al persoanei respective.

Atunci când documentul de călătorie al solicitantului nu este recunoscut de către statul membru care eliberează viza, se utilizează modelul uniform de filă separată pentru aplicarea vizelor.

Numărul care trebuie menționat la această rubrică, în cazul în care autocolantul de viză este aplicat pe fila separată, nu este numărul pașaportului, ci același număr tipografic care apare și pe formular, format din șase cifre.

7. Rubrica „TIPUL DE VIZĂ”:

Pentru facilitarea procedurilor de urmat de către autoritățile de control, în această rubrică se precizează tipul de viză cu ajutorul literelor A, B, C și D după cum urmează:

- A: viză de tranzit aeroportuar
- B: viză de tranzit
- LTV B: viză de tranzit cu valabilitate teritorială limitată²
- C: viză de scurtă ședere
- LTV C: viză de scurtă ședere cu valabilitate teritorială limitată
- D: viză națională de lungă ședere³

8. Rubrica „NUME ȘI PRENUME”:

Primul cuvânt din căsuța pentru „nume” urmat de primul cuvânt din căsuța pentru „prenume” din documentul de călătorie al titularului vizei se menționează în ordinea indicată. Reprezentanța diplomatică sau oficiul consular verifică dacă numele și prenumele care apar în documentul de călătorie și care trebuie completate la această rubrică și în secțiunea care urmează să fie scanată electronic sunt aceleași cu cele care apar în cererea de viză.

¹ La sugestia **LT**, **COM** va examina posibila adăugare a unor informații privind completarea unui autocolant pentru intrări multiple în cazul unei vize de tranzit aeroportuar, în conformitate cu exemplul 3 anexa 13 din ICC.

² **PL** a dorit eliminarea trimeriei la LTV B și LTV C, deoarece aceasta este deja menționată la punctul 1. **FR**, **BE** și **LU** au susținut această sugestie.

³ **DE** s-a întrebat de ce a fost menținută trimeria la viza „D”. **FR**, susținută de **BE** a sugerat reintroducerea unei trimiteri la viza „D+C”.

9¹.

I. Date obligatorii de adăugat în secțiunea „OBSERVAȚII”²

- a) Cod indicând „Nu se solicită asigurare”

În cazul în care titularul vizei a fost scutit de obligația de a fi în posesia unei asigurări medicale de călătorie, în conformitate cu articolul 15, codul „N-INS” se menționează în această secțiune.

- b) Cod indicând că invitatul a furnizat o dovadă de cazare și/sau de asumare a cheltuielilor de întreținere

În cazul în care solicitantul a furnizat

- o dovadă de cazare, la depunerea cererii de viză, se adaugă codul „anexa V-H”³
- o dovadă de asumare a cheltuielilor de întreținere la depunerea cererii pentru viză, se adaugă codul „anexa V-G”

Dacă s-a furnizat o dovadă a ambelor elemente de mai sus, se adaugă codul „anexa V-H+G”.

II. Datele de ordin național din secțiunea „OBSERVAȚII”

În această secțiune se precizează, de asemenea, în limba statului membru care eliberează viza, observațiile referitoare la dispozițiile naționale. Aceste observații nu pot, cu toate acestea, constitui o repetare a mențiunilor obligatorii la care se face referire în partea I din prezenta anexă.

¹ **FI** s-a întrebat dacă mențiunile de la acest punct vor prezenta interes atunci când VIS va fi operațional. **COM** a reamintit că VIS va fi pus în aplicare în mod progresiv și, prin urmare, aceste mențiuni vor continua să prezinte importanță pentru o anumită perioadă de timp.

² **PL** nu a fost de acord cu adăugarea unor astfel de coduri.

³ Răspunzând unei întrebări din partea **HU**, **COM** a remarcat că mențiunea „V” se referă la anexa V din proiectul de cod al vizelor (și anume formularul armonizat de dovadă de cazare și/sau de asumare a cheltuielilor de întreținere), mențiunea „H” se referă la dovada de cazare, iar mențiunea „G” se referă la asumarea cheltuielilor, scopul fiind acela de a introduce coduri standard.

III Secțiunea pentru fotografie

Fotografia în culori a titularului vizei trebuie să ocupe spațiul special rezervat în acest scop.

În ceea ce privește fotografia de introdus în autocolantul de viză, trebuie să se urmeze regulile de mai jos.

Dimensiunea capului, între creștet și bărbie, va fi între 70% și 80% din dimensiunea verticală a suprafeței fotografiei.

Cerințele minime pentru rezoluție sunt:

- 300 de pixeli pe inch (ppi), necompresat, pentru scanare,
- 720 de puncte pe inch (dpi) pentru fotografiile imprimate color.

IV Zona rezervată lecturii optice

Această secțiune este alcătuită din două rânduri de 36 de caractere (OCR B-10 cpi).

**ANEXA XI: MODEL UNIFORM DE ȘTAMPILĂ PENTRU PRELUNGIREA DURATEI DE
SEDERE AUTORIZATĂ DE VIZĂ**

Nr. VIZĂ	
7.3.06 ¹	15.3.06 ²
30 ³	35 ⁴
Ausländeramt ⁵	20.2.06 ⁶

-
- ¹ Data de expirare a perioadei de valabilitate.
² Durata inițială și autorizată de ședere.
³ Noua dată de expirare a perioadei de valabilitate.
⁴ Noua durată autorizată de ședere.
⁵ Autoritatea care ia decizia cu privire la prelungire.
⁶ Data deciziei de prelungire.

**ANEXA XII¹ partea 1: INSTRUCȚIUNI OPERAȚIONALE PRIVIND ELIBERAREA DE VIZE
LA FRONTIERĂ PENTRU MARINARII ÎN TRANZIT SUPUȘI OBLIGAȚIEI DE VIZĂ**

Obiectivul acestor instrucțiuni operaționale este acela de a reglementa schimbul de informații între autoritățile competente din statele membre care aplică partea din acquis-ul comunitar referitoare la marinarii în tranzit supuși obligației de viză. Atunci când se procedează la eliberarea unei vize la frontieră pe baza schimbului de informații, responsabilitatea acestei eliberări revine statului membru care eliberează viza.

În sensul prezentelor instrucțiuni operaționale:

„port al unui stat membru”: înseamnă un port care constituie o frontieră externă a unui stat membru

„aeroport al unui stat membru”: înseamnă un aeroport care constituie o frontieră externă a unui stat membru; și

I. Îmbarcarea la bordul unei nave care se află într-un port al unui stat membru sau este așteptată în portul respectiv

(a) intrarea pe teritoriul statelor membre printr-un aeroport situat într-un alt stat membru²

- compania maritimă sau agentul acesteia anunță autorităților competente din portul statului membru în care se află sau este așteptată nava sosirea marinarilor supuși obligației de viză, printr-un aeroport al unui stat membru. Compania maritimă sau agentul acesteia semnează un angajament de asumare a cheltuielilor de întreținere pentru marinarii respectivi;

¹ PT intenționează să prezinte o notă privind specificațiile tehnice referitoare la prezenta anexă.

² NL a propus eliminarea sfârșitului tezei, începând cu „... printr-un aeroport...”.

- autoritățile competente menționate verifică, cât mai rapid cu putință, corectitudinea informațiilor comunicate de către compania maritimă sau agentul acesteia și verifică în ce măsură sunt îndeplinite celelalte condiții de intrare pe teritoriul statului membru. Autoritățile verifică, de asemenea, itinerariul pe teritoriul statelor membre, de exemplu pe baza biletelor de avion;
 - autoritățile competente din portul statului membru informează autoritățile competente de pe aeroportul de intrare al statului membru, prin intermediul unui formular referitor la marinarul în tranzit supuși obligației de viză (astfel cum se prevede în anexa XIII partea 2), completat în mod corespunzător, transmis prin fax, poștă electronică sau alte mijloace, în legătură cu rezultatele acestei verificări și precizează dacă, în principiu, se poate elibera o viză la frontieră;
 - dacă rezultatul verificării datelor disponibile este unul pozitiv și dacă reiese că acesta corespunde declarațiilor marinarului sau documentelor prezentate de acesta, autoritățile competente de pe aeroportul de intrare sau de ieșire al statului membru pot elibera, la frontieră, o viză de tranzit cu valabilitatea de maxim cinci zile. În acest caz, o ștampilă a statului membru de intrare sau de ieșire este aplicată pe documentul de călătorie al marinarului sus-menționat, acest document fiind remis marinarului respectiv.
- (b) intrarea pe teritoriul statelor membre prin trecerea unei frontiere terestre sau maritime situată într-un alt stat membru
- procedura este identică cu cea aplicată pentru intrarea printr-un aeroport al unui stat membru, cu singura diferență că, în acest caz, sunt informate autoritățile competente din postul de frontieră prin care marinarul respectiv intră pe teritoriul statului membru.

II. Încetarea serviciului la bordul unei nave care a intrat într-un port al unui stat membru

- (a) ieșirea de pe teritoriul statelor membre printr-un aeroport situat într-un alt stat membru
- compania maritimă sau agentul acesteia informează autoritățile competente din portul statului membru menționat în legătură cu sosirea unor marinari supuși obligației de viză care își încetează serviciul și care vor părăsi teritoriul statelor membre printr-un aeroport al unui stat membru. Compania maritimă sau agentul acesteia semnează un angajament de asumare a cheltuielilor de întreținere pentru marinarii respectivi;
 - autoritățile competente verifică, cât mai rapid cu putință, corectitudinea informațiilor comunicate de către compania maritimă sau agentul acesteia și verifică în ce măsură sunt îndeplinite celelalte condiții de intrare pe teritoriul statelor membre. Autoritățile verifică, de asemenea, itinerariul pe teritoriul statelor membre, de exemplu pe baza biletelor de avion;
 - dacă rezultatul verificării datelor disponibile este pozitiv, autoritățile competente pot elibera o viză de tranzit cu valabilitatea de maxim cinci zile.
- (b) ieșirea de pe teritoriul statelor membre prin trecerea unei frontiere terestre sau maritime situată într-un alt stat membru
- se aplică aceeași procedură ca în cazul ieșirii printr-un aeroport al unui stat membru.

III. Transferul de pe o navă care a intrat într-un port al unui stat membru pe o altă navă care trebuie să părăsească un port situat într-un alt stat membru

- compania maritimă sau agentul acesteia informează autoritățile competente din portul statului membru menționat în legătură cu sosirea unor marinari supuși obligației de viză care își încetează serviciul și care vor părăsi teritoriul statelor membre printr-un alt port al unui stat membru. Compania maritimă sau agentul acesteia semnează un angajament de asumare a cheltuielilor de întreținere pentru marinarii respectivi;
- autoritățile competente verifică, cât mai rapid cu putință, corectitudinea informațiilor comunicate de către compania maritimă sau agentul acesteia și verifică în ce măsură sunt îndeplinite celelalte condiții de intrare pe teritoriul statelor membre. În cadrul acestei verificări, sunt contactate autoritățile competente aflate în portul statului membru din care marinarii vor părăsi teritoriul statelor membre la bordul unei nave. Se verifică dacă nava pe care se îmbarcă marinarii se află deja în acest port sau dacă aceasta este așteptată acolo. Autoritățile verifică, de asemenea, itinerariul pe teritoriul statelor membre;
- dacă rezultatul verificării datelor disponibile este pozitiv, autoritățile competente pot elibera o viză de tranzit cu valabilitatea de maxim cinci zile.

ANEXA XII: partea a doua¹

FORMULAR			
REFERITOR LA MARINARII ÎN TRANZIT SUPUȘI OBLIGAȚIEI DE VIZĂ			
PENTRU UZ OFICIAL:			
EXPEDITOR: (ȘTAMPILA) NUMELE/CODUL AGENTULUI:		DESTINATAR: AUTORITATEA	
DATA ON SEAMAN:			
NUME:	1A	PRENUME:	1B
CETĂȚENIA:	1C	RANG/GRAD:	1D
LOCUL NAȘTERII:	2A	DATA NAȘTERII:	2B
NUMĂRUL PAȘAPORTULUI:	3A	NUMĂRUL CARNETULUI DE MARINAR:	4A
DATA ELIBERĂRII:	3B	DATA ELIBERĂRII:	4B
PERIOADA DE VALABILITATE:	3C	PERIOADA DE VALABILITATE:	4C
DATE PRIVIND NAVA ȘI AGENTUL MARITIM:			
NUMELE AGENTULUI MARITIM:		5	
DENUMIREA NAVEI:	6A	PAVILION:	6B
DATA SOSIRII:	7A	ORIGINEA NAVEI:	7B
DATA PLECĂRII:	8A	DESTINAȚIA NAVEI:	8B
DATE PRIVIND DEPLASAREA MARINARULUI:			
DESTINAȚIA FINALĂ A MARINARULUI:			9
MOTIVELE CERERII: ÎMBARCARE ☐ TRANSFER ☐ ÎNCETAREA SERVICIULUI ☐			10
MIJLOC DE TRANSPORT	AUTOMOBIL ☐	TREN ☐	AVION ☐
DATA:	SOSIRII:	TRANZITULUI:	PLECĂRII:
	AUTOMOBIL* ☐	TREN* ☐	
	NUMĂR DE ÎNMATRICULARE:	TRASEU:	
DATE PRIVIND ZBORUL:	DATA:	ORA:	NUMĂRUL ZBORULUI:
Declarație formală semnată de către agentul maritim sau de către armator, prin care se confirmă asumarea, de către acesta, a cheltuielilor de întreținere pe durata șederii și, dacă este cazul, a cheltuielilor de repatriere a marinarului..			13

* = de completat numai în cazul în care există date disponibile

¹ NL a propus adăugarea numărului de telefon și al numărului OMI ale navei. DE a susținut NL în ceea ce privește numărul OMI.

DESCRIERE DETALIATĂ A FORMULARULUI

Primele patru puncte se referă la identitatea marinarului.

(1)	A. Nume ¹
	B. Prenume
	C. Cetățenia
	D. Rang/Grad
(2)	A. Locul nașterii
	B. Data nașterii
(3)	A. Numărul pașaportului
	B. Data eliberării
	C. Perioada de valabilitate
(4)	A. Numărul carnetului de marinar
	B. Data eliberării
	C. Perioada de valabilitate

Punctele 3 și 4 au fost dispuse separat pentru mai multă claritate, având în vedere faptul că, în funcție de cetățenia marinarului și de statul membru în care trebuie să se intre, pașaportul sau carnetul de marinar pot fi utilizate în scopul identificării.

Următoarele patru puncte se referă la agentul maritim și la nava în cauză.

- (5) Numele agentului maritim (persoana sau societatea care reprezintă armatorul la fața locului în orice chestiune legată de obligațiile armatorului cu privire la echiparea navei).

¹ Vă rugăm să indicați numele care apare/apar în pașaport.

(6)	A. Denumirea navei
	B. Pavilionul (sub care navighează nava comercială)
(7)	A. Data sosirii navei
	B. Proveniența (portul) navei
	Litera „A” se referă la data de sosire a navei în portul în care marinarul trebuie să se îmbarce.
(8)	A. Data plecării navei
	B. Destinația navei (portul următor)

Punctele 7A și 8A oferă indicații privind perioada în cursul căreia marinarul este susceptibil de a se deplasa pentru a se îmbarca. Trebuie amintit că traseul unei nave depinde în mare măsură de factori externi și neașteptați, cum ar fi furtunile, avariile etc.

Următoarele patru puncte servesc la determinarea motivului călătoriei marinarului, precum și al destinației sale.

- (9) „Destinația finală” este ultima destinație a călătoriei marinarului. Este vorba fie de portul în care urmează să se îmbarce, fie de țara către care se îndreaptă în cazul încetării serviciului.
- (10) Motivele cererii
- (a) În cazul îmbarcării, destinația finală este portul în care marinarul urmează să se îmbarce.
 - (b) În cazul transferului pe o altă navă situată pe teritoriul statelor membre, destinația finală este, de asemenea, portul în care marinarul urmează să se îmbarce. Transferul pe o navă situată în afara teritoriului statelor membre trebuie considerat similar cu încetarea serviciului.
 - (c) Serviciul poate înceta din diverse motive, cum ar fi încheierea contractului, un accident de muncă, motive familiale urgente, etc.

(11) Mijlocele de transport

Lista mijloacelor utilizate pe teritoriul statelor membre de către marinarul în tranzit supus unei obligații de viză pentru a ajunge la destinația sa finală. În formular sunt avute în vedere următoarele trei posibilități:

(a) Automobil (sau autocar)

(b) Tren

(c) Avion

(12) Data sosirii (pe teritoriul statelor membre)

Acest punct îi privește în primul rând pe marinari la sosirea lor în primul aeroport al unui stat membru sau în primul punct de trecere a unei frontiere prin care doresc să intre pe teritoriul statelor membre (trecerea frontierei externe nu trebuie să se efectueze neapărat printr-un aeroport).

Data tranzitului

Este data la care marinarul debarcă într-un port de pe teritoriul statelor membre și se îndreaptă către un alt port situat, de asemenea, pe teritoriul statelor membre.

Data plecării

Data plecării este data la care marinarul debarcă într-un port de pe teritoriul statelor membre pentru a se îmbarca pe o altă navă într-un port situat în afara teritoriului statelor membre sau data la care marinarul debarcă într-un port de pe teritoriul statelor membre pentru a se îndrepta către domiciliul său (în afara teritoriului statelor membre).

După indicarea mijlocului (mijloacelor) de transport utilizat(e), trebuie furnizate, de asemenea, informațiile disponibile cu privire la mijlocul (mijloacele) respectiv(e):

- (a) automobil, autocar: numărul de înmatriculare
 - (b) tren: nume, număr, etc.
 - (c) informații privind zborul: data, ora și numărul zborului
- (13) Declarație semnată de către agentul maritim sau armator, prin care acesta confirmă asumarea cheltuielilor de întreținere pe durata șederii și, dacă este cazul, a cheltuielilor de repatriere a marinarului.

Dacă marinarii călătoresc în grup, fiecare dintre ei trebuie să completeze rubricile 1A - 4C.

**ANEXA XIII: PROCEDURI ȘI CONDIȚII SPECIFICE DE FACILITARE A ELIBERĂRII
VIZELOR PENTRU MEMBRII FAMILIEI OLIMPICE CARE PARTICIPĂ LA JOCURILE
OLIMPICE ȘI PARALIMPICE**

Capitolul I

SCOP ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Scop

Obiectivul următoarelor proceduri și condiții specifice este acela de a facilita procedurile de cerere de viză și de eliberare a vizelor uniforme de scurtă ședere pentru membrii familiei olimpice pentru perioada de desfășurare a Jocurilor Olimpice și Paralimpice din [anul].

Sunt aplicabile, de asemenea, dispozițiile relevante din acquis-ul comunitar cu privire la procedurile de cerere și de eliberare a vizei uniforme.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

- 1) „organizații responsabile”, în legătură cu măsurile avute în vedere pentru facilitarea procedurilor de cerere și de eliberare a vizelor pentru membrii familiei olimpice care participă la Jocurile Olimpice și/sau Paralimpice din [anul], înseamnă organizațiile oficiale care, conform Cartei Olimpice, au dreptul de a depune pe lângă Comitetul Organizator al Jocurilor Olimpice și Paralimpice din [anul] liste cu membrii familiei olimpice în vederea eliberării unor legitimații de acreditare pentru Jocuri;

- 2) „membru al familiei olimpice” înseamnă orice persoană, membru al Comitetului Olimpic Internațional, al Comitetului Paralimpic Internațional, al federațiilor internaționale, al comitetelor naționale olimpice și paralimpice, al comitetelor organizatoare ale Jocurilor olimpice și al asociațiilor naționale - cum ar fi atleții, judecătorii/arbitrii, antrenorii și alți tehnicieni sportivi, personalul medical care însoțește echipele sau sportivii precum și jurnaliștii care beneficiază de o acreditare, responsabili de înalt nivel, donatorii, sponsorii sau alți invitați oficiali - care acceptă să se ghideze după Carta Olimpică, acționează sub controlul și autoritatea supremă a Comitetului Olimpic Internațional, figurează pe listele organizațiilor responsabile și este acreditată de Comitetul Organizator al Jocurilor Olimpice și Paralimpice din [anul] în calitate de participant la Jocurile Olimpice și/sau Paralimpice din [anul];
- 3) „legitimații de acreditare la Jocurile Olimpice”, eliberate de Comitetul Organizator al Jocurilor Olimpice și Paralimpice din [anul], în conformitate cu [trimiterea la legislația națională] înseamnă două documente securizate, unul pentru Jocurile Olimpice și celălalt pentru Jocurile Paralimpice, pe fiecare aflându-se fotografia titularului, care stabilesc identitatea membrului familiei olimpice și asigură accesul în spațiile de desfășurare a competițiilor sportive, precum și la alte manifestări programate pe întreaga durată a Jocurilor;
- 4) „durata Jocurilor Olimpice și a Jocurilor Paralimpice” înseamnă perioada de la până la pentru Jocurile Olimpice de iarnă din [anul] și perioada de la până la pentru Jocurile Paralimpice din [anul];
- 5) „Comitetul Organizator al Jocurilor Olimpice și Paralimpice din [anul]” înseamnă comitetul înființat la [trimitere la dispozițiile din legislația națională] pentru a organiza Jocurile Olimpice și Paralimpice din [anul] în ..., care decide cu privire la acreditarea membrilor familiei olimpice care participă la aceste Jocuri;
- 6) „serviciile competente pentru eliberarea vizelor” înseamnă serviciile desemnate de [statul membru care găzduiește Jocurile Olimpice și Paralimpice] pentru verificarea cererilor și eliberarea vizelor pentru membrii familiei olimpice.

Capitolul II

ELIBERAREA VIZELOR

Articolul 3

Condiții

O viză poate fi eliberată în temeiul prezentului regulament doar dacă persoana în cauză îndeplinește următoarele condiții:

- (a) a fost desemnată de una dintre organizațiile responsabile și acreditată de Comitetul Organizator al Jocurilor Olimpice și Paralimpice din [anul] în calitate de participant la Jocurile Olimpice și/sau Paralimpice din [anul];
- (b) este în posesia unui document de călătorie valabil care autorizează trecerea frontierelor externe, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Codul Frontierelor Schengen¹;
- (c) nu a făcut obiectul unei alerte în scopul refuzului intrării;
- (d) nu este considerată drept o amenințare la adresa ordinii publice, a securității naționale sau a relațiilor internaționale ale unuia din statele membre.

Articolul 4

Înaintarea cererii

1. Atunci când o organizație responsabilă stabilește o listă de persoane selectate pentru a participa la Jocurile Olimpice și/sau Paralimpice din [anul], aceasta poate înainta, împreună cu cererea de legitimație de acreditare la Jocurile Olimpice pentru persoanele selectate, o cerere colectivă de vize pentru persoanele selectate care sunt supuse obligației de viză în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001, cu excepția cazului în care aceste persoane sunt în posesia unui permis de ședere eliberat de un stat membru sau a unui permis de ședere eliberat de Marea Britanie sau Irlanda, în conformitate cu Directiva 2004/38/CE.

¹ JO L 105, 13.4.2006.

2. Cererile colective de vize pentru persoanele în cauză sunt transmise, în același timp cu cererile de legitimație de acreditare la Jocurile Olimpice, Comitetului Organizator al Jocurilor Olimpice și Paralimpice din [anul], în conformitate cu procedura stabilită de acesta.
3. Pentru persoanele care participă la Jocurile Olimpice și/sau Paralimpice din [anul] se înaintează o singură cerere de viză corespunzând unei singure persoane.
4. Comitetul Organizator al Jocurilor Olimpice și Paralimpice din [anul] are sarcina de a transmite serviciilor competente pentru eliberarea vizelor, cât mai rapid cu putință, cererile colective de viză, însoțite de copii ale cererilor de legitimație de acreditare la Jocurile Olimpice pentru persoanele în cauză, pe care figurează numele și prenumele acestora, precum și cetățenia, sexul, data și locul nașterii, precum și numărul, tipul și data expirării pașaportului lor.

Articolul 5

Verificarea cererii colective de vize și tipul vizei eliberate

1. Viza este eliberată de către serviciile competente pentru eliberarea de vize în urma unei verificări al cărei scop este acela de a se asigura că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 3.
2. Viza eliberată este o viză uniformă de scurtă ședere cu intrări multiple, care autorizează o ședere de maxim trei luni în cursul perioadei de desfășurare a Jocurilor Olimpice și/sau Paralimpice din [anul].
3. Dacă membrul familiei olimpice în cauză nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 3 litera (c) sau (d), serviciile competente pentru eliberarea de vize pot elibera o viză cu valabilitate teritorială limitată, în conformitate cu articolul 21 din Codul vizelor.

Articolul 6

Forma vizei

1. Viza se materializează prin aplicarea a două numere pe legitimația de acreditare olimpică. Primul număr este numărul vizei. În cazul unei vize uniforme, acest număr este compus din șapte (7) caractere, din care șase (6) cifre, precedate de litera „C”. În cazul unei vize cu valabilitate teritorială limitată, acest număr este compus din opt (8) caractere, din care șase (6) cifre, precedate de literele [...] „XX”¹. Al doilea număr este numărul pașaportului persoanei în cauză.
2. Serviciile competente pentru eliberarea de vize transmit Comitetului Organizator al Jocurilor Olimpice și Paralimpice din [anul] numerele vizelor în scopul eliberării legitimațiilor de acreditare.

Articolul 7

Gratuitatea vizelor

Procesarea cererilor de viză și eliberarea vizelor se vor efectua fără perceperea unor taxe de către serviciile competente pentru eliberarea vizelor.

¹ Potrivit **COM**, ar trebui adăugată o trimitere la codul ISO al țării organizatoare.

Capitolul III

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 8

Anularea unei vize

Atunci când lista de persoane propuse pentru participarea la Jocurile Olimpice și/sau Paralimpice din [anul] este modificată înainte de începerea Jocurilor, organizațiile responsabile informează imediat Comitetul Organizator al Jocurilor Olimpice și Paralimpice din [anul] pentru a permite retragerea legitimațiilor de acreditare ale persoanelor care nu mai figurează pe listă. Comitetul Organizator al Jocurilor Olimpice informează serviciile competente pentru eliberarea vizelor în legătură cu acest lucru, indicând numerele vizelor în cauză.

Serviciile competente pentru eliberarea vizelor anulează vizele persoanelor respective. Acestea comunică imediat acest lucru autorităților responsabile de controlul la frontieră, iar acestea din urmă transmit fără întârziere informația respectivă autorităților competente ale celorlalte state membre.

Articolul 9

Controlul la frontierele externe

1. Controlul la intrare se limitează, în cazul membrilor familiei olimpice care au primit o viză în conformitate cu prezentul regulament, la trecerea frontierelor externe ale statelor membre, la verificarea respectării condițiilor prevăzute în articolul 3.

2. Pe durata Jocurilor Olimpice și/sau Paralimpice:
- (a) ștampile de intrare și de ieșire sunt aplicate pe prima filă liberă a pașaportului membrilor familiei olimpice pentru care este necesară aplicarea acestor ștampile în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Codul Frontierelor Schengen. Cu ocazia primei intrări, numărul vizei este indicat pe această pagină;
 - (b) condițiile de intrare prevăzute în articolul 5 alineatul (1) litera (c) din Codul Frontierelor Schengen sunt considerate a fi îndeplinite atunci când un membru al familiei olimpice este acreditat în mod corespunzător.
3. Alineatul (2) se aplică membrilor familiei olimpice care sunt cetățeni ai țărilor terțe, indiferent dacă aceștia sunt supuși sau nu obligației de viză, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001.
-